Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

8-1953

Gerechtigkeit (Vol. 35, Iss. 8)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 35, Iss. 8)

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments

Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/824

AUG 3 1953

217.

New York Public Library
42nd St & 5th Ave
New York

JUSTICE Jewish [redacted]

Vol. XXXV. No. 8 Jersey City, N. J. August, 1953

אינהאַלט:

זייט

עדיטאָריעלס — — — — — — — — — — — 2

ד. קריוויצקי: ס'איז נאָך אַזאַ מענטש ניט געבוירען — 3

ש. פאַרבער: אין לויף פון חודש — — — — — — 4

יוסף בריינעס: עקאָנאָמישע פאָרשונגען וועגען
ארבעטער־לאַגע אין אַמעריקע — — — — — — 6

ד. אַנין: קאָמוניסטישער איינפלוס אין פראַנקרייך
און איטאַליע — — — — — — — — — — 8

ל. בליט: דער נייער פּראָגראַם פון דער ענגלישער
לייבאָר פּאַרטיי — — — — — — — — — — 10

י. שמולעוויטש: די אָפּטע רעגירונגס־קריזיסען
אין פראַנקרייך — — — — — — — — — — 12

ש. ד. זינגער: „ווי נעכטען געשען" (רעצענזיע) — — 14

דר. יוסף קיסמאַן: פונם אינטערנאַציאָנאַלען
ארבעטער לעבען — — — — — — — — — — 15

ש. הייט: אין דער אַמעריקאַנער ארבעטער באַוועגונג 17

אין אונזער אינטערנעשאַנעל — — — — — — — 19

נ. מ. מינקאָף: אויפן דרעסמאַכער פראָנט — — — 25

איזידאָר נאַגלער: ביים רודער פון דער
קלאָוקמאַכער יוניאָן — — — — — — — — — 27

יוסף ברעסלאַו: מיט די קלאָוק פּרעסערס אין שאַפּ
און אין דער־יוניאָן — — — — — — — — — 28

בערנאַרד שעהן: יוניאָן אין מאָנטרעאַל צאָלט אויס
$400,000 פאַר וואַקאַציעס — — — — — — — 29

לואיס ריעס: דער גאָלדענער יובל פון דער
סקוירטמאַכער יוניאָן לאָקאַל 23 — — — — — — 30

בריוו, רעזאָלוציעס און נאָטיצען.

Price
10 Cents

אינטערנעשאַנעל טרייד יוניאָן אינסטיטוט גראַדויִרט דריטע גרופּע שילער

[illegible]

לעקציעס און פאָרומס אין יוניטי־הויז

די יוניטי־הויז, דער פּרעכטיגער זו־מער־פּלאַץ פון דער אינטערנעשאַנעל אין די פּאָקאָנאָ בערג, אין פּענסילוועניע, פּלאַנט צו אַרגאַניזירן לעקציעס און פאָר־[illegible]

[illegible]

1710 בראָדוויי, ניו יאָרק, און אין דעם אָפיס פון דעם [illegible] אין פי־לאַדעלפיע, 929 [illegible] סטריט.

קלאָוק אָפּערייטאָרס אויפגעמאָ־דערט צו באַריכטן וועגן ליי־דיגע מאַשינען אין שעפּער

ביי דעם [illegible] פון די אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117, וואָס איז פאָרגע־קומען פאַריגן חודש, [illegible]

[illegible]

לאָקאַל 25 נעמט אָן אַפּליקאַציעס פאַר עלטער־פּענסיעס

לאָקאַל 25, בלוזמאַכער, האָט אָנגעהויבן [illegible] אַפּליקאַציעס פאַר עלטער־פּענסיעס. [illegible] ביז דעם 31־טן אויגוסט. [illegible]

[illegible]

צווייטער בוך „רעשאָרש ליי־בער און י. עס. עיי" אַרויס פון דרוק

[illegible]

Trade Union Sponsoring Committee
22 West 38th St., New York City

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
501 Summit Ave., Jersey City, N. J.
General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
[illegible], Editor
[illegible], Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXV. No. 8 — August, 1953

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1940 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

פרייע יוניאנס גיבן פראקטישן אויסוועג פון וועלט־קריזיס

דער דריטער קאנגרעס פון דער אינטערנאציאנאלער קאנפעדעראציע פון פרייע יוניאנס, וואס איז אפגעהאלטן געווארן לעצטן מאנאט אין שטאקהאלם, שוועדן, איז זיך צונויפגעקומען אין אן אויסערגעווינלעכע צייט. דער ביטערער געראנגל פון די קרבנות פון דיקטאטור געגן זייערע פייניגער און פון די איבערגעבליבענע קאלאניאלע פעלקער געגן זייערע פרעמדע הערשער, האט דערגרייכט א קריטישן פונקט. פון הינטערן אייזערנעם פארהאנג מיט וועלכן די מאסקווער דיקטאטארן האבן ארומגעצאמט זייער רויבע אימפעריע דערטראגט זיך א פארשטיקטער געוויין ווי דער אונטערערדישער געבריל פון א וואלקאן וואס האלט ביים אויסברעכן. אין מזרח־דייטשלאנד און אין טשעכאסלאוואקיע דעמאנסטרירן ארבעטער אין די גאסן געגן זייערע קאמוניסטישע באלעבאטים. הונגער, איבערמענטשלעכע פראצע און שקלאפעריי האט די דייטשע און טשעכישע ארבעטער, וועלכע זיינען אמאל געווען די בעסט־ארגאניזירטע פרייע יוניאניסטן אין אייראפע, געטריבן צו געוואלטטאטע שטרייק־פראטעסטן געגן זייערע פייניגער. פארצווייפלונג האט זיי געטריבן אונטערצוצינדן פאבריקן און אטאקירן די קאנצעלאריעס פון זייערע קאמוניסטישע פאררעטער, וואס דינען דעם רוסישן אקופאנט. פאליטישע מאשין־ביקסן און טאנקען, דערשיסונגען, תליות און טורמע האבן פאר א ווייל די רעבעלירנדע ארבעטער צוריקגעטריבן אין די פאבריקן און אין די קוילן־שאכטעס, אבער טאקע בלויז פאר א ווייל.

אויך אין די אנדערע פון די קאמוניסטן באהערשטע לענדער אין מזרח־אייראפע קומען פאר אויפרודערונגען, וואס די הערשער באטראכטן ווי געפערלעך און פרובירן עס האמעווען דורך טעראר און קאנצעסיעס. אין סאוועטן פארבאנד גופא גייט אן א פארביסענער קאנקורענץ צווישן די העכסטע פירער פאר דער הערשאפט און עס האבן שוין אנגעהויבן פאלן קעפ.

אויך אין אנדערע לענדער און געגנטן האט דער געראנגל צווישן רעכט און מאכט דערגרייכט א קריטישן פונקט. אין קארעא שפילן די ווארט־זאגער פון דער קאמוניסטישער כינע נאך אלץ אין „קאץ און מויז" אין די פארהאנדלונגען מיט די מיליטערישע פארטרעטער פון די פאראייניגטע פעלקער פאר א וואפן־שטילשטאנד. שוין איבער צוויי יאר ווי די פארהאנדלונגען גייען אן און יעדעס מאל געפינען זיי אן אנדער פריטשעפקע עס אפצולייגן און פארשלעפן. זיי זיינען מקריב צענדליגע טויזנטער לעבנס פון זייערע אייגענע פעלקער און פון די אנדערע ארמייען פאר נאך א שפאן מיט בלוט אויסגעווייקטן בארען. די זעלביגע פארברעכערישע שפיל גייט אן אין פילע אנדערע ווינקלען פון אונזער ערד אין אינדא־כינע, אין מאליע, אין די פראנצויזישע און האלענדישע קאלאניעס אין ווייטן מזרח, אין מאראקא, אלזשיר און אין דרום און מערב אפריקע. די אפגעשוואכטע אייראפעאישע לענדער, געוועזענע מעכטיגע אימפעריעס, האבן מורא מיט אמאל אויפצוגעבן זייערע קאלאניעס. זיי ווילן פריער באווארענען די עקאנאמישע סטרוקטור פון זייער אייגן לאנד און פארהיטן, אז די בידארפטיגע קאלאניעס זאלן ניט פארוואנדלט ווערן אין מיליטערישע באזעס פאר די קאמוניסטישע אגרעסארן. די קאלאניאלע פעלקער האבן אבער צו לאנג געליטן אונטערן פרעמדן יאך און זיי האבן מער קיין געדולד ניט. מיליטערישע רעזשימען טרייבן די קאלאניאלע פעלקער אין די ארעמס פון די קאמוניסטישע אגענטן, וואס שטעלן זיך ארויס ווי זייערע פריינד און העלפער. אנשטאט דער הענט פון די קאמוניסטן און מיט זייער הילף ברענגען זיך איבער [illegible] די פייער פון מלחמה און בירגער קריג, וואס כאפן ארום גאנצע לענדער און קאנטינענטן.

אין צוגאב צו די צווישן־פעלקערלעכע שטרייטן, וואס שטעלן מיט און ווערן אין פארשידענע ווינקלען פון דער ערד, פארגרעסערן זיך אלץ מער די עקאנאמישע שוועריגקייטן און פראבלעמען אין די מער טעכניש־אנטוויקלטע און פרייע לענדער פון דער וועלט. דער איבעריקער געראנגל צווישן ארבעטער און די איינגעטימער פון די פראדוקציע־מיטלען איבער דעם פארטייל פון די געשאפענע רייכטימער, וואס איז לעצטנס עטוואס פארשטארקט געווארן איבער דער [illegible] געפאר פון קאמוניסטישער אגרעסיע, וועט ווידער ביים אויפפלאקערן.

אין אנבאטרעף פון די געפארן שטייען די קארפאן־קעפ פון אינדוסטריע ווי פארלוירענע. עס שרעקט זיי די געפאר פון א נייעם וועלט קריג וועלכער פארשניידט די לעבנס פון רייכע ווי פון ארעמע, און זיי האבן מורא פאר א דויערנדיגן פרידן, וואס וועט אפשטעלן די מלחמה באשטעלונגען פון וועלכע זיי מאכן ביליאנען פראפיטן; זיי ווארטן, אז די פאראייניגטע שטאטן וועלן קומען צו הילף צום ווידער אויפבוי פון די פראדוקטיוו־מיטלען אין די פרייע לענדער און זיי ציטערן פאר דער מעגלעכער קאנקורענץ אויפן וועלט־מארק פון אט די לענדער אין דער צוקונפט; זיי נויטיגן זיך פון איין זייט אין א צופרידענע ארבעטער מאסע ביי זיך אין דער היים כדי אויפצוהאלטן א הויכע פראדוקטיוויטעט און זיי ציטערן פאר דעם שטייגענדיגן באוואוסטזיין און וואקסנדיגן כח פון די מאסן, וואס הויבט אן פאדערן א גרעסערן חלק אין די געשאפענע רייכטימער און א דעה אין עקאנאמישן ווי אין פאליטישן לעבן פון לאנד. אט די געפארן, וואס באדראען זייער הערשאפט און מאכט, שרעקט און צעטומלט זיי און טרייבט זיי אנצוווענדן מאסנאמען, איינע דער געגנזאץ פון צווייטן. פארווירט און הילפלאז קוקן זיי אין דער צוקונפט. זיי זוכן אן אויסוועג פון די שוועריגקייטן. אן אויסוועג וואס זאל זיי שאנעווען און מאכן אנדערע ברענגען קרבנות, וואס זיינען נייטיק.

אין איין זאך זיינען די אלע הערשער גרופעס אייניג. אלע ווילן זיי ארויפווארפן די לאסט פון איבערבוי און רעאביליטאציע אויף די פלייצעס פון די ארעמע און ארבעטנדיגע מאסן. פאר דעם צוועק זוכט יעדע גרופע איינרעדן די ארבעטער און פאלקס מאסן, אז זי פירט דעם קאמף ניט פאר איר אייגענעם פראפיט, נאר פארן וואוילזיין פון דער מענטשהייט און די ארבעטער דארפן איר דעריבער העלפן בייקומען אירע געגנער. טענה'ען די קאמוניסטן, אז כדי דאס פאלק זאל האבן עקאנאמישע זיכערקייט, מוז עס אפגעבן פרייהייט און זיך אונטערווארפן זייער דיקטאטור, וואס וועט זיי שוין באווארגן מיט אלדאס גוטס. טענה'ן די אינדוסטריאליסטן און פינאנסירן פון די פרייע לענדער, אז כדי צו האבן ציווילע און פאליטישע פרייהייטן, מוזן די ארבעטער פארגעסן אן עקאנאמישע זיכערקייט און זיך פארלאזן אויף דעם יושר פון די בעלי בתים, אז זיי וועלן זען צו געבן אלעמען א העכערן לעבנס סטאנדארד. ביידע הערשער גרופעס פארזיכערן, אז ביידע זאכן צוזאמען, אי פרייהייט אי עקאנאמישע זיכערקייט און א שטייגנדיגער לעבנס סטאנדארד קען ניט זיין.

איין גרופע בלויז דערקלערט, אז די מענטשהייט קען און דארף שאפן אן ארדענונג וואו זי זאל האבן ביידע: אי די העכסטע מאס פון פערזענלעכע און ציווילע פרייהייטן אי עקאנאמישן וואוילשטאנד. און ניט נאר קען די מענטשהייט האבן ביידע זאכן, נאר אז די צוויי באדינגונגען זיינען אפהענגיק איינע פון דער צווייטער און קענען ניט דערגרייכט ווערן אליין. אן עקאנאמישן וואוילשטאנד קען די מענטשהייט ניט האבן קיין פרייהייט און אן פערזענלעכע און ציווילע פרייהייטן קען מען ניט האבן עקאנאמישע זיכערקייט. אט די גרופע איז די ארגאניזירטע ארבעטער באוועגונג.

און די ארגאניזירטע טרייד יוניאן באוועגונג איז אנטשלאסן אנצופירן א זיכטיגן קאמף פאר אט דער פראגראם אירער. ביי דעם דריטן קאנגרעס פון דער אינטערנאציאנאלער קאנפעדעראציע פון פרייע יוניאנס, איז קלאר באוויזן געווארן, אז די אינטערנאציאנאלע טרייד יוניאן באוועגונג האט אין דעם נויטיגן באוואוסטזיין און א קלארע פראגראם ווי אזוי צו דערגרייכן אט דעם ציל אין די כוחות דורכצופירן עס אין לעבן.

די מאכט, וואס די ארגאניזירטע טרייד יוניאן באוועגונג באזיצט היינט צו טאג איז ריזיג. אין דער אינטערנאציאנאלער קאנפעדעראציע פון די פרייע טרייד יוניאנס זיינען אנגעשלאסן די ארגאניזירטע ארבעטער פון 73 לענדער מיט פיר און פופציג מיליאן מיטגלידער. קיין מאל אין דער געשיכטע איז די עקאנאמישע ארבעטער באוועגונג ניט געווען אזוי ריזיג גרויס אין צאל אדער אזוי פעסט פאראייניגט ווי זי איז עס היינט. די יוניאנס פון דער קאנפעדעראציע קאנטראלירן פאקטיש דאס גאנצע עקאנאמישע און א היבשן גראד פון פאליטישן לעבן אין אלע לענדער אויסערהאלב די דיקטאטארישע מלוכות פון די קאמוניסטן און פאלאנגיסטן.

די פראגראם, וואס די טרייד יוניאן באוועגונג לייגט פאר דער מענטשהייט, איז אן אלץ איינשליסנדיגע און א פראקטישע, וואס קען זיכער פארווירקלעכט ווערן אויב עס זאל נאר זיין דער ווילן דערצו. צו ברענגען עקאנאמישן וואוילשטאנד פאדערט עס, אז פולע באשעפטיגונג מיט הויכע שכירות פאר אלע וואס קענען און ווילן ארבעטן זאל פארזיכערט ווערן פון די מלוכות; פאר לענדער מיט אן איבערבאפעלקערונג זאל געשאפן ווערן מעגלעכקייטן פון עמיגראציע אין לענדער וואס נויטיגן זיך אין ארבעטס קראפט; צוריקגעשטאנענע לענדער זאלן געהאלפן ווערן אנטוויקלען זייער אינדוסטריע און אגריקולטור, פארבעסערן זייער געזונט־צושטאנד און אויפהייבן זייער לעבנס סטאנדארד; אין צייטן פון ריסעסיע זאל יעדע רעגירונג שאפן ארבעט פאר אירע בירגער דורך געזעלשאפטלעכע אונטערנעמונגען פארן נוצן פון דער באפעלקערונג, ווי בויען נייע שולן, לערן אנשטאלטן און ביליגע וואוינונגען, אויפשטעלן שפיטאלן און געזונט־צענטערס, וועגן און פארקער מיטלען און ענלעכעס.

דער פראגראם פון דער קאנפעדעראציע טרעט אנטשידן ארויס פאר פרייהייט געגן יעדע פארמע פון דיקטאטור. עס ווערן פארדאמט די קאמוניסטישע דיקטאטורן פון סאוועטן פארבאנד און אירע סאטעליטן און יוגאסלאוויע און די מיליטערישע און פאשיסטישע דיקטאטורן פון פראנקאס שפאניע, ארגענטינע און אנדערע לענדער. די ארגאניזירטע ארבעטער באוועגונג זאגט זיך קלאר ארויס פאר פרידן אבער געגן מקריב זיין די פרינציפן פון פרייהייט איידער פארראטן שוואכערע פעלקער כדי אונטערצוקויפן דיקטאטארס, אז זיי זאלן ניט באפאלן אנדערע לענדער. עס טרעט אויך ארויס געגן קאלאניאליזם פון וועלכער עס איז מאכט און פאדערט א פעסט באשטימטן צייט גרענעץ ווען יעדע קאלאניע זאל קריגן איר זעלבסשטענדיגקייט.

יא, אין דעם טומל און פארווירונג וואס דער איצטיגער וועלט קריזיס האט געשאפן טראגט זיך איין קלארע און מעכטיגע שטים פון פארנונפט וואס רופט די מענטשהייט צו באזינונג און ווייזט דעם אויסוועג צו פרייהייט, פרידן און שפע פאר אלע מענטשן און אלע פעלקער. דאס איז די שטימע פון דער אינטערנאציאנאלער ארגאניזירטער ארבעטער באוועגונג, פון וועלכע אונזער אינטערנעשאנעל איז א טייל. מיר שטאלצירן מיט דער וויכטיגער ראליע וואס די אמעריקאנער טרייד יוניאן באוועגונג, ספעציעל די אמעריקאן פעדערישאן אוו לעיבאר אין וועלכער אונזער יוניאן איז אנגעשלאסן האט געשפילט אין דעם קאנגרעס. מיר באגריסן די איינהייט וואס די אמעריקאנער יוניאנס האבן דארט ארויסגעוויזן און די פעסטקייט מיט וועלכע זיי זיינען געשטאנען צוזאמען אין אלע וויכטיגע פראגן. די אמעריקאנער טרייד יוניאן באוועגונג איז געוואלדיג אויסגעוואקסן אין כוחות און אין באוואוסטזיין און זי פארנעמט שוין איצט איר פארדינטן פלאץ אין דער פירערשאפט פון די וועלט כוחות פאר פרייהייט און פארשריט.

עס ווייזן זיך געפאר סיגנאלן פאר פראספעריטי

אין דער עקאנאמישער סטרוקטור פון אונזער לאנד הויבן זיך אן ווייזן סימנים פון אפשוואכונג. אויב מען וועט עס גלייך ניט באווארענען, קען עס ברענגען א ריסעסיע, וואס עס וועט זיין שווער צו קאנטראלירן.

עס פארלאנגזאמט זיך די טעמפא אין דער בוי־אינדוסטריע. ווייניגער הייזער הויבט מען אן בויען היינטיגן זומער. עס ווערט שווערער צו קריגן געלט אויף א מארטגעידזש און מען מוז צאלן העכערע פראצענטן. אין יוני זיינען ווידער געפאלן די צאל קאנטראקטן צו בויען נייע בנינים. דער פארקויף פון אויטאמאבילן, עלעקטרישע אפאראטן, טעלעוויזשאן און ראדיא סעטס איז באדייטנדיג פארקלענערט און פילע הענדלער הויבן שוין אן פארקויפן די ארטיקלען אונטער דעם באשטימטן פרייז.

אין דער אויטאמאביל־אינדוסטריע הויבט מען שוין אן אפלייגן ארבעטער איבער די פארקלענערונג פון רעגירונגס באשטעלונגען אויף טראקס און טאנקען פאר דער ארמיי. די רעגירונג אליין האט שוין אפגעזאגט איבער הונדערט טויזנט אנגעשטעלטע און פיל מער וועלן אוועקגעשיקט ווערן אין גיכן.

די האפאסן סחורה אין די ווערהייזער, סיי ביי די פאבריקאנטן און סיי ביי די הענדלער איז איצט פיל גרעסער ווי פאראיארן. לויט די ציפערן פון דעפארטמענט אוו קאמערס, האט דאס לאנד איצט אין האפאס סחורות אין ווערט פון זיבן און זיבעציג ביליאן דאלאר. דאס איז באלד אנדערטהאלבן מאל אזוי פיל ווי מיר האבן געהאט אין האפאס איידער דער קריג אין קארעא האט זיך אנגעהויבן. אויב דער פארקויף פון די סחורה וועט זיך אין גיכן ניט פארגרעסערן, וועלן די פאבריקן זיך מוזן אפשטעלן אדער שטארק פארקלענערן די פראדוקציע, ארויסווארפנדיג א סך ארבעטער פון זייערע דזשאבס.

דאס זיינען סימנים, אז די עקאנאמיע גייט בארג־אראפ. דאס זיינען די זעלביגע באדינגונגען וואס האבן זיך געשאפן פארן וואל־סטריט קראך אין 1929, וואס האט געבראכט דעם קריזיס פון די דרייסיגער יארן. אמת, די לאגע איז איצט צוליב די איינפירונגען פון „ניו דיל" בעסער ווי זי איז געווען אין דער האווער־צייט. דער עולם האט איצט מער אפגעשפארטע געלט; ארבעטסלאזע פארזיכערונג, עלטער פענסיע און א העכערער לעבענס סטאנדארד פאר די פאלקס־מאסן, פארגרעסערט די קויף־קראפט און וועט אפשוואכן די ווירקונג פון צייטווייליגער ארבעטסלאזיגקייט. אין גאנצן אבער צו פארהיטן פון א קריזיס, פאדערט זיך פיל מער. מען מוז פארגרעסערן דעם פארברויך פון דער באפעלקערונג דורך א גרעסערע הכנסה. די רעגירונג אין וואשינגטאן אבער האלט אן איר פאליסי צו ברענגען דיפלאציע, ניט אכטענדיג אויף דער געפאר וואס דאס שאפט פארן לעבן פון דער באפעלקערונג. יעדער רעגירונגס־קאנטראל איז אפגעשאפט געווארן; דורך אירע פינאנץ־פאליסיס האט זי שווערער געמאכט צו קריגן קרעדיטן און האט מעגלעך געמאכט פאר די באנקירן צו רייסן העכערע פראצענטן; זי האט פארקלענערט די רעגירונג־קאנטראקטן צו קלענערע אונטערנעמער און מאכט די מערסטע באשטעלונגען ביי די גרויסע אונטערנעמער. דאס פארטיפט און פארשנעלערט דעם צוריקגאנג פון דער פראדוקציע.

די ארגאניזירטע ארבעטער־באוועגונג מוז אנטשלאסן באקעמפן אט די פאליסיס. די ארבעטער וועלן זיין די ערשטע קרבנות פון א ריסעסיע און זיי מוזן זיך פארטיידיגן. די לאזונג מוז זיין: פארן וואוילזיין פון פאלק; קעגן געשוואלענע פראפיטן אויפן חשבון פון נויט און ארבעטסלאזיגקייט!

ד. קריוויצקי:

ס'איז נאך אזא מענטש ניט געבארען

דיאגאנעס! דורות זיינען אין דער אייביגקייט צערונען,
זינט דו האסט געזוכט מיט ליכט אין העלער שעה
מענטשן אויף דער ערד, געזוכט און ניט געפונען;
און ביז היינט צו טאג איז נאך דער מענטש ניטא!

ס'איז נאך אזא מענטש דערווייליע ניט געבארען,
וועלכער זאל א צווייטן מיטפילן, פארשטיין,
און עס וועלן נאך פארבייגיין פילע יארען,
ביז דער מענטש וועט צו דער הויך פון מענטש דערגיין!

אין לויף פון חודש

פון ש. פארבער

[illegible]

[illegible]

זיינען אנטוועדער אין גאנצן פארווארפן געווארן אדער דאס ביסל וואס איז באוויליקט געווארן [illegible] די מינונגס פארשיידענהייטן צווישן די פירערשאפט פון דער רעפובליקאנער פארטיי, פון זייערע האנדלונגען ביז איצט איז קלאר, אז פרעזידענט אייזנהאוער האט ניט [illegible] זיך איינצושטעלן מיט די פירער פון זיין פארטיי אין קאנגרעס איבער זיינע פראגראמען.

• • •

ווי שוין דערמאנט, זיינען די רעפובליקאנישע פירער ניט איינִיק צווישן זיך און אלע איינגערעכנט פאליסיס פון דער רעגירונג. אזוי, צום ביישפיל, זיינען פאראן סך מינונגס פארשיידענהייטן צווישן אינדוסטריאליסטן און פינאנסירער איבער די פינאנץ פאליסיס פון דער מלוכה. די ערשטע זיינען פאראינטערעסירט אין אויס־ברייטערן קרעדיטן און פארקלענערן פראצענטן פאר הלוואות און די צווייטע, די פינאנסירער, ווילן איינגעצאמטע קרעדיטן און העכערע פראצענטן. זיי זיינען אויך ניט איינִיק איבער די שטייער פאליסיס. מאגנאטן אינדוסטריאליסטן פאדערן פון העכערע איינקונפט שטייערן, ווייל דאס מאכט מעגלעך פאר זיי צו נעמען העכערע פרייזן. פאר די פינאנסירער, ווידער, לוינט זיך בעסער, אז די לאסט זאל פאלן אויף די פארברויכער דורך א פארקויף־שטייער. מיינונגס פארשיידענהייטן זיינען אויך פאראן צווישן גרופעס אונטערנעמער אין פראגעס פון מיליטערישע באשטעלונגען, היינטיקע בוי. די אנטוויקלונג פון די הידרא־עלעקטרישע אינסטאלאציעס און ענלעכע אונטערנעמונגען. וואס מער און מער עס פינען די מינונגס פארשיידענהייטן פון די רייכע אונטערנעמער, אלץ בעסער איז עס פאר די אַרבעטער, פארמער און די פשוטע בירגער. אומאיינִיקייט צווישן אט די עלעמענטן גיט דעם פשוטן עולם א בעסערע מעגלעכקייט צו קריגן א מאל א גינסטיגן פאר זיך געזעץ, אדער ניט לאזן דורכגיין אן אומגינסטיגן געזעץ.

די אלע אינדוסטריע־פירער און פינאנץ־מאגנאטן זיינען אבער אלע איינִיק אויף איין פונקט — אויף דעם פונקט, אז די רעגירונג זאל אוועקגעבן א וואס גרעסערן חלק פון די נאציאנאלע אוצרות צו די רייכע אונטערנעמער און טראסטס צום עקספלואטירן פאר זייער פריוואטן פראפיט. פון אלע זייערע האנדלונגען ביז איצט און פון די דערקלערונגען, וואס זייערע פארטרעטער האבן געמאכט, איז קלאר, אז זיי זיינען אנטשלאסן צו פארשלינגען אלץ מער און מער פון אט די רייכטימער, סיי די פאטענציעלע רייכטימער וואס קענען אנטוויקלט ווערן.

ווי מינעראלן אין באדן, וואסער־קראפט און וועלדער, און סיי די שוין אנטוויקלטע רייכטימער, ווי פאבריקן, הידרא־עלעקטרישע אינסטאלאציעס, טראנספארט מיטלען און ווערהייזער, וואס די רעגירונג האט אויפגעבויט, אויסגעבענדיג אויף דעם ביליאנען דאלאר פון די פאלקס־שטייערן.

ניט אומזיסט זיינען די וויכטיקסטע פאזיציעס פון דער מלוכה אין וואשינגטאן באזעצט געווארן פון פראמינענטע פירער פון די גרעסטע טראסטן און קארפאראציעס אין לאנד. מיט דעם נצחון פון דער רעפובליקאנער פארטיי אין די וואלן האט זיך פאר די עקאנאמישע ראיאליסטן געעפנט א מעגלעכקייט אריינצוקריגן אין זייערע לאפעס אוצרות פון פאלקס פארמעגן אין ווערט פון הונדערטער ביליאנען דאלאר, — א געלעגנהייט, וואס זיי האבן אזוינס ניט געהאט אין דעם איצטיגן יארהונדערט. דורכצופירן אזוינע ריזיגע טראנזאקציעס קאן מען זיך ניט פארלאזן אויף שתדלנים און לאביאיסטן. נאר מען מוז האבן אייגענע מענטשן אין קאנגרעס און אין קאבינעט. און דאס איז וואס זיי האבן געטאן.

• • •

די ערשטע צו קריגן זייער באלוינונג זיינען געווען די אויל־מאגנאטן. דער געזעץ איבערצוגעבן צו די סטעיטס די אויל־קוואלן, וואס געפינען זיך אין באדן אונטערן וואסער פון ים ביי זייערע ברעגעס, גיט די פריוואטע אונטערנעמער א מעגלעכקייט אריינצוקריגן אין זייערע הענט רעסורסן וואס ווערן געשאצט אין ווערט פון דריי הונדערט ביליאן דאלאר. די אויל־מאגנאטן האבן שוין לאנג געווארפן אן אויג אויף אט דעם אוצר. אבער זיי האבן אים ניט געקענט באקומען; צוויי מאל האט דער העכסטער געריכט פון די פאראייניגטע שטאטן גע־פסק'נט אז די מינעראלן אונטערן וואסער געהערן צו דער פעדעראלער רעגירונג און די סטעיטס האבן קיין רעכט ניט אויף דעם. ווען זייערע מענטשן אין קאנגרעס האבן דורכגעשטופט א געזעץ אז מען זאל די אויל־קוואלן איבערגעבן די סטעיטס, האט פרעזידענט טרומאן דעם געזעץ וועטאאירט. איצט האבן זיי ענדלעך זייערס דורכגעפירט דורך איבערשפרינגען אין די לעצטע וואלן פון דעמאקראטישן לאגער אין רעפובליקאנישן. קיינער וועט זיי, חלילה, ניט באשולדיגן אז זיי האבן פארראטן זייערע פרינציפן. פארקערט, זיי האבן מיט זייער האנדלונג דווקא געהאנדלט לויט דעם פרינציפ פון „ביזנעס בעפאר פלעזשור"...

די דערפאלגרייכע רויבעריי פון די אונטערוואסערדיגע אויל קוואלן האט פארשארפט דעם אפעטיט פון אנדערע אונטערנעמער אויך צו קריגן עפעס רעכטס פון דער רייכער ירושה פון פאלקס פארמעגן. די רייכע „רענטשערס", וואס פאשען זייערע סטאדעס בהמות, שעפסן און פערד אין די וואלד־געביטן און נאציאנאלע פארקען וואס

געהערן צו דער פעדעראלער רעגירונג, האבן שוין אריינגעטראגן אין קאנגרעס א געזעץ־פארשלאג וואס זאל זיי געבן א פרייע האנט אויסצונוצן אט די מיליאנען אקער לאנד פאר זייערע פראפיטן אומגעאכטעט אויפן שאדן וואס דאס קאן ברענגען פאר דער גאנצער באפעלקערונג דורך אויסשעפן דעם באדן, פארניכטן די וועלדער און מאכן אוממעגלעך אויך צו קענען עקספלואטירן די מינעראל רייכטימער אין באדן פון די פלעצער, וואו עס זיינען אויך פאראן אוראניום מעטאלן וואס זיינען פיל ווערטפולער ווי גאלד.

די ראבער קאמפאניס, וואס ווערן קאנטראלירט פון די אייגנטימער פון דער ריזיגער כעמישער אינדוסטריע אין אמעריקע, האבן שוין אריינגעבראכט אין קאנגרעס די נויטיגע פראיעקטן איבערצוגעבן די אכט און צוואנציג פאבריקן פון סינטעטישע גומי, וואס די רעגירונג האט אויפגעבויט אין צייט פון מלחמה, צו פריוואטע אייגנטימער. די רעגירונג האט אריינגעלייגט אין דעם אוצרות צו באזארגן די ארמיי און דאס לאנד מיט קינסטלעכע גומי, ווען דער צושטעל פון נאטירלעכן קאוטשוק האט זיך אפגעשטעלט ווען די יאפאנער האבן פארנומען מאלאיע און די דייטשע סאבמארינען האבן געמאכט אוממעגלעך דעם צופיר. מען האט פאר דעם צוועק איבערגענומען די דייטשע פאטענטן און מען האט אריינגעלייגט אוצרות אין אנטוויקלען די פראצעסן צו מאכן גומי פון אויל, קוילן און אלקאהאל. אויפבויען און אויסשטאטן די 28 פאבריקן האט געקאסט איבער 500 מיליאן דאלאר. איצט וויל מען עס איבערגעבן (ווארשיינלעך האלב אומזיסט) צו די פריוואטע קאמפאניעס, וואס ווערן דורך קאנקורענץ פון סינטעטישן ראבער איצט געשטערט אין אויפשרויפן די פרייזן. שוין איצט זאגט מען פאראויס, אז דער פרייז פון גומי וועט געהעכערט ווערן מיט דריי סענט א פונט אזוי שנעל ווי די רעגירונגס פאבריקן וועלן פארקויפט ווערן. וואס איז נאך אינטערעסאנטער איז, וואס ביים פארהער וועגן דעם געזעץ איז ארויסגעבראכט געווארן, אז די רעגירונג האט דאס יאר געמאכט 62 מיליאן דאלאר פראפיט פון די פאבריקן און אז א העכערונג פון די דריי סענט א פונט וועט קאסטן דער רעגירונג דריי מיליאן דאלאר א יאר מער פאר די גומי וואס זי פארברויכט.

די יוטיליטי קאמפאניס, דער פאקטישער טראסט וואס האט א מאנאפאל אויף דעם צושטעל פון גאז און עלעקטריציטעט כמעט איבערן גאנצן קאנטינענט, האט שוין אנגעהויבן אן ענערגישע אקציע אריינצוקריגן אין זייערע הענט די עלעקטרישע איינריכטונגען פון דער טענעסי וואלי אויטאריטי, וואס די רעגירונג האט אויפגעבויט און וואס באזארגט מיט ביליגע קראפט די מיליאנען איינוואוינער פון יענע סטייטס. אין קאנגרעס ווערן שוין צוגעגרייט די נויטיגע געזעץ־פראיעקטן צו צווינגען דער רעגירונג איבערצוגעבן דעם צושטעל פון עלעקטריציטעט צו דער באפעלקערונג אין יענעם געגנט צו די פריוואטע קאמפאניס. אנשטאט באזארגן דירעקט די פארברויכער פאר א פיל ביליגערן פרייז, ווי זי טוט עס דורך קאנטראקטן מיט מוניציפאליטעטן און פארמער קאאפעראטיוון.

די ווייטסטע רויבעריי אבער ווערט צוגעגרייט דורך איבערגעבן דעם יוטיליטי טראסט די מעגלעכקייט צו קריגן דעם מאנאפאל אויף אטאמישע קראפט, וואס האט אפגעקאסט דער רעגירונג ביליאנען דאלאר צו אנטוויקלען צו א שטופע וואס זאל זיין פראקטיש מעגלעך צו נוצן. און פארגליך מיט די אוצרות וואס זיינען פארוויקלט אין מאנאפאליזירן די אויסנוצונג פון אטאמישע קראפט, זיינען די אלע אנדערע מתנות, וואס די איצטיגע אדמיניסטראציע האט געגעבן און פלאנט צו געבן די פריוואטע אונטערנעמער, בלויז א קינדער־שפיל. ביים פארהער פאר דער קאנגרעס קאמיסיע איבער אטאמישע קראפט זיינען אויפגעטראטן פארשטייער פון די גרעסטע כעמישע און יוטיליטי קאמפאניס און זיך דערקלערט גרייט איינצושטעלן אטאמישע קראפט סטאנציעס, אויב מען וועט זיי דערלויבן צו האבן אין באזיץ די מאטעריאלן און איינריכטונגען וואס זיינען נויטיג פאר דעם און זיי געבן פאטענט רעכט אויף די מאשינערי, אפאראטן און פראקטישע מעטאדן וואס זיי וועלן דערפינדן און אנטוויקלען. די קאנגרעס קאמיסיע, וואס האט די דעה איבער דעם, איז גאנץ סימפאטיש צו דעם פארלאנג.

אט דאס איז די איצטיגע לאגע ביי אונז אין לאנד. אונטער דער רעפובליקאנישער אדמיניסטראציע זיצן אין קאפיטאל די „עקאנאמישע ראיאליסטן". זיי זיינען אנטשלאסן אריינצוכאפן אין זייערע הענט אלץ וואס זיי וועלן קענען אזוי גיך ווי נאר מעגלעך. זייער פארמעסט איז אומגעהויער גרויס. אין צייט ווען דער פשוט'ער עולם און די ארבעטער ראנגלען זיך פאר גראשנדיגע „הנחות" פאר אויפהאלטן זייער לעבנס סטאנדארד אדער אים פארבעסערן דורך אן עטוואס העכערע הכנסה אדער א ביסל ביליגערע פרייזן, זוכן אט די מענטשן צו ווערן די בעלי־בתים פון לעבן דורך דעם באזיץ פון אלע פראדוקציע מיטלען און האלטן דעה איבער זייער פארטיילונג. מוסר הרשות און פעטיציעס וועלן דא ניט העלפן. בלויז שארפע פראטעסטן געגן דער רויבעריי פון פאלקס פארמעגן און אנטשלאסענער קאמף קענען ווירקן.

• • •

דאס דערווארטע איז געשען. איינער פון דעם טריאומוויראט וואס האט איבערגענומען די דיקטאטור איבער דער סאוועטישער אימפעריע, לאווערענטי בעריא, איז שוין אויפן וועג צום עולם האמת מיט דער ברכה פון זיינע קאלעגן מאלענקאוו און מאלאטאוו. ווי אלע מאל אין אזוינע פאלן, האבן זיינע חברים אין דער העכסטער פירערשאפט אין דער פארטיי און מלוכה אים געשטעמפלט ווי א פאררעטער און דיווערסאנט, וואס האט געוואלט פארקויפן דאס סאציאליסטישע פאטערלאנד צו קאפיטאליסטישע שונאים.

פאר דער פרייהייטלעכער מענשהייט איז די נייע הויף־איבערקערעניש אין מאסקווע בלויז אויף אזוי פיל וויכטיג, אויף וויפיל עס באווייזט דעם שאקלדיגן פונדאמענט אויף וועלכן עס האלט זיך דער טראן פון דיקטאטארס. קיין ממשות'דיגע ענדערונג אין די אינערלעכע אדער אינטערנאציאנאלע פאליטיק פון דער סאוועטן רעגירונג וועט די ענדערונג ניט ברענגען. עס וועלן באוויינען בעריא'ס שיקזאל בלויז די, וואס האבן אים געשטיצט און וועלן איצט דארפן באצאלן דערפאר מיט זייערע קאריערעס און אפשר אויך מיט זייערע קעפ. אלע אנדערע וועלן אדער בלייבן גלייכגילטיג אדער וועלן שטילערהייט זיך פרייען, וואס דער געוועזענער נאטשאלניק פון דער בלוטיגער נ.ק.וו.ד., וואס האט דערמארדעט מיליאנען און פארוואנדלט מיליאנען ארבעטער און פויערים אין שקלאפן אין די קאנצענטראציע לאגערן, וועט פארלירן זיין קאפ אונטער דער האק וואס ער האט אליין געשארפט. וואלט געשען דאס פארקערטע און בעריא וואלט איבערגעשיקט מאלענקאוו צום תליין, וואלט אויך קיין זאך ניט געווען אנדערש. דיקטאטור מוז זיך שטיצן אויף טעראר, קארופציע און שווינדעל. די פאליסיס וואס זיי פאלגן נאך האט בלויז דעם איינעם צוועק — אויפצוהאלטן די מאכט. פרינציפן, מענטשלעכקייט, דער וואוילזיין פון לאנד אדער פאלק איבער וועלכן עס הערשט, שפילט א מינדערוויכטיגע ראליע און ווערט אויפגעאפפערט ווען נויטיג פאר דער פארשטארקונג פון דער הערשאפט.

ליידער באגרייפן זייער ווייניג מענטשן אט דעם פשוט'ן אמת וועגן כאראקטער פון דיקטאטור. זיי מעסטן די האנדלונגען פון דיקטאטאר'ס מיט דער מאס פון מלוכה־מענטשן אין א דעמאקראטיע. ווען עס האבן זיך באוויזן אנטי־אידישע פאליסיס אין סאוועטן פארבאנד און אירע סאטעליטן־לענדער, וואס האט דערגרייכט די העכסטע ברוטאלע פארמע אין אויסראטן יעדן שפור פון דער אידישער שפראך און קולטור און פארשיקן אין גלות טויזנטער אידן פון געוויסע שטעט און געגנטן, האט מען עס אנגענומען פאר פשוט'ן אנטיסעמיטיזם. דאס זעלביגע האט מען די רוסיפיקאציע פון די אונטערווארפענע פעלקער באטראכט ווי א פראדוקט פון רוסישן שאוויניזם. דער ארעסט פון די אידישע דאקטוירים אויף דער באשולדיגונג אז זיי האבן, ווי אגענטן פון אידישן נאציאנאליזם, דערמארדעט זשדאנאוון, האט מען אנגענומען ווי אן אנטיסעמיטישן פארווף אויפצוהעצן די באפעלקערונג געגן אידן, און זייער באפרייאונג און פארהאפטונג פון די אנקלעגער האט מען אנגענומען ווי א האנדלונג פון געגנער פון רוסישן שאוויניזם. אזוי ווי בעריא איז א קאווקאזער און ניט קיין רוס ווי מאלענקאוו, האט מען עס אנגענומען אז ער איז דאס דער יעניגער וואס איז געגן אנטיסעמיטיזם און געגן דער נאציאנאלער און קולטורעלער אונטערדריקונג פון די קלענערע פעלקער אין סאוועטן פארבאנד. בעריא, דער גרוזינישער תליין, איז אזוי ארום ארויסגעקומען מיט דעם אריאל פון באשיצער פון נאציאנאלער גלייכהייט און אינטערנאציאנאלער פארשטענדיגונג.

אין דער אמת'ן זיינען די מאטיוון פון ביידע צדדים די זעלביגע — באגראבן די קאנקורענטן און פארבלייבן אליין ביי דער מאכט. שאוויניזם און אינטערנאציאנאליזם, רעליגיע און אפיקורסות, מילדע באציאונג צו דער באפעלקערונג און ברוטאליטעט, —

עקאנאמישע פארשונגען וועגן ארבעטער־לאגע אין אמעריקע

פון יוסף ברייגעס

דער עקאנאמישער וויסנשאפט אין אונזער צייט איז זייער ווייט אנטוויקלט. ביי אונז אין לאנד איז פאראן א ריזיקער צאל עקאנאמישע פארשאר־ספיטעטן — רעגי־רונגס־אינסטיטוציעס און געזעלשאפטלעכע אינסטיטוציעס — וואס טוען [illegible] וויכ־טיגע ארבעט. פראפעסארן אויף די בעסט קיין געלט און געלערנטע עקאנאמיסטן, צו־זאמען מיט א גאנצער ארמיי סטודענטן און טעכנישע הילפס־ארבעטער, זיצען על תורה ועבודה און רעכענען און חשבונען, כדי צו דערגיין די טיפסטע סודות פונם עקאנאמי־שען מעכאניזם און זיי צו אנטפלעקן פאר דער וועלט.

זייערע פעסטשטעלונגען וועגן דער ווירטשאפטלעכער לאגע זיינען ווי דער דיאגנאז פון א דאקטער וועגן דעם געזונט־צושטאנד פון א פאציענט. דאקטוירים גע־פינען אויס, ווער עס האלט טויגן געזונט און — אין פאל אויב די באזונדערע פארשונג איז טויגע א קראנקע — וואס איז די אורזאך פון דער קראנקהייט און וואס לויטן דער קענען די סימפטאמען; וואס באדארף געטאן ווערן. צי — פראגנאזן! אויסער פון די אויספארשונגען גיבן די עקאנאמיסטן עצות, וואס צו טאן — פונקט ווי דער דאקטער גיט דעם פאציענט זיינע „פרעסקריפשאנס".

עטלעכע אויספארשונגען זיינען זייער וויכטיג. מיר ווילן נישט לעבן אין דער וועלט פריי. מען איז נאך אלץ באוויזן. יעדער פארשטייט דאס ווייסט, אז מען ציט צו זיך דארף מען לייענען באזונדערע פונם דאקטער. אפילו ווען מיר פילט זיך גאנץ געזונט. עס איז אויך מיט אונזער עקאנא־מישן לעבן. דער רעזולטאט, וואס איר, איז שוין א מאליאר; אמאל מרעגט דער דאקטער. אמאל מרעגט מיר גיט...

אין דער לעצטער צייט האט מען אונז צוגעשריבן שטיינער מיט וועגן קאמוניסטישע באריכטן פון עקאנאמישע אויספארשונגען. עס מיט אונז גוט. דערציילט מען אונז; דער עקאנאמישער צושטאנד פון אמעריקע איז גע־זונט. מיר וואקסט און אנטוויקלט זיך אויף א באזונדערן־פעסטלעכן אופן. זאל איט גאר קיין עין הרע נישט פארשטערן!

מיר האבן. דעם אמת געזאגט, נישט גע־פילט. פאר היבשע עטלעכע יאר, די גרויסע גליקן פון דער געזונטער עקאנאמישער אנטוויקלונג אין לאנד און גרויס און אונזער אינדוסטריע, אין דער גאל־אינדוסטריע, וואס מען שוין לאנג איינגעהערט רעדן פון „פראספעריטי". אבער גראד צוליב דעם איז עפעס נייטיג, אז מיר זאלן זיך צוהערן צו באריכטן וועגן דעם ענין, וואס ווערן ארויסגעגעבן פון עקאנאמישע אינסטיטו־ציעס, אפיציעלע און האלב־אפיציעלע.

א פעריאד פון וואקסנדיקע הכנסות

צו די דערפרייענדיגסטע רעזולטאטן דערגייט א באריכט פונם עקאנאמישן דע־פארטמענט פון דער פענסילוועניע־אוניווער־סיטעט. מיר קענען דא נישט איבערגעבן די רייכע ציפערן־מאטעריאלן, מיט וועל־כע דער באריכט איז אנגעפיקעוועט. און אודאי און פארשט קענען מיר דא נישט ברענגען די בעגלייטנדע דיאגראמען פון דעם באריכט. אבער פון זייערע, און עטלעכע ווערטער. די אויספירן פון דעם באריכט וועגן דער אנטוויקלונג פון דער אמעריקאנער פאמיליעווירטשאפט אין דעם יאר־צענדליג 1939 ביז 1949:

די צאל פאמיליעס אין אמעריקע, וואס האבן געהאט מינימאלע פארדינסטן און באדערפן צו קלענערן לעבן, איז שטארק גע־פאלן; די צאל פאמיליעס מיט מיטלערע און גרעסערע פארדינסטן האט זיך שטארק פארגרעסערט.

אין ציפערן אויסגעדריקט, שטעלט זיך אט דאס בילד — פאר דער צייט פון 1939 ביז 1949:

אין יאר 1939 האבן 3 פאמיליעס צווישן 4 געהאט א יערלעכע הכנסה פון ווייניגער ווי 2000 דאלאר; אין יאר 1949 האט בלויז 1 פאמיליע צווישן 3 געהאט אזעלכע מינימאלע פארדינסטן.

אין יאר 1939 האט בלויז 1 פאמיליע צווישן 50 געהאט א הכנסה פון 5000 דאלאר א יאר אדער מערער; אין יאר 1949 איז שוין געווען 1 פאמיליע צווישן 6 מיט א הכנסה פון 5000 דאלאר אדער מערער.

אין יאר 1939 האט בלויז 1 פאמיליע צווישן 100 געהאט א יערלעכע הכנסה פון 10.000 אדער מערער; אין יאר 1949 — 1 פאמיליע פון 20.

מיט אנדערע ווערטער: די ביטערע גרים פון דער אונטערשטער קאטעגאריע (מיט א יאר־הכנסה ביז 2000 דאלאר) איז פארקלע־נערט געווארן מיט צוויי דריטעל; די מי־טעלערע קאטעגאריע (מיט א יאר־הכנסה פון העכער פון 5000 דאלאר) איז 8 מאל פאר־גרעסערט געווארן: פון 2 פראצענט (אדער 1 פון 50) אויף העכער 16 פראצענט (אדער 1 פון 6); די העכסטע קאטעגאריע (מיט א יאר־הכנסה פון העכער 10.000) איז 5 מאל פארגרעסערט געווארן: פון 1 פראצענט (אדער 1 פון 100) אויף 5 פראצענט (אדער 1 פון 20).

דאס איז אן אלגעמיינער איבערבליק אי־בער די פאמיליע־פארדינסטן פון אלע מעג־לעכע הכנסה־קוואלן: ארבעט, האנדל, אינדוסטריע, לאנדווירטשאפט א. א. וו. די פארדינסטן פון ארבעט אליין זיינען דא נים באזונדערס אויסגעטיילט.

ציפערן וועגן די הכנסות בלויז פון ארבעט זיינען פארעפנטלעכט געווארן, נים לאנג צוריק, פונם צענזוס־ביורא פון קאר־מערס־דעפארטמענט. אין אט דער איסטרע־כענונג ווערט פארגליכן דער ארבעטס־מארק פון 1939 מיטן ארבעטס־מארק פון 1951.

אין משך פון אט דעם 12־יעריגן פעריאד — שטעלט־פעסט דער באריכט — האט זיך די דורכשניטלעכע שכירות־הכנסה פונם אמעריקאנער ארבעטער דרייפאך פאר־גרעסערט: פון 800 דאלאר א יאר אויף 2400 דאלאר א יאר.

ווי מען זעט, איז די ציפער — שוין נאך דער דריי־פאכיגער פארגרעסערונג — גאר נישט קיין פריילעכע; אבער מען דארף גע־דענקען אין אכט צוויי זאכן: ערשטנס, רעדט זיך דא נישט בלויז וועגן שכירות. גאר וועגן סך הכל פון דער הכנסה. וואס די אר־בעטער האבן געהאט פאר א גאנצן יאר ארבעט, ד. ה. עס זיינען אראפגערעכנט די טעג פון ארבעטסלאזיגקייט, סטרייק, קראנק־הייט א. א. וו. צווייטנס, רעדט זיך דא וועגן דורכשניטלעכע ארבעטס־פארדינסטן, ד. ה. אין דעם חשבון זיינען אויסגעמישט די שכירות פון הויך־קוואליפיצירטע ארבעטער מיט די קלענסטע לוינען פון טאג־ארבעטער אין פארווארפענע דערפלעך, נעגערס, און מעקסיקאנער אין דער לאנדווירטשאפט פון די דרום־שטאטן א. א. וו. דער פארדינסט פון קוואליפיצירטע ארבעטער אין אינדוס־טריע איז א סך א העכערער. אבער נאך די אלע דערקלערונגען, בלייבט פארט דער פאקט, אז דער דורכשניטלעכער ארבעטס־פארדינסט פאר א יאר באטרעפט (אין יאר 1951) — 2400 דאלאר. און דאס איז שוין א' דריי־פאכיגע העכערונג לגבי דעם יאר 1939, ווען דער יאר־פארדינסט פון ארבעט האט באטראפן ארום 800 דאלאר. א קלאגע־דיגער רעזולטאט!

די פארגרעסערונג פון ארבעטס־פאר־דינסט איז געווען זייער א פארשיידענע אין די איינצעלנע טיילן פון דער געזעלשאפט: די גרעסטע לויך־העכערונגען האבן באַ־קומען פארם־ארבעטער און קוילן־גרעבער. די קלענסטע לויך־העכערונג האבן באקומען די אינטעלעקטועלע ארבעטער (וואויס קאר־

עלן איז כשר, אויב נאר עס פירט צום ציל. פון באקומען ארדער איינהאלטן די מאכט. אנטיסעמיטיזם ביי די קאמוניסטן איז אויך בלויז א מיטעל. א געווער אין קאמף. און יעדער פון זיי וועט זיך דערמיט באנוצן ווען ער וועט רעכענען אז עס קען אים דינען.

בעריא האט פארשפילט אין געראנגל פאר דער מאכט. ווער ער איצט אין איינער פון די צעלן אין דער לוביאנקא, אדער אין די וועלכע צעל ווער עס זיינען פאר אים געזעסן זיינע פארגייער יאגאדע און יע־זשאָו... מאלענקאָוו איז דערוויל ארויס דער זיגער. אויף ווי לאנג, קען קיינער נים פאראויסזאגן. איין זאך איז אבער קלאר: א הויף־רעוואלוציע וועט נים ברענגען קיין פרייהייט די פעלקער. וואס ליגן אונטערן קאמוניסטישן קאנטראל און וועט נים באַ־פרייען די מענטשהייט פון דעם יאך פון באַ־וואפענונג און מלחמה געפאר. בלויז אן אמת'ע רעוואלוציע פון די מאסן, וואס לע־בן אין דעם קאמוניסטישן גיהנום, וועט באזייטיגן די דיקטאטור אונטער די חורבות פון איר'ע פעסטונגען. וועט באפרייען די וועלט פון דעם קאשמאר.

לאר־ארבעטער). א פארשידנארטיגע איז אויך געווען די לוין־העכערונג ביי די איינ־צעלנע ראסן, פון וועלכע ס'איז צוזאמענ־געשטעלט די אמעריקאנער ארבעטערשאפט: ביי די ארבעטער פון דער ווייסער ראסע איז דער דורכשניטלעכער לוין געהעכערט גע־ווארן פון 1.100 דאלאר א יאר אויף 3.300 דאלאר; ביי די ארבעטער פון די טונקעל־הויטיגע ראסן (נעגער און מעקסי־קאנער) — פון 500 דאלאר א יאר אויף 2.100 דאלאר.

אזוי ווייט — די טרוקענע ציפערן פון די צוויי אויספארשונג־באריכטן.

פראספעריטי פון מלחמה און נאך־מלחמה־פראדוקציע; ארבעטס־לוין און קויף־קראפט

מיר האבן דא איבערגעגעבן די וויכ־טיגסטע ציפערן פון סטאטיסטישע אויס־רעכענונגען פאר א פעריאד פון דער נאענ־טער פארגאנגענהייט. מיט די רעזולטאטן פון די אויסרעכענונגען זיינען צופרידן אין ערשטער ריי — די סטאטיסטיקער.

זיי האבן פאר זיך א שלל מיט מאַ־טעריאלן. אין יאר 1950 איז פארגעקומען אין אמעריקע דער אלגעמיינער צענזוס (פאלקס־ציילונג). מען האט אויסגעפרעגט יעדן איינעם וועגן די וויכטיגסטע דע־טאלן פון זיין לעבן. פון זיין האנדל און וואנדל. קענען סטאטיסטיקער אפערירן מיט פינקטלעכע ציפערן און דארפן זיך נים פארלאזן אויף אפשאצונגען, מער אדער ווייניגער ריכטיגע.

ס'איז פארשטענדלעך די וועלבסט־צופרי־דענהייט פון די סטאטיסטישע עקספערטן. ווייניגער פארשטענדלעך איז אבער די צו־פרידנהייט פון אנדער באלעבאטישער פרע־סע, וואס קוויקט זיך אזוי שטארק מיט די אלע באריכטן.

מיר האבן אסור נישט בדעה צו וואַרפן דעם קלענסטן שאטן פון חשד אויף די ציפערן, וועלכע ווערן איבערגעגעבן אין די דאזיגע באריכטן. אויך האבן מיר נים פאר זיך, אין איצטיגן מאמענט, די וויכ־טיגע מאטעריאלן פונם „ביורא אף לייבאר סטאטיסטיקס", וואס האלטן זיך געוויסיגט פאר א גרינטלעכן אנאליז פון די געבראַכ־טע סטאטיסטישע רעזולטאטן. אבער אפילו אן איבערפלעכיגע באטראכטונג, מיט אן עלעמענטארן קריטישן קוק, מוז דאך ארויסברענגען אייניגע פאקטן, וואס שטע־לען־אוועק די אלע רעזולטאטן אין א גאנץ אנדער ליכט.

מע לאמיר דא פארצייכענען נאר דריי וויכטיגע מאמענטן:

ערשטנס — אויב מ'וויל אפשאצן דעם גרעסטן עקאנאמישן אויפשטייג וואס אמע־ריקע האט געמאכט זינט 1939, טאר מען נישט פארגעסן, אז דאס זיינען די יארן פון געוואלדיגע אנגעשפאנטער און קינסטלעך־געהעכערטער פראדוקציע, צוליב די קאלא־סאלע מלחמה־באדערפענישן און די אויסער־געוויינלעכע נאך־מלחמה נויטן. בשעת דער מלחמה האט די אמעריקאנער פראדוקציע געמוזט באזארגן אלע פרייע לענדער, כדי צו פארזיכערן דעם זיג אין קאמף מיטן גרעסטן שונא פון דער מענטשהייט און — ווי נאר עס האט זיך געענדיגט די וועלט־מלחמה, האט אמעריקע אויפ'ס ניי זיך גע־מוזט נעמען צו דער ארבעט פאר הילף און אויפבוי פון א צעשטערטער וועלט, כדי צו דערהאלטן דעם אזוי בלוטיג אויסגעקעמפ־טן שלום געגן א נייעם, מוראדיגן שונא.

צווייטנס — דער פעריאד פון 1939 ביז 1952, בשעת וועלכן ס'איז פארגעקומען אזא גרויסער אויפשטייג פון דער אמערי־קאנער עקאנאמיע, געפט דאך אריין די יארן פון „ניו דיל" און „פעיר דיל" פון דער רוז־וועלט־אדמיניסטראציע און טרומאן־אדמיניס־טראציע; שכירות־העכערונגען זיינען פאר־געקומען אונטער א רעזשים פון פרא־לייבאר געזעצגעבונג; די העכערונג פון לעבנס־סטאנדארד פון דער ארבעטענדיגער באפעל־קערונג איז פארגעקומען אונטער דער הער־שאפט פון קאנטראל־געזעצן איבער פרייזן, רענט א. א. וו. די ריזיגע בודזשעט־באדערפענישן פון דער מלחמה און נאך־מלחמה־פראדוקציע זיינען געדעקט געווארן אין א געוויסער מאס דורך הויכע שטייערן אויפן גרויסן קאפיטאל, אויף די קארפאַ־ריישאנס פון דער גרויס־אינדוסטריע. מ'האט מער באלאסטעט די פראפיטן פון די גרויסע מאגנאטן און אזוי ארום בעסער גע־שיצט די גראשנס פון ארבעטער־בודזשעט.

דריטנס — און דאס איז אפשר דאס וויכטיגסטע: אויב מ'וויל מעסטן דעם אויפשטייג פון דער אמעריקאנער עקאנאמיע פון זינט דער צווייטער וועלט־מלחמה, זיינען דאלאר און סענטן נישט די ריכטיגע מאס. פשוט צוליב דעם, וויל דער ווערט פון דאַ־לאר האט זיך געביטן. דער דאלאר איז שטארק געפאלן. א פארגרעסערונג פון אר־בעטס־פארדינסט, אויסגעדריקט מיט ציפע־רן פונם פאר־מלחמה־דיגן דאלאר, איז פארן ארבעטער נישט מער ווי א פארזעענער געווינס. פארן ארבעטער קומט אין באַ־טראכט נאר די רעאלע קויף־קראפט פון זיין פארדינסט — דער רעאלער לוין. מיר קענען היינט — ווי אויבן באמערקט — נישט אנווייזן פינקטלעך, וואס עס מיינען פאקטיש — ד. ה. אין רעאלן לוין — די געבראכטע ציפערן פון געהעכערטן דורכשניטלעכן ארבעטס־לוין, לויט די סטאטיסטישע באַ־ריכטן. אבער איין זאך איז זיכער:

די דערגרייכטע לוין־העכערונגען, וואס ווערן באוויזן אין די באריכטן פון אונ־זערע אפיציעלע עקאנאמיסטן ווי א טרי־אומף פון דער אמעריקאנער קאפיטאליסטי־שער עקאנאמיע, ווערן פאקטיש רעדוצירט צו גאנץ באשיידענע פארבעסערונגען אין די יאר־בודזשעטן פון די ארבעטער־פאמיליעס. וויבאלד מ'מעסט זיי מיטן מאסשטאב פון רעאלן לוין!

די ארגאניזירטע ארבעטערשאפט מוז שטיין אויף דער וואך

די פארבעסערונגען פונם פארגאנגענעם פעריאד זיינען צו פארדאנקען דער מלחמה־פראדוקציע, דער פראדוקציע פון דער „קאל־טער מלחמה", די פרא־לייבאר געזעצן און די עקאנאמישע קאנטראל־געזעצן פון „ניו דיל".

שטעלט זיך די פראגע: וואס וועט זיין, ווען עס וועט פארט נעמען א סוף צו דער געפערלעכער שפאנונג אין דער וועלט, ווען די מלחמה אין קארעא וועט זיך ענדיגן און סאוועט־רוסלאנד וועט זיך אפזאגן פון איר אגרעסיווער פאליטיק? מיט אנדערע ווער־טער: וואס וועט זיין, ווען עס וועט זיך אויפהערן די „עמערדזשענסי"־פראדוקציע און עס וועט זיך דארפן אנהייבן א פעריאד פון נארמאלער ארבעט פאר שלום־געברויך? אזא מאמענט וועט דאך קומען, סוף כל סוף!

און נאך א צווייטע פראגע דארף גע־שטעלט ווערן: וואס וועט זיין, ווען עס וועלן אפגעשאפט ווערן די נאך פאר־בליבענע געזעצן פון „ניו דיל" און לייבאר וועט אריינגעווארפן ווערן, אומבאשיצט, אין שטראם פון „פרי ענטערפרייז"?

מ'קען היינט נישט פאראויסזאגן, ווי לאנג מיר וועלן נאך דארפן ווארטן אויף שלום, נארמאלע צייטן, מיט א נארמאלער פראדוקציע, אזוי ווי אין שלום־צייטן. אבער אויף דער צווייטער פראגע קאן מען, צום באדויערן, יא ענטפערן: „ניו דיל" האלט ביים סוף, די רעפובליקאנער אדמיניסטרא־ציע האט זיך גענומען אים גרינטלעך ליק־ווידירן. אין די אויגן פון פראווידענט אייזענהאוער איז אלץ וואס שמעקט מיט „ניו דיל" — „קריפינג סאשעליזם" (קריכנדיגער סאציאליזם, אדער ריכטיגער: אריינגעשמור־געלטער סאציאליזם).

אומקאנטראלירטע פרייזן פון „פרי ענ־טערפרייז" דריקן־אראפ די געהעכערטע ארבעטער־שכירות. אפילו אזא „קלייניגקייט" ווי העכערע „פעירס" פאר באס און סאבוויי מאכן א לאך אין בודזשעט פון דער פא־מיליע. עס פאלט דער רעאלער לוין און העכערונגען, אין דאלארס און סענטן, קענען גאר נישט אנצייגן דאס שנעלע איינשרומפן פון דעם ארבעטער'ס קויף־קראפט.

די ארבעטערשאפט מוז גרייט זיין צו פארשארפטע קאמפן. אומזיסט וועט מען איר נישט געבן גאר נישט.

• • •

אמעריקע איז א גוטע מדינה.

מיר ווייסן דאס זייער וואויל. אויך אן די לויב־געזאנגען פון אונזערע סופער־פאטריאטן. וואס הייסן אונז זיין גוט און פרום, נישט פארערן צופיל פאר דער אר־בעטערשאפט, ווייל דערמיט קענען מיר חלילה שטעלן אין געפאר די „גוטסקייט" פון אמעריקע. לויט זיי קומט אויס, אז וואס גרעסער עס זיינען די פראפיטן פון די אינדוסטריע־מאגנאטן, אלץ „בעסער" איז עס 'פארן לאנד.

„וואס ס'איז גוט פאר דזשענעראל מאָ־טארס, איז גוט פאר אמעריקע!"... ווער גע־דענקט נישט אט דאס קלאסישע ווארט פון דעם הייפט־באלעבאס פון דער דזשענעראל מאטארס קארפאריישאן, טשארלס ווילסאן, ווען מ'האט אים דערהויבן צו דער הויכער פונקציע פון א פראדוקציע־מיניסטער אין קאבינעט פון דער אייזנהאוער־אדמיניסטרא־ציע. אין אט דעם אויסדרוק איז איינגע־שלאסן די גאנצע פילאסאפיע פונם קאפי־טאליסטען־קלאס וועגן אמעריקע.

אמעריקע, דאס רייכסטע לאנד פון דער וועלט, דאס לאנד מיט דער העכסטער פראַ־דוקציע, איז אויך דאס לאנד מיט דעם העכסטן לעבנס־סטאנדארד פון דער באַ־פעלקערונג, מיט די העכסטע פארדינסטן פון די ארבעטענדיגע מענטשן. דאס איז אונזער קוק אויף אמעריקע.

אט צוליב וואס מיר האלטן אין איין ווארענען, אז מ'מוז היטן דאס לאנד. עס זאל בלייבן א גוטע מדינה און ווערן — נאך א בעסערע מדינה.

קאמוניסטישער איינפלוס אין פראנקרייך און איטאליע

פון ד. אנין

דער כוח פון די קאמוניסטן אין די פרייע לענדער אין אייראפע דארף מען נים מעסטן לויט דעם אויסגאנג פון די לעצטנס־פארגעקומענע וואלן אין פראנקרייך און אין איטאליע.

די קאמוניסטישע פארטייען פון פראנקרייך און איטאליע זיינען די איינציגע פארטייען פון דער דעמאקראטישער אייראפע, וואו די קאמוניסטן באזיצן א באדייטנדיקן איינפלוס אויף די פאליטישע מאסן. איבעראל אנדערשוואו איז זייער איינפלוס א נישטיקער.

אין דייטשלאנד איז פאר היטלער'ס קומען צו דער מאכט געווען א מעכטיגע קאמוניסטישע פארטיי (די שטארקסטע אין אייראפע). בעת די לעצטע פרייע וואלן אין דייטשלאנד, אין 1932, האבן די קאמוניסטן באקומען פיר און א האלב מיליאן, אדער 17 פראצענט שטימען. אין 1952 האבן די קאמוניסטן בעת די וואלן אין רור־געגנט, וואו די מערהייט פון דער באפעלקערונג באשטייט פון ארבעטער, באקומען 3.6 פראצענט שטימען. דערביי האבן די בלויז פאר די לעצטע זעקס יאר פארלוירן מער ווי 60 פראצענט שטימען. אן ענלעכע לאגע איז אויך אין עסטרייך, וואו די קאמוניסטן זיינען רעדוצירט געווארן צו אן אומבאדייטנדיקע גרופע.

די סיבה פון דער דייטשער און עסטרייכישער געגנערשאפט צום קאמוניזם איז א פארשטענדלעכע. זייער סך פון זיי זיינען געווען, אדער ווי זעלנער, אדער ווי קריגס־געפאנגענע, אין רוסלאנד. זיי האבן זיך מיטן קאמוניזם באקענט נים לויט ביכער, אדער פראפאגאנדע־רעדעס. זיי האבן געזען דעם קאמוניזם אין דער ווירקלעכקייט. די כוואליע פליטים, וואס שטראמט טאג־טעגלעך פון דער מזרח־זאנע אין מערב־דייטשלאנד, איבערצייגט זיי, אז דער סטאליניסטישער קאמוניזם איז איבעראל איינער און דער זעלבער.

די לעצטע געשעענישן אין מזרח־דייטשלאנד און אין טשעכאסלאוואקיע — די שטרייקן און מאסן־ארעסטן פון ארבעטער, וועלכע האבן געפאדערט ברויט און פרייהייט, — וועלן זיכער נישט הייבן דעם קאמוניסטישן פרעסטיזש אין די גערמאנישע לענדער.

די קאמוניסטן מעגן אומפארשעמט באהויפטן, אז די דעמאנסטראציעס און אויפשטאנדן זיינען ארגאניזירט געווארן דורך „אמעריקאנער אגענטן". זיי קענען אבער נישט דערקלערן, פארוואס הונדערטער טויזנטער ארבעטער האבן אנגענומען דעם רוף פון די דאזיקע „אגענטן". אויב מען זאל אפילו אננעמען, אז אזעלכע זיינען טאקע געווען... אגב, האבן קאמוניסטישע פירער — גראטעוואל אין מזרח־דייטשלאנד, אימרע נאגי, דער נייער פרעמיער אין אונגארן — געמוזט צוגעבן, אז „די לעקציע פון בערלין איז פון אונז פארשטאנען געווארן". די „ליבעראלע" מאסמיטלען, מיט וועלכע זיי ווילן [illegible] זיין ביי דער באפעלקערונג, האבן עדות, אז זיי מאכן די דאזיקע „אגענטן" נישט צו קליין־געלט.

די קאמוניסטן קענען זיך אויך נים באר־רימען מיט דערפאלגן אין לענדער, וועלכע האבן דעם טאטאליטארישן רעזשים קענען געלערנט פון ווייטן. אין ענגלאנד זיינען זיי נים אימשטאנד דורכצופירן קיין איין דעפוטאט אין פארלאמענט. זייער פארטיי, וועלכע זאל אין 1946 האבן געציילט 60 טויזנט מיטגלידער, ציילט היינט בלויז 20 טויזנט. אין בעלגיע, האלאנד און אין די סקאנדינאווישע לענדער, האט מען פאר די לעצטע יארן פארצייכנט א כסדר'דיקן באנקראט פון די אזוי אויך קליינע קאמוניסטישע איינפלוסן. אויך אין יאפאן — אין דעם איינציקן אינדוסטריעלן אזיאטישן לאנד, האבן די קאמוניסטן געליטן פאר די לעצטע יארן א גרויסע מפלה. פון דריי און א האלב מיליאן שטימען אין יאר 1949, זיינען זיי דערגאנגען ביז 700 טויזנט אין 1953.

פראנקרייך און איטאליע זיינען די אויסנאמען. מען דארף אבער צוגעבן, אז וואס איז שייך פראנקרייך, מערקט זיך דארט א באדייטנדיקער קאמוניסטישער ריקגאנג, אויב נים אזוי פון שטימען, סיי פון זייער דינאמיזם. אין פארלויף פון יאר 1952, האבן די קאמוניסטן געמאכט עטלעכע פרואוון צו מאביליזירן די גאס פאר זייערע פאליטישע לאזונגען. אין מאי האבן זיי גערופן צו מאניפעסטירן קעגן אטלאנטיק־פאקט. אין גאס זיינען אבער ארויס ביי א צוויי טויזנט קאמוניסטישע באזעמטע, וועלכע ציילן זיך אין פראנקרייך אין די צענדליגער טויזנטער. אויף אט דער מאניפעסטאציע איז ארעסטירט געווארן דער קאמוניסטישער פירער זשאק דוקלא, ביי וועמען מען האט, אגב, געפונען באריכטן פון געהיימע באראטונגען פון פאליטביורא און פון די קאמוניסטישע יוניאן פירער. פון די באריכטן איז קלאר געווארן, אז די קאמוניסטישע פירער פארנעמען זיך מיט שפיאנאזש־אקטן צווישן די פראנצויזישע סאלדאטן אין אינדאכינע. אלס פראטעסט קעגן ארעסט פון זייער פירער האבן די קאמוניסטן גערופן צו א גענעראל־סטרייק. אויף זייער רוף האבן געשטרייקט בלויז צוויי פראצענט ארבעטער.

אומבאשטרייטבאר איז (ווייל די קאמוניסטן באהאלטן עס נים) דער קאטאסטראפאלער צושטאנד פון דער קאמוניסטישער פרעסע. צוליב מאנגל פון לייענער האבן אויפגעהערט צו דערשיינען מערערע קאמוניסטישע צייטונגען אין דער פראווינץ, ווי אויך די פאריזער קאמוניסטישע אווענט־צייטונג „סע סואר". דער קאמוניסטישער צענטראל־ארגאן „הומאניטע", דערשיינט בלויז אין 180 טויזנט קאפיעס, בעת אין 1947 האט זי געהאט א צירקולאציע פון 700 טויזנט. וואס איז שייך דער פארטיי־מיטגלידערשאפט, זאל זי זיך פון א מיליאן מיטגלידער האבן פארקלענערט ביז 350 טויזנט. אן ענלעכע ירידה פארצייכנט מען אין די דורך קאמוניסטן פארכאפטע ארבעטער יוניאנס, וועלכע זאלן היינט צו־טאג נים האבן מער ווי צוויי מיליאן באצאלנדיקע מיטגלידער. זייער צאל האט מיט א זעקס יאר צוריק דערגרייכט פון פינף ביז זעקס מיליאן.

מען מוז אבער, מיט באדויערן, פעסטשטעלן, אז די הונדערטער טויזנטער ארבעטער, וועלכע האבן פאר די לעצטע יארן פארלאזן די קאמוניסטישע יוניאנס, האבן זיך נישט איינגעגלידערט אין די פרייע, דעמאקראטישע יוניאנס. די מיט עטלעכע יאר צוריק געשאפענע פרייע ארבעטער־פעדעראציע „פארס אוואריער", פאראייניקט נאך אלץ א פארהעלטנישמעסיק קליינע צאל פאבריק־ארבעטער און קען דעריבער אין פרט פון איינפלוס אויף די ארבעטער נישט קאנקורירן מיט די קאמוניסטן.

די קאמוניסטישע פארטיי פון פראנקרייך איז נאך אלץ די שטארקסטע פארטיי אין לאנד; הן לויט דער צאל שטימען, הן לויט דער מיטגלידערשאפט און באזונדערס, לויט דעם אקטיוויזם. די לעצטע שטאטראט־וואלן, וועלכע זיינען פארגעקומען אין אפריל פון לויפנדיקן יאר, האבן עדות בלויז וועגן ליכטע פארלוסטן פון די קאמוניסטן און וועגן באדייטנדיקע דערפאלגן פון די סאציאליסטן אין די אינדוסטריעלע צענטערן. אין אלגעמיין, זיינען אבער די קאמוניסטישע איינפלוסן אין פראנקרייך נים פארמינערט געווארן, נים צוליב דעם טויט פון סטאלינ'ען, נים צוליב די אינערלעכע פארטיי־רייסערייען (עס איז לעצטנס ארויסגעשלאסן געווארן פון דער פארטיי דער אנגעזעענסטער קאמוניסטישער פירער אנדרע מארטי, אונטער דער באשולדיגונג, אז ער איז געווען א פראוואקאטאר פון ... 1919), נים די עקלדיגע פראצעסן פון ענין סלאנסקי־קלעמענטיס, וועלכע האבן געדארפט צעבונטעווען דעם געוויסן פון יעדער ערלעכן מענטשן.

אין פראנקרייך און אין איטאליע שטימט יעדער פערטער בירגער פאר די קאמוניסטן. א חוץ דעם האבן נאך 3.5 מיליאן איטאליענער געשטימט פאר דער נעני־פארטיי, וועלכע האט ביז איצט אין אינערלעכע און אין אויסערלעכע פאליטישע פראגן, נאכגעפאלגט, אין אלגעמיין, די קאמינפארם־ליניע. פיעטרא נעני איז, ווי באקאנט, א לאורעאט פון דער סטאליניסטישער „שלום־פרעמיע". דאס אליין איז א גענוגנדיקע רעקאמענדאציע, וועלכע פארשפארט אונז אים ווייטער פארצושטעלן פאליטיש.

• • •

אמת, מען שליסט נישט אויס די מעגלעכקייט, אז דער געוועזענער סאציאליסט נעני וועט זיך איצט אפרייסן פון די קאמוניסטן און וועט צושטיין צו דער אזוי־גערופענער דעמאקראטישער קאאליציע. אזעלכע פארשלאגן ווערן פון אים

אדער פון אנדערע, ווארשיינלעך, געמאכט ווערן. עס איז אבער א גרויסער ספק, צי אזא מיטארבעטערשאפט קען צושטאנד־קומען. דער מינדסטער וואס נעני וועט פארלאנגען, וועט זיין אן ענדערונג אין דער איטאליענישער אויסערן־פאליטיק. מען קען זיך פארשטעלן, אין וואס אזא ענדערונג קען באשטיין.... נעני וועט פארלאנגען, אז איטאליע זאל איבעררייסן מיטן אטלאנטיק־פאקט און מיט אמעריקע. אויף דעם וועג וועלן אבער זיכער זיך אפזאגן צו גיין דע גאספערי און זיינע פארבינדעטע.

מיר וועלן נישט איבערטרייבן, ווען מיר וועלן זאגן, אז די יונגע איטאליענישע דעמאקראטיע געפינט זיך איצט — נאך די לעצטע וואלן — ווידער אין גרויס סכנה. געפערלעך איז נישט בלויז דער פאקט, וואס די קאמוניסטן און די נעניסטן האבן אין 1953 באקומען מיט א מיליאן שטימען מער, ווי אין 1948, נאר אויך און בעיקר דער פאקט, וואס דער פאשיסטיש־מאנארכיסטישער בלאק האט כמעט פארדרייפאכט זיינע שטימען. אין די רעכטע קרייזן פון דעם דע־גאספערי־בלאק שלאגט מען שוין טאקע פאר אריינצונעמען אין דער צוקינפטיגער רעגירונגס־קאאליציע די מאנארכיסטן און אפילו די נעא־פאשיסטן.

דער אויפשוואונג פון עקסטרעמע טאטאליטארע באוועגונגען אין איטאליע איז א געפערלעכער סימן. אויב אין פראנקרייך קענען מיר מיט צופרידנהייט פעסטשטעלן די צעשטויבונג פון דער טאטאליטארער באוועגונג (גאליסטישער) פון רעכטס און א שוואכן צוריקגאנג פון דער טאטאליטארער באוועגונג פון „לינקס", מוז מען אנערקענען, אז אין איטאליע שטארקן זיך הן דער קאמוניסטישער, הן דער פאשיסטישער פליגעל.

דער פאראלעלער וואוקס פון ביידע באוועגונגען פון דיקטאטור, דארף קיינעם נישט דערשטוינען. ביידע עקסטרעמען דערנערן זיך געגנזייטיק. דער פאשיזם שטארקט זיך, ווי א רעאקציע געגן דער „קאמוניסטישער געפאר"; פארקערט, דער קאמוניזם פילט זיך באזונדערס גוט, ווען ער קען ליארעמען וועגן דער „פאשיסטישער געפאר", וועמען ער וויל, כלומרשט, פארשפארן דעם וועג. אזוי איז געווען אין דייטשלאנד, פאר היטלער'ס קומען צו דער מאכט.

די קארעספאנדענטן, וועלכע האבן ביגעוואוינט די איטאליענישע וואל־קאמפאניע, האבן דערציילט, אז דער הויפט־קאמוניסטישער לאזונג איז נישט געווען: „שטימט פאר אונז!", נאר „שטימט נישט פאר דע גאספערי און זיינע פארבינדעטע". קאמוניסטישע רעדנער אין בירגערלעכע קווארטאלן פלעגן רופן די ווילער בעסער צו שטימען פאר מאנארכיסטן און נעא־פאשיסטן („אויב איר קענט נישט שטימען פאר אונז!"), איידער צו שטארקן די בירגערלעך־דעמאקראטישע קאאליציע. אן ענלעכע וואל־אגיטאציע, אבער אין א פארקערטן זין, האבן אויך געפירט די מאנארכא־פאשיסטן.

ווי זאל מען זיך, אין אנבליק פון אזעלכע פאקטן, נישט דערמאנען די איינהייטלעכע אפשטימונגען פון קאמוניסטן און נאציסטן אין פרייסישן לאנדטאג אין 1932, עטלעכע חדשים פאר היטלער'ס טריאומף?

מען פרעגט זיך זייער אפט: מיט וואס דערקלערן זיך די שטארקע קאמוניסטישע איינפלוסן אין פראנקרייך און אין איטאליע?

געווים, איז די לאגע אין די צוויי לענדער — נים געקוקט אויף זייער געאגראפישער נאענטקייט — נים די זעלבע.

אין פראנקרייך ווארפט זיך אין די אויגן די אפגעשטאנענקייט, דער בלינדער עגאאיזם, די דעגענעראציע (דאס ווארט וועט נים זיין צו שטארק) פון דעם פירנדיגן קאפיטאליסטישן קלאס. איינער פון די אנערקענטסטע ספעציאליסטן אין עקאנאמישע פראגן, דער פיל מאל געוועזענער מיניסטער, מענדעס פראנס, האט נים לאנג ארויסגעזאגט, אין פארלאמענט, אז פראנקרייך איז דאס איינציגע לאנד אין אייראפע, וועלכע האט פאר די לעצטע צוואנציג יאר נים פארגרעסערט איר פראדוקטיוויטעט. די פראנצויזישע קאפיטאליסטן אינוועסטירן נים אין דער פראדוקציע קיין קאפיטאלן; דער ריטם פון דער פראדוקציע איז א לאנגזאמער. די מאשינען זיינען פארעלטערטע; דער אופן פון פראדוקציע איז א האנטווערקישער.

פון דעם אלעם ליידן בעיקר די ארבעטער. די פראנצויזישע סחורות זיינען טייער און נים קאנקורענץ־פעאיג. כדי צו קענען קאנקורירן מיט מער פראדוקטיווע לענדער, דריקן די קאפיטאליסטן אויף די ארבעטער־לוינען. דערפון נעמט זיך די אומצופרידנקייט אין ארבעטער־לאגער. דער מאנגל פון עקאנאמישן דינאמיזם גיט נים דער יוגנט קיין פערספעקטיוון און נייע קאריערעס. די האפנונגסלאזיקייט טרייבט זיי אין דער קאמוניסטישער מחנה.

צו דעם אלעמען קומט נאך צו די אויסערלעכע און קאלאניאלע פאליטיק, וועלכע דאס לאנד פירט. די מלחמה אין אינדאכינע איז זייער פארשווענדעריש אין מענטשן און געלט. מער ווי א דריטל פון מיליטערישן בודזשעט גייט פאר א מלחמה, וועלכע זעט אויס צו זיין אויסגאנגסלאז. א שלום אין אינדאכינע איז קוים מעגלעך, ווייל אויף א שלום דארפן איינגיין ביידע צדדים און די קאמוניסטן האבן ביז איצט נישט ארויסגעוויזן קיין ווילן אזא שלום צו שליסן. קיינער גלויבט אויך נישט אין דער מעגלעכקייט פון א פולשטענדיגן זיג פון די פראנצויזן אין אינדאכינע. דאס איז נאך ווייניגער ווארשיינלעך, ווי א זיג פון די פארבינדעטע אין קארעא.

פראנקרייך איז געגליכן צו איינעם, וועלכער וויל פירן א וואגן, וואס איז איבער זיינע כוחות. פראנקרייך האט א קאלאניאלע אימפעריע: די פראנצויזן מוזן זיך איבערצייגן, אז ס'איז געקומען די צייט צו געבן פרייהייט, אומאפהענגיקייט און גלייכע עקאנאמישע רעכטן אויך די קאלאניאלע פעלקער. די קאלאניאליסטישע עלעמענטן, וועלכע האבן א שטארקן איינפלוס אין דער רעגירונג, זיינען אבער פאראינטערעסירט אין דעם „סטאטוס קוואָ". אט פארוואס פראנקרייך — דאס לאנד, וועלכע איז געווען און וועלכע איז נאך היינט דער סימבאל פון פרייהייט — דערשיינט, ווי אן אונטערדריקערין פון פעלקער.

אין פאלק זיינען אבער שטארק איינגעווארצלט פרייהייטלעכע און „עגאליטארע" טראדיציעס. מען קאן זיין זיכער, אז די רעגירונגס־פאליטיק אין די קאלאניעס — די שטראף־עקספעדיציעס אין טוניס, אדער די רעפרעסיעס אין אלזשיר — רופן ביי דער באפעלקערונג ארויס א געפיל פון אויפרעגונג. אויך דאס שטארקט די קאמוניסטישע מחנה.

אלץ צוזאמען — עגאאיזם און מאנגל פון אונטערנעמערישקייט פון בורזשואזן קלאס, עקאנאמישע אפגעשטאנענקייט, צעשפליטערונג פון ארבעטער־קלאס, א ירושה פון וועלכע פראנקרייך קען נישט און וויל זיך נישט באפרייען (טיילווייז אויס מורא, אז דאס קען צונעמען דער וועלכער געמט אלץ, וואס עס „ליגט שלעכט") — שאפט א גינסטיגע אטמאספערע פאר די עלעמענטן פון דיקטאטור. ווען מען קוקט זיך צו צו די אפטע פאליטישע קריזיסן, צו דער אומבאהאלפנקייט פון דער רעגירונג און פארלאמענט צו לייזן די דרינגענדסטע פראבלעמען, דארף מען זיך נישט וואונדערן, ווען די פראפעסיאנעלע שונאים פון דעמאקראטיע פארצייכענען דערפאלגן.

אין איטאליע האט זיך די עקאנאמישע לאגע באדייטנד פארבעסערט פאר די לעצטע יארן. אויך דא איז אבער די פארבעסערונג נים קיין גענוג שנעלע; זי קען יעדנפאלס נים דעקן די באדערפענישן פון דעם שרעקלעך איבערבאפעלקערטן לאנד. כדי צו נארמאליזירן די לאגע, איז נויטיג (אזוי רעכענען אויס ספעציאליסטן) צו געבן א מעגלעכקייט צוויי מיליאן איטאליענער צו עמיגרירן. די טירען פון עמיגראציע זיינען אבער פארמאכט און די ארמיי פון צוויי מיליאן ארבעטסלאזע פארקלענערט זיך נים. א חוץ דעם ווירקן דא טיילווייז די זעלבע סיבות, ווי אין פראנקרייך. די רייכע זיינען צו רייך און די ארעמע צו ארעם; שרעקלעכע נויט וואוינט בשכנות מיט פראוואצירענדיגן לוקסוס. מען דארף אויך נים פארגעסן, אז איטאליע האט דורכגעמאכט א 25 יאריגן עקספערימענט פון פאשיסטישער דיקטאטור און אז די דעמאקראטישע טראדיציעס זיינען דעריבער אין דעם לאנד ווייניג איינגעבירגערט.

אמעריקע האט דורך דעם מארשאל־פלאן פארטיילט אין איטאליע און אין פראנקרייך ביי זיבן ביליאן דאלאר. די דאזיגע געלטער האבן בלי ספק געשטעלט די צוויי לענדער אויף די פיס. די ווינכטיגע ארבעט איז אבער בלויז געטאן געווארן אויף א העלפט און בעיקר נים אזוי, ווי זי האט באדארפט געטאן ווערן. צופיל מיליאנען זיינען געפלאסן אין די קאסעס פון פריוואטע קאפיטאליסטן.

די אנשטרענגונגען פון אמעריקע וועלן אבער זיין פארלוירענע, אויב די ווייטערדיגע הילף וועט אפגעשטעלט ווערן, אויב די נויט פון די פאלקס־מאסן וועט אין די דאזיגע לענדער נים געלינדערט ווערן. וואס פאר א ווערט וועלן פראנקרייך און איטאליע האבן, ווי מיליטערישע און פאליטישע פארבינדעטע פון אמעריקע, אויב א דריטעל, אדער א פערטעל פון דער באפעלקערונג פון די דאזיגע לענדער וועט אקטיוו, אדער פאסיוו געהערן צו דעם, וואס מען רופט „די פינפטע קאלומנע."?

פארטרייבן פאשיזם און קאמוניזם קען מען נאר דורך פארטרייבן די סיבות, וועלכע באגינסטיגן זיי. עס איז אין די לע־

דער נייער פּראָגראַם פון דער ענגלישער לייבאָר פּאַרטיי

פון ל. בלום (לאָנדאָן)

אין דער צווייטער העלפט פון חודש יוני האָט די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון דער בריטישער לייבאָר פּאַרטיי פאָרגעלייגט דעם פּראָיעקט פון איר נייעם פּראָגראַם.

דער דאָזיגער פּראָיעקט ווערט איצט דיסקוטירט אין די פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס פון דער לייבאָר פּאַרטיי, אין די טרייד יוניאָנס, וועלכע זיינען אָנגעשלאָסן אין דער פּאַרטיי, אין די קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפטן (וועלכע ציילן אין ענגלאַנד 11 מיליאָן מיט־גלידער), און אין דער פּרעסע פון אַלע פּאַר־טייען און ריכטונגען אין ענגלאַנד.

די סיבה פאַר דעם אַלגעמיינעם אינ־טערעס אין דעם פּראָיעקט פון דער פּאַרטיי שטאַמט פון פאַרשיידענע סיבות. אָבער, דאָס איז ניט געמיינט, אַז ווייטער ווערט געשריבן, צו באַטאָנען דעם, וואָס די לייבאָר פּאַרטיי אין ענגלאַנד איז נישט איינע פון פיל פּאַרטייען. באַר מאַכט די צווייטע פּאַרטיי אין לאַנד. זי האָט רעגירט מיט ענג־לאַנד פון 1945 ביז צום סוף פון 1951. זי איז געווען אַזוי שטאַרק, ווי די קאָנסערוואַ־טיווע פּאַרטיי, וועלכע האָט היינט אַ קליינע מערהייט פון רעפּרעזענטאַנטן אין פּאַרלאַמענט. עס איז נישטאָ קיין מענטש אין ענג־לאַנד, וועלכער זאָל נישט זיין זיכער, אַז די לייבאָר פּאַרטיי קען אין דער נישט ווייטער צוקונפט ווידער געווינען די וואַלן, און איבערנעמען די רעגירונג פון ענגלאַנד. עס איז דעריבער פון דער גרעסטער באַדייטונג פאַר אַלע צו אויסגעפינען בעסער צו וויסן וואָס פאַר אַ פּאַרטיי, וועלכע וועט אין די קומענדיקע 10 יאָר, אויב ניט — אַ סך פריער רעגירן מיטן לאַנד, האָט ברייטע צו מאַן. אין ענגלאַנד דערוואַרט מען אויך, אַז אַ פּאַרטיי, וואָס געווינט די וואַלן, זאָל אויס־פירן איר פּראָגראַם. די לייבאָר פּאַרטיי האָט עס אין דער פאָלער מאָס געטאָן, ווען זי האָט געווינען.

און דאָ קומען מיר גלייך צו דער צווייטער סיבה פון דעם גרויסן אינטערעס. וועלכן דער נייער פּראָגראַם־פּראָיעקט האָט אַרויס־גערופן. באַזונדערס, צווישן די 6 מיליאָן מיטגלידער פון דער לייבאָר פּאַרטיי און די 14 מיליאָן, וועלכע שטימען פאַר איר.

דווקא דער פאַקט, וואָס די לייבאָר פּאַר־טיי, ווען זי האָט אין סוף זומער פון יאָר 1945 באַשאַפן די רעגירונג אונטער קלע־מענט עטלי, האָט אויסגעפירט איר גאַנצן פּראָגראַם, מיט וועלכן זי איז געגאַנגען צו די וואַלן, איז געווען די סיבה פון אַ טיפן קריזיס אין דער פּאַרטיי.

אַ יחיד מעג פּרובירן לעבן נאָר מיט דעם, וואָס ער האָט דערגרייכט אין דער פאַר־גאַנגענהייט. ער מעג קריכן זיין ברויט פאַר די אויספאָרונגען, וועלכע ער האָט געמאַכט אין זיינע איינגעוואָרפענע יאָרן. ער מעג געניסן פון כבוד צוליב זיינע מעשים אָדער שאַפונ־גען אין די יאָרן, וואָס זיינען פאַרביי.

אָבער דאָס קען נישט טאָן אַ פאָלק, און עס קען עס נישט טאָן אַ פּאַרטיי, וואָס וויל אויסדריקן דעם ווילן פון פאָלק. באַזונ־דערס קען עס נישט טאָן אַזאַ פּאַרטיי ווי די לייבאָר פּאַרטיי, וועלכע איז געבוירן גע־וואָרן פון צוויי עלעמענטן — די טרעיד־יוניאָנס און די סאָציאַליסטיש געשטימטע מיטעל־קלאַס עלעמענטן. די לייבאָר פּאַר־טיי איז אַן אינסטרומענט פאַר אַ באַוועגונג פון ענדערונגען, אַזוי אין עקאָנאָמישן ווי אין סאָציאַלן לעבן. ווען אירע מיט־גלידער וועלן קומען צו דער איבערצייגונג, אַז זי קען מער נישט אַדורכפירן אַזעלכע ענדערונגען, אָדער אַז די ענדערונגען זיינען נישט נייטיק אָדער נישט מעגלעך, דאַן וועט די לייבאָר פּאַרטיי פאַרענדיגן איר עקזיס־טענץ.

איך ווייס, אַז עס זיינען פאַראַן אין אויס־לאַנד פיל פּראָגרעסיווע מענטשן, וועלכע טראַכטן, אַז ענגלאַנד האָט איצט דער־גרייכט אַלע פּראַקטיש מעגלעכע סאָציאַלע רעפאָרמען. עס זיינען פאַראַן מענטשן, וועל־כע טראַכטן, און טיילמאָל זאָגן עס אויפן קול, אַז עס איז נישט קיין גרויסער אונטער־שייד צי מיט ענגלאַנד רעגירן די סאָציאַ־ליסטן אָדער קאָנסערוואַטיווען.

דאָס איז אַ פאַלשע מיינונג. עס טרעפט אַ יאָר, ווען גרעסערע ענדערונגען זיינען נישט מעגלעך. אָבער אפילו דאַן איז עס זייער וויכטיג, צי די רעגירונג וועט אין דער דאָזיגער צייט אונטערנעמען כאָטשבי די קלענסטע שריט צוגרייטן אַ נייע רעפאָרם, אָדער פאַרקערט, וועט איינאַרבע־טן אַ פּלאַן ווי אַזוי אין אַ מער באַקוועמע צייט אין דער צוקונפט צו מאַכן אַ שריט אויף צוריק.

אַזוי האָבן די ענגלישע אַרבעטער דערגרייכט עקאָנאָמישע, סאָציאַלע און פּאָ־ליטישע רעכט, וועלכע האָבן זיך קיין גע־חלומט די פירער פון דער לייבאָר פּאַרטיי און פון די טרעיד יוניאָנס ערב דער צווי־טער וועלט־מלחמה. ניט איז פאַרטריבן געוואָרן פון ענגלאַנד. קיינער איז נישט הונגעריג. קיינער איז נישט פאַרלאָזן. טראָץ דער 6־יאָריגער וועלט־מלחמה איז ענגלאַנד איצט אַ פיל מער האַרמאָניש לאַנד ווי עס איז געווען אין די לעצטע 150 יאָר.

אָבער אין היינטיגן ענגלאַנד זיינען נאָך פאַראַן פיל אומגערעכטיגקייטן, וועלכע קענען און דאַרפן פאַרריכט ווערן. זיי האָ־בן אָפט צו טאָן פיל מער מיט דעם סאָ־ציאַלן און גייסטיגן לעבן פון פאָלק, ווי מיט זיינע עקאָנאָמישע פּראָבלעמען. טאַקע דערפאַר זיינען די ענדערונגען צום בעסערן פיל לאַנגזאַמער, און שווערער צו דערגריי־כן, ווי עס איז געווען אין דער פאַרגאַנגענ־הייט מיט, היפּשעכלעך, עקאָנאָמישע עוולות.

עס איז אמת, אַז קיינמאָל אין איר מאָ־דערנער געשיכטע איז דער קלאַסן־האַס נישט געווען אַזוי שוואַך אין ענגלאַנד, ווי ער איז עס היינט. אַ סימן דערפאַר איז די שוואַכקייט פון די עקסטרעם לינקע פּאָליטישע גרופּירונגען. ניט נאָר איז די בריטישע קאָמו־ניסטישע פּאַרטיי אַזוי אומעכטיג, אַז זי קען נישט אַדורכפירן קיין איין קאַנדידאַט אין די ענגלישע קאָמונאַלע זעלבסט־פאַרוואַל־טונגען, שוין אָנגערעדט פון אַ דעפּוטאַט אין פּאַרלאַמענט. נאָר שוואַכער זיינען די פאַר־שיידענע רעוואָלוציאָנערע נישט־קאָמוניסטי־שע גרופּעס, ווי די אַמאָל באַקאַנטע און גלאָרדייכע „אינדעפּענדענט לייבאָר פּאַר־טיי", אָדער מאַרקסיסטישע „סאָשעליסט פּאַרטי אָוו גרעיט בריטען". זיי ביידע ציי־לן צוזאַמען בלויז אַ טויזנט מיטגלידער, און זייער גייסטיגער אָדער פּאָליטישער איינ־פלוס איז — זעראָ.

אָבער דאָס הייסט נישט, אַז עס זיינען נישט פאַראַן וויכטיגע געביטן פון ענג־לישן לעבן, וואו סאָציאַל־דעמאָקראַטישע אידייען מוזן ערשט געווינען זייערע שלאַכטן. דאָס האָט אַ שייכות נישט נאָר צו דער ערציאונג פון קינדער אין שול־עלטער, נאָר אויך צו דעם אָרט, וועלכן די אַרבעטער האָבן צו פאַרנעמען אַזוי אין דער אָנפירונג מיט דער פּריוואַטער אינדוסטריע, ווי אין די נאַציאָנאַליזירטע אונטערנעמונ־גען (וועלכע מאַכן איצט אויס אַרום 20 פּראָצענט פון דער ענגלישער ווירטשאַפט).

די לייבאָר פּאַרטיי האָט היינט נישט קיין קאָנקורענץ אין ענגלישן לעבן, אויב עס האַנדלט זיך וועגן רעפאָרמען. די אַמאָל־מעכטיגע ליבעראַלע פּאַרטיי איז איצט בלויז אַ שאָטן פון איר פאַרגאַנגענהייט, און וואָס, וואַרשיינלעך, אויסמאַכן איר פּאָליטישע נשמה לאַנג אײדער עליזאַבעט די צווייטע וועט ווערן אַן אַלטע פרוי.

דער קאַמף פון פּראָגראַם

די מיטגלידער פון דער לייבאָר פּאַרטיי האָבן אויפן לעצטן פּאַרטיי־קאָנגרעס (אין אָקטאָבער 1952) באַפולמעכטיגט די נאַציאָ־נאַלע עקזעקוטיווע אויסצואַרבעטן אַ נייעם פּראָגראַם. די רעזאָלוציע פון קאָנגרעס האָט אָנגעצייכנט די טעמעס פון נייעם פּראָגראַם, איבערלאָזנדיג פאַר די פאַרשיידענע עקס־

בעטס־אינטערעסן פון דער דעמאָקראַטיע. אַז אין פּראַקטיק און אין איטאַליע זאָל זיין מער וואָרשטאַנד און מער וואָלשטאַנד.

געוויסע קריטיקער אין אַמעריקאַנער קאָנגרעס זיינען אומזיסט נערוועז, ווען זיי באַ־האַנדלען די בילאַנץ, וועלכע אַמעריקע האָט פּאַרטיילט אייראָפּע. זיינען שלעכט פאַר־טיילט און פאַרוואַנדלט געוואָרן. זיי זיינען אָבער אָפּגעקליבן אומפּאַרטייאיש, ווען זיי שלאָ־גן פאָר בכלל אויסצושטעלן די אַמערי־קאַנער הילף פון אייראָפּע. פון דעם מאַט־ריאַל וואָלטן אפשר אַ ביסל געוויסן די אַמעריקאַנער שטייער־צאָלער. דער אַמעריקאַנער בירגער וואָלט אָבער געווען באַשטימט.

פּערטן אין דער פּאַרטיי, און צום סוף — פאַר דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אויס־צואַרבעטן נישט נאָר די פּרטים נאָר אויך אויסצופילן מיט אינהאַלט די אַלגעמיינע ראַמען.

הונדערטער מענטשן האָבן אין פאַרלויף פון 6 מאָנאַטן געאַרבעט איבער פאַר־שיידענע טיילן פון פּראָגראַם. פאַקטיש איז די דאָזיגע אַרבעט אָנגעגאַנגען אין פאַרלויף פון די לעצטע 3־4 יאָר, ווען נישט־אָפיציעלע גרופּעס פון אינטעליגענטערע פּאַרטיי־גענאָ־סן האָבן אָנגעהויבן צו שאַפן קרייזן, וואו מען האָט דיסקוטירט און געאַרבעט אי־בער דעם פּאַרטיי־פּראָגראַם.

אָט די אַלע קאָמיסיעס האָבן צוגע־שטעלט זייערע רעקאָמענדאַציעס צו דער פּאַרטיי עקזעקוטיווע, וועלכע האָט פון דעם ים פון מעמאָראַנדומס, פּראָיעקטן און פאַר־שלאָגן געדאַרפט אויסקלייבן דאָס, וואָס זעט איר אויס צו זיין אַמפּאַסטן שכל'דיג און פּראַקטיש. די פּאַרטיי עקזעקוטיווע האָט פאַרעפנטלעכט אַ פּראָגראַם־פּראָיעקט, וואָס דאַרף אַרומנעמען דאָס לעבן פון לאַנד אין פאַרלויף פון די נאָענטסטע 10 יאָר.

עס איז נייטיג אָנצואווייזן, אַז דער פאַר־עפנטלעכטער פּראָיעקט איז, ווי עס ווייזט עס דער נאָמען, נאָך נישט ענדגילטיג. דער נאָענטסטער פּאַרטיי־קאָנגרעס, וועלכער קומט זיך צוזאַמען אין די לעצטע טעג פון סעפּטעמבער, וועט דאַרפן ענטוועדער באַ־שטעטיגן אָדער פאַרוואַרפן דעם פּראָיעקט. וואַרשיינלעכער איז, אַז דער קאָנגרעס וועט באַשטימען אים אָנצונעמען, אָבער וועט פאַר־לאַנגען, אַז עס זאָל אויסגעבעסערט ווערן אין געוויסע וויכטיגע פּרטים, איידער עס וועט אָנגענומען ווערן אַלס ענדגילטיגער פּראָגראַם פון דער פּאַרטיי.

בכדי צו פאַרשטיין ווי געהעריג איז דער גייסט פון ענגלישן פאָלק און זיין אַרבע־טער באַוועגונג, איז נייטיג אָנצואווייזן, אַז אויף דער ערשטער זייט פון פּראָגראַם־פּראָיעקט זאָגט די (אָפּאָזיציאָנעלע) לייבאָר פּאַרטיי, אַז אין דער נאָענטער צוקונפט קען זיך דאָס ענגלישע פאָלק נישט נאָר נישט פאַרבעסערן זיין עקאָנאָמישע לאַגע, נאָר עס וועט מוזן ברענגען קרבנות פאַר דער זאַך פון אַנדערע. און דאָס ווערט געזאָגט נישט נאָר וועגן די רייכע (וואָס וואָלט געווען אַ לייכטע זאַך פאַר דער לייבאָר פּאַרטיי), נאָר נישט ווייניגער וועגן די אַרבעטער.

דער נייער פּראָגראַם פאַרנעמט זיך הויפּטזעכלעך מיט די עקאָנאָמישע פּראָב־לעמען פון מאָדערנעם ענגלאַנד. עס באַמיט זיך צו געבן אַ סאָציאַליסטישן ענטפער צו די הויפּט־שוועריגקייטן, וועלכע ענג־לאַנד האָט צו באַזייטיגן, כדי צו זיין זיכער מיט איר צוקונפט.

דער פּראָגראַם איז איינגעטיילט אין 5 טיילן. אין דער ערשטער טייל ווערן גע־שילדערט די פּראָבלעמען, מיט וועלכע ענג־לאַנד מוז זיך באַשעפטיגן. זיי האָבן צו טאָן מיט דער פראַגע פון אויסמיידן אַ קריזיס, מיט איינהאַלטן די פולע באַשעפ־טיגונג פון איר אַרבעטס־פעאיגער באַפעל־קערונג, מיט לייזן די וואַליוטע־שוועריג־קייטן און באַצוג צום דאָלאַר, מיט איינ־האַלטן די עקאָנאָמישע זיכערקייט פון לאַנד אין דער צייט פון „קאַלטן קריג" און מיט העלפן די מער אָפּגעשטאַנענע לענדער, באַ־זונדערס אין דער קאָמענוועלטה.

די צווייטע טייל פון פּראָגראַם הייסט: „דער פּראָגראַם פון דער אַנטוויקלונג אין דער היים". עס רעדט אַרום די פּראָיעקטן פון אַנטוויקלען און אויסברייטערן די אינ־דוסטריעס און די לאַנדווירטשאַפט פון ענג־לאַנד. עס באַשעפטיגט זיך אויך מיט דעם אופן ווי אַזוי צו קאָנטראָלירן און רעגו־לירן די פינאַנציעלע פּאָליטיק פון אַ קינפ־טיגער לייבאָר רעגירונג.

די דריטע טייל רעדט אַרום די סאָציאַלע פּאָליטיק פון אַ סאָציאַליסטישער רעגירונג, וואָס נעמט אַרום נישט נאָר סאָציאַלע שוץ, נאָר אויך ערציאונג, געזונט און ערנערונג.

דאַן קומען די צוויי טיילן, וועלכע פאָר־מולירן געוויסע נייע פאָרשלאָגן פאַר דער אַנטוויקלונג פון סקאָטלאַנד און וועילס, און די פאַרטיפונג און ווייטערע דעמאָקראַטי־זירונג פון די לאָקאַלע זעלבסט־פאַרוואַל־טונגען.

פון די אויסגערעכנטע קאַפּיטלען פון פּראָגראַם (וועלכער פאַרנעמט געדיכט גע־דרוקטע זייטן פון גרויסן בוך־פאָרמאַט), קענט איר זיך מאַכן אַ געוויסע פאָרשטעלונג וועגן די ראַמען פון פּראָגראַם פון דער לייבאָר פּאַרטיי.

מער אָדער ווייניגער סאָציאַליסטיש?

אין קאָנסערוואַטיווע ענגלישע און אַמע־ריקאַנער צייטונגען האָט מען אין צוזאַמענ־האַנג מיט דעם נייעם פּראָגראַם־פּראָיעקט פון דער לייבאָר פּאַרטיי געקענט לעזענס לייענען צוויי מיינונגען וועגן גייסט פון פּראָגראַם. איינינע האָבן געהאַלטן, אַז ער איז מער סאָציאַליסטיש, אַז „לינקע" אָדער בעוואַניסטישע עלעמענטן, וועלכע געוויסע רעכטע זשורנאַליסטן האָבן באַשלאָסן צו פאַרוואַנדלען אין די פאַרשטייער פון „אמת'ן סאָציאַליזם" אין ענגלאַנד, האָבן געזיגט אין דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. אַנדערע צייטונגען, און צווישן זיי געפינט זיך אין דער ערשטער ריי דער לאָנדאָנער „עקאָנאָ־מיסט" (וואָס איז ליבעראַל אין פּאָליטישע פראַגן אָבער קאָנסערוואַטיוו אין עקאָנאָ־מישע), האָט געשריבן וועגן נייעם לייבאָר פּראָגראַם אַלס אַ „וואָסערדיגער".

לויט מיין מיינונג האָבן די דאָזיגע שרייבער געזוכט אין פּראָגראַם נישט אַזוי ווייט אַן ערנסטן ענטפער פון דער ענגלי־שער סאָציאַליסטישער באַוועגונג פאַר די גרויסע פּראָבלעמען פון לאַנד, ווי אַ גוטן סלאָגאַן פאַר אַ הויפּט־קאָפּ פון דער צייטונג.

די לייבאָר פּאַרטיי איז די סאָציאַליס־טישע פּאַרטיי אַזוי פון די טרעיד יוניאָנס ווי פון באַדייטענדיגע טיילן פון די ענגלישע מיטעלע קלאַסן. דער נייער פּראָגראַם איז געבליבן טריי דעם גייסט פון דער פּאַרטיי.

אָבער די ענגלישע לייבאָר פּאַרטיי איז קיינמאָל נישט געווען דאָגמאַטיש — נישט אין איר פילאָסאָפיע און נישט אין אירע עקאָנאָמישע טעאָריעס. זי איז, ווי דאָס ענג־לישע פאָלק, גרייט זיך צו לערנען פון דער דערפאַרונג. וועלכע זי האָט אָנגעקליבן. זי האָט נישט קיין מורא אָפּצוזאָגן זיך פון מיטלען, וועלכע האָבן איר פריער אויס־געזען ריכטיג, אויב די נייע באַדינגונגען האָבן זיי געוויזן צו זיין פאַרעלטערט.

דעריבער וועט איר אין נייעם פּראָגראַם כמעט נישט געפינען קיין וואָרט וועגן נייער נאַציאָנאַליזאַציע. דאָס דאַרף נישט פאַר־שטאַנען ווערן, אַז די לייבאָר פּאַרטיי האָט חרטה וואָס זי האָט צווישן 1946 און 1949 נאַציאָנאַליזירט די וויכטיגסטע אינדוסטריעס אין ענגלאַנד.

אָבער דווקא ווייל אין אַלגעמיין איז די נאַציאָנאַליזאַציע פּאָליטיק פון דער נאָך־מלחמה'דיגער לייבאָר רעגירונג געווען אַ ריכטיגע, איז די פּאַרטיי געקומען צו דער איבערצייגונג, אַז זי מוז זען אויסצומיידן אין דער צוקונפט, אין באַצוג צו אַנדערע ווילטיגע פאַרן לאַנד אינדוסטריעס, די פע־לערן, וועלכע זיינען באַגאַנגען געוואָרן.

חוץ דעם איז און אַ גרויסער טייל פון דער לייבאָר פּאַרטיי און די טרעיד יוניאָנס פאַראַן די געזונטע מורא נישט צו געבן דער מלוכה אַ צו־גרויסע מאַכט איבער דעם לעבן פון די בירגער. עקאָנאָמישע מאַכט, קאָנצענטרירט אין די הענט פון אַ רעגירונג, קען זיין אַ מורא'דיגע געפאַר פאַר דער פריי־הייט פון דער געזעלשאַפט. אין די סאָציאַ־ליסטישע געזעלשאַפט מוז קודם כל זיין אַ פרייע געזעלשאַפט.

דעריבער, ווען דער נייער פּראָגראַם רעדט וועגן דעם אופן ווי אַזוי די פּריוואַטע אינדוסטריעס דאַרפן מיטאַרבעטן מיט דער רעגירונג ביים לייזן פון אַ רייע גרויסע עקאָנאָמישע פּראָבלעמען, ווערט נאַציאָנאַלי־זאַציע פאָראויסגעזען נאָר אין דעם פאַל, ווען יעדער אַנדערער מיטעל זאָל זיך אַרויס־ווייזן פאַר אומפּראַקטיש.

אין אַלגעמיין איז די לייבאָר פּאַרטיי געקומען צו דער איבערצייגונג, אַז אַלגע־פאַלס פאַר דער נאָענטסטער צייט דאַרף די מלוכה שטויסן די פּריוואַטע אינדוסטריעס צו אַנטוויקלען זייערע וויכטיגסטע צווייגן דורך דעם קאָנטראָל פון אינוועסטיציע־קאַפּיטאַל. אין אַנדערע פאַלן איז מעגלעך, אַז די רעגירונג וועט אויסקויפן געוויסע טיילן פון־אַ באַזונדערס וויכטיגער אינדוס־טריע, כדי צו צווינגען דעם פּריוואַטן טייל צו זיין מער אונטערנעמעריש, מער ענערגיש, מער פּראָגרעסיוו.

עס וועט מיר זיכער אויסקומען צו שריי־בן וועגן דעם פּראָגראַם ווען ער וועט אין אָנהייב אָקטאָבער דעבאַטירט ווערן דורכן קאָנגרעס פון דער לייבאָר פּאַרטיי. אָפּקלאַנגען פון פּראָגראַם וועלן אויך זיכער געהערט ווערן אויפן קאָנגרעס פון די טרעיד יוניאָנס, וועלכער וועט פאָרקומען אין אָנהייב סעפּטעמבער.

איך האָף, אַז אויף ביידע קאָנגרעסן, פון די טרעיד יוניאָנס און פון דער לייבאָר פּאַרטיי, וועט פאַרריכט ווערן דער גרויסער טעות, וועלכער איז געמאַכט געוואָרן דורך די פאַרפאַסער פון פּאַרטיי־פּראָגראַם, וועלכע האָבן פון אים אַרויסגעלאָזן אַלץ וואָס האָט אַ שייכות מיט דער אַנטוויקלונג פון מער דעמאָקראַטיע אין אַרבעטס־ווערקשטעל. אַז איר קען נישט זיין קיין רייד וועגן אמת'ער דעמאָקראַטיע אין דער געזעלשאַפט.

די אפטע רעגירונגס־קריזיסן אין פראנקרייך *)

פון י. שמולעוויטש (פאריז)

די אפטע רעגירונגס־קריזיסן, וואס שטעלן פון זיך צו זיין פאר אין פראנקרייך, קענען אין דער וועלט א באוואונדערונג ארויסרופן. אין משך פון די 9 יאר נאך דער מלחמה האבן אין פראנקרייך זיך שוין 19 מאל געביטן די רעגירונגען. רעדנער אין פון אינטערעסאנטע רעדשייטונג, וואס די ברייטע שיכטן פון די ארבעטער־מאסן אין לאנד אינטערעסירן זיך ווייניק מיט די אפטע רעגירונגס־קריזיסן.

פארוואס איז דאס אזוי? ווייל אין משך פון די לעצטע יארן האבן די ארבעטנדיקע ניט געקענט צו רעכענען פון די רעכטע רעגירונגען קיין שום ענדערונג לטובת זייער שווערער לאגע. ווי פארי יאר בען די ארבעטער־מאסן עטלעכע רעוואלוציעס געהאט גאנץ טויט פון די ביז־איצטיקע רעגירונגען. אז זינט דעם יאר 1949 זיינען זיי ניט געווען פארטראטן פארשטייער פון די ארבעטנדיקע. כאטש די סאציאליסטן און קאמוניסטן האבן א רייכע פארשטייערשאפט אין געוויילטן פארלאמענט. אויף דער אלגעמיינער צאל פון 625 דעפוטאטן, האבן די סאציאליסטן 105 און די קאמוניסטן — 96 דעפוטאטן.

דער לעצטער, גרויסער רעגירונגס־קריזיס איז אנטשטאנען אין דער וועלכער צייט, ווען דאס לאנד איז פאראייניקט געווען אין אומסטאבילע לאגע. שווערע סאציאלע קאנפליקטן; די פינאנציעלע לאגע פון מלוכה־בודזשעט איז זייער א שווערע. דערצו קומט נאך צו די שווערע אינטערנאציאנאלע לאגע ארום וועלכע פראנקרייך דארף אויך האבן איר ווארט. אין די וועלכע טעג ווען מען האט געבויט די וויכטיגע קאנפערענץ פון די „גרויסע דריי" אין בערמודא, איז פראנקרייך געבליבן אן א רעגירונג; ניט געווען דער וואס זאל באשטימען אלס פראנקרייכס פארשטייער צו דעם דאזיגן וויכטיקן, אינטערנאציאנאלן צוזאמענטרעף פון מערב־בלאק.

אין משך פון די לעצטע יארן קומען אין פראנקרייך פאר אומאויפהערלעכע קאמפאניעס אין פארשידענע ... פון איין זייט, איז עס אין פארלאמענט. וואו שטארקע גרופעס פון די בעלי־בתים, פון קאפיטאליסטישן קלאס, ווילן אז אין פארלייגן זייערע אינטערעסן; און פון דער צווייטער זייט — אין די פאבריקן, ווארשטאטן, עטיצעט א.א.וו., וואו די ארבעטנדיקע פירן א כסדר'דיקן קאמף פאר אויסבעסערן זייער לאגע. פאר וויכטיגערע פאַקטישע לעבנס־באדינגונגען. אין משך פון די לעצטע חדשים זיינען די דאזיקע שטרייקן פון די ארבעטנדיקע מאסן, וואס זיינען געווארן אלץ שטארקער און שטארקער, כמעט פאראליזירט דאס לעבן אין לאנד. די סטרייקס אין די פאבריקן, אין די האפנס, אויף די באנען, מאנופאקטורן, באנקען און אנדערע ארבעטס־ערטער, וואס זיינען פארגעקומען, און לאנגע פון צייט צו צייט, האבן געברענגט דאס רעגירונגס־קריזיס און דער באצלעגונג גאנץ גרויסע שוועריקייטן. ליידער האבן די רעגירונגען פון די לעצטע יארן מיט דעם אלעם זיך ווייניק גערעכנט, און גאר איז נאך צוגעקומען דער לעצטער, שווערער רעגירונגס־קריזיס.

זינט די לעצטע עטלעכע יאר האבן די ארבעטער ניט באקומען קיין העכערונג פון זייערע לוינען, כאטש די פרייזן פאר לעבנס־מיטל, קליידונג, גאז, עלעקטריע, דירה־געלט און אנדערע הוצאות זיינען פיל געשטיגן. די לאגע פון די ארבעטנדיקע אין פראנקרייך איז אזא, וואס ערגער, דוכט זיך, קען שוין ניט זיין. די מאסן פארדינען ווייניק, לעבן שלעכט, זיינען פארארעמט, קומען קוים אויס מיט א באשיידענעם לעבן. חוץ דעם זיינען פאראן פיל ארבעטסלאזע וואס הונגערן ממש. וואלט אין פראנקרייך געווען א שטארקע, איינהייטלעכע יוניאן־באוועגונג, וואלט זיכער צו אזא לאגע ניט געקומען. די רעגירונגען, אין וועלכע עס זיינען פארטראטן בלויז פארשטייער פון די באזיצנדיקע קלאסן, וואלטן זיך אויך געמוזט רעכענען מיט די גערעכטע פאדערונגען פון די ארבעטנדיקע מאסן. צוליב דער גרויסער צעשפליטערטקייט אין דער ארבעטער־באוועגונג, וואס הערשט אין פראנקרייך, איז אבער אוממעגלעך דורכצופירן רעפרעזענטאטיווע אקציעס, וואס זאלן ברענגען די נייטיקע רעזולטאטן. די יוניאן־באוועגונג, וואס איז געשפאלטן געווארן און ווערט באהערשט דורך די קאמוניסטן, ווערט פארשטענגט אויסצונוצן פאר פאליטישער פראפאגאנדע, וואס ברענגט קיין שום נוצן ניט די ארבעטנדיקע אין זייער שווערער עקאנאמישער לאגע. ליידער, האבן די ארבעטער אין פראנקרייך אין משך פון די נאך־מלחמה־יארן זיך געלאזט פארפירן פון דער קאמוניסטישער דעמאגאגיע, און אט זיינען איצט די רעזולטאטן.

די צעשפליטערונג אין דער טרייד־יוניאן באוועגונג האט געמאכט די פראנצויזישע ארבעטער מאכטלאז עקאנאמיש. די רעגירונגען ווידער, אין וועלכע די ארבעטער זיינען ניט געווען פארטראטן די לעצטע יארן, האבן ניט ארויסגעוויזן קיין שום ווילן צו פארבעסערן די לאגע פון די ארבעטנדיקע מאסן. די דאזיקע רעגירונגען האבן זיך כסדר באמיט צו אנטלאסטן די בורזשואזע שטייער־צאלער פון דער רעגירונג דורך פארשידענע איינשפארונגען, וואס האבן אין דער ערשטער רייע געטראפן די ארבעטער און ערגסטע שיכטן. אין כסדר אנגעשטעקט די אומצופרידנקייט. עס האבן זיך אנגעהויבן סטרייקס. רענע מאיער מיט זיין רעגירונג האבן ניט געקענט ארויסקריכן פון דער שווערער לאגע און עס איז געקומען דער לעצטער, שווערער און ערנסטער רעגירונגס־קריזיס.

אפריל איז די רעגירונג פון רענע מאיער געפאלן צוליב דעם, וואס מאיער האט פארלאנגט ברייטע פולמאכטן פאר זיין רעגירונג. אין דער אמתן אבער איז די רעגירונג געפאלן צוליב דער שווערער פינאנציעלער לאגע, צו וועלכן דאס לאנד איז דערפירט געווארן אין משך פון די לעצטע פינף חדשים, ווען רענע מאיער איז געווען פרעמיער־מיניסטער. רענע מאיער האט געבראכט פארן פארלאמענט א פראגראם פון 120 מיליארד פראנק איינשפארונגען. אבער אין דער גרעסטער טייל וואלטן די דאזיקע איינשפארונגען געטראפן די ברייטע שיכטן ארבעטנדיקע, מלחמה־געליטענע, און עס וואלט אויך געהאמפערט דעם עקאנאמישן אויפבוי פון לאנד. רענע מאיער האט דעם פארלאמענט געשטעלט א פאדערונג צו געבן אים די פולמאכטן דורכצופירן די דאזיקע איינשפארונגען. אויב ניט, האט ער געדראעט, צו שטעלן די פראגע פון צוטרוי צו דער רעגירונג. האט די מערהייט פון פארלאמענט געשטימט קעגן געבן אים די געפאדערטע פולמאכטן און די רעגירונג איז געפאלן.

עס איז ווערט צו באמערקן, אז קעגן די געפאדערטע פולמאכטן פון רענע מאיער האבן ניט בלויז געשטימט די סאציאליסטישע און קאמוניסטישע דעפוטאטן. עס האבן קעגן אים אויך געשטימט פיל דעפוטאטן פון רעכטן לאגער, וועלכע האבן מאיער'ן מיט פינף חדשים צוריק געהאלפן ווערן פרעמיער־מיניסטער, אים אונטערגעהאלטן די גאנצע צייט, און האבן געהערט צו דער רעגירונגס־מערהייט. די האנדלונג פון די דאזיגע רעכטע דעפוטאטן אין באצוג צו רענע מאיער אין דעם ענטשיידנדיגן מאמענט, האט אין פראנקרייך ארויסגערופן פארשידענע קלאנגען. זיכער איז דאס אין דער ערשטער רייע, צוליב דער צעשפליטערטקייט פון דער פראנצויזישער בורזשואזיע, צוליב דער אז א צאל פארטייען, און צוליב דער ניט־איינהייטלעכקייט אין די רעכטע פארטייען גופא, וואו די דעפוטאטן שטימען זייער אפט ניט אויף אן איינהייטלעכן אופן. די גרויסע ערנסטע פראנצויזישע טאג־צייטונג „לע מאנד", האט אבער אויך געגעבן אנצוהערן, אז ביים פאלן פון רענע מאיער האט אויך א ראליע געשפילט דער פערזענלעכער מאמענט. „מען דארף באמערקן אלס צייכן פון דער צייט — האט די דאזיגע צייטונג געשריבן — וואס מען וואלט אפשר געוואלט פארשווייגן. מען דארף זאגן, אז רענע מאיער איז איצט א קרבן, ווי עס זיינען געווען לעאן בלום

*) דער ארטיקל איז געשריבן געווארן איידער דער איצטיקער פרעמיער מיניסטער, לאניעל, האט באשטימט זיין קאבינעט. די לאגע אין לאנד האט זיך אבער ווייניק געענדערט. לאניעלס מיניסטעריום שטיצט זיך אויף א פיר־מעגלעכער קאאליציע וואס קען זיין געשטערט פון דער מינאריטעט פון די ארבעטער־פארטייען. דער ארטיקל ווייזט אויף דאס קרעדיט פון די פאליטישע קריזיסן. — די רעדאקציע.

און זשיל מאק..." ווי באוואוסט, זיינען די לעצטע צוויי אידן און זייער צייט געווען מיניסטארן פון דער רעגירונג. עס איז דעריבער ניט אויסגעשלאסן, אז געוויסע דעפוטאטן פון רעכטן לאגער, גראד פארטיי־חברים פון רענע מאיער, האבן געשטימט קעגן אים צוליב זיין אידישן אפשטאם.

גלייך ווי עס איז געפאלן די רעגירונג פון רענע מאיער, האט דער סאציאליסטישער מלוכה־פרעזידענט, ווינסענט אריאל, אנגעהויבן האנדלען שנעל, צו שאפן וואס גיכער א פעסטע רעגירונג אין לאנד צוליב די איבעריקע גרויסע סאציאלע שוועריקייטן און אויך צוליב דער אויסלענדישער פאליטיק. ווינסענט אריאל האט געוואלט, אז עס זאל אויסגעבויט ווערן דער צוזאמענשטעל פון דער נייער רעגירונג, כדי זי זאל זיין געבויט אויף פעסטע יסודות. דערפאר האט דער מלוכה־פרעזידענט אין דער ערשטער רייע זיך געווענדט צום סעקרעטאר פון דער פראנצויזישער סאציאליסטישער פארטיי, גי מאלע, אז ער זאל אויף זיך נעמען די איניציאטיוו פון אויסבילדן א רעגירונג פון א ברייטע קאאליציע.

עס דארף בכלל באמערקט ווערן, אז ביי דעם לעצטן אנטשטאנענעם מלוכה־קריזיס אין פראנקרייך זיינען אלעמענס בליקן געווען געווענדעט צו דער סאציאליסטישער פארטיי, וועלכע איז מיטאמאל געווארן א וויכטיגער פאקטאר אין עפנטלעכן לעבן. די קאמוניסטישע דעמאגאגיע האט אפגענארט די מאסן. די ביז־איצטיגע רעגירונגען האבן דערפירט דאס לאנד צו א קלאגנדיגן צושטאנד. האט מען דעריבער געוואלט זען קומען די סאציאליסטן צו דער מאכט, וועלכע זיינען די איינציק־באַרופענע צו קעמפן מוטיג און אויפריכטיג פאר די נויטן פון די ארבעטנדיקע. פארשידענע גרופירונגען פון רעכט־דעמאקראטישן לאגער זיינען מיטאמאל ארויסגעקומען מיט דעקלאראציעס און דערקלערונגען וועגן זייער גרייטקייט מיטצוארבעטן מיט די סאציאליסטן און געזוכט א דערנענטערונג מיט זיי. פאר דער סאציאליסטישער פארטיי האט זיך אזוי ארום געעפנט א נייַ בלעטל פון ארויפקומען אויפן אויבנאן פון עפנטלעכן לעבן, אזוי ווי זיי פארדינען דאס אין דער ווירקלעכקייט. עס וואלט אבער געווען א פשוט'ער זעלבסטמארד פאר דער סאציאליסטישער פארטיי, ווען זי נעמט איבער די מאכט אין די הענט ביים איצטיגן צושטאנד אין לאנד און נעמט אויף זיך אלע שוועריגקייטן און נאכווייענישן, וואס די ביז־איצטיגע רעאקציאנערע רעגירונגען האבן נאך זיך איבערגעלאזן. דערצו וואלטן דאך זיכער די רעכטע און רעאקציאנערע פארשטייער אין דער רעגירונג מסדר געשטערט די סאציאליסטן עפעס צו דערגרייכן.

דער פירער פון דער סאציאליסטישער פארטיי, גי מאלע, האט זיך דעריבער אפגעזאגט צו שאפן א רעגירונג ביי די איצטיגע באדינגונגען. אין זיין ענטפער צום מלוכה־פרעזידענט, האט ער דערקלערט: „פאר אונז, סאציאליסטן, איז קלאר, אז פארזעצן די פאליטיק פון דער ביז־איצטיגער רעגירונגס־מערהייט איז שעדלעך. פון דער צווייטער זייט, זיינען ניט פאראן קיין שום אויסזיכטן, אז די איצטיגע מערהייט זאל ענדערן איר פאליטיק. עס זיינען יא פאראן קליינע גרופעס ארום יחידים, וועלכע זיינען גרייט צו שטיצן די מוטיגע און פראגרעסיווע פאליטיק, וועלכע די סאציאליסטן האלטן פאר אומבאדינגט נייטיג פאר א רעגירונג, אין וועלכער זי וועט זיך באטייליגן; אבער די מערהייט אלס גאנצע — איז אויף אזעלכעס ניט פעהיג."

נאך דעם אפזאג פון די סאציאליסטן האט דער מלוכה־פרעזידענט פארעפנטלעכט א דעקלאראציע, אין וועלכער עס איז אויפגעקלערט געווארן פארוואס ער האלט פאר וויכטיג, אז די סאציאליסטן זאלן זיך באטייליגן אין דער נייער רעגירונג. און האט אויך געבעטן ביים סאציאליסטישן פירער צו ווירקן אויף די סאציאליסטישע דעפוטאטן אין פארלאמענט, אז די זאלן דערמעגלעכן די עקזיסטענץ פון א נייער רעגירונג. דער סאציאליסטישער מלוכה־פרעזידענט האט מיט דער דאזיגער ווענדונג געוואלט דערגרייכן, אז די סאציאליסטישע פראקציע אין פארלאמענט זאל מיט דעם ווייטערדיגן אפהאלטן פון שטימען קעגן, אויסמיידן די כסדר'דיגע רעגירונגס־קריזיסן. דערויף האט דער סעקרעטאר פון דער סאציאליסטישער פארטיי געענטפערט: „די סאציאליסטישע דעפוטאטן אין פארלאמענט וועלן אויפריכטיג דערפילן די ראליע פון אן ערנסטע אפאזיציע צו דער רעגירונג, וועמענס פראגראם מיר ווארפן אפ. אבער אין דער אפאזיציע וועלן מיר האנדלען ניט ווי צעשטערער, נאר ווי קומענדיגע יורשים."

נאכדעם ווי די סאציאליסטן האבן זיך אנטזאגט, האט דער מלוכה־פרעזידענט גענומען פארהאנדלען מיט פארשטייער פון אנדערע פאליטישע גרופירונגען. אבער קיין איינעם פון זיי איז ניט געלונגען אנצוציען די מערהייט פון 314 שטימען אין דעפוטאטן־קאמער, ווי עס זעט פאר די קאנסטיטוציע. עס זיינען אזוי ארום דורכגעפאלן פאל רעינא, דער „אומאפהענגיגער"; מענדעס פראנס פון די ראדיקאלן; זשארזש בידא, פון דער קאטוילישער פארטיי, און אנדרעי מארי פון די ראדיקאל־סאציאליסטן. אלע פיר, איינער נאכן אנדערן, האבן זיך געשטעלט פארן פארלאמענט מיט זייערע פראגראמען. אבער זיי זיינען דורכגעווארפן געווארן דורך די דעפוטאטן. עס האבן דערביי ניט געהאלפן די רופן פון מלוכה־פרעזידענט און פון פארלאמענט־פרעזידענט, עדואר העריא, אז מען זאל ניט דערפירן דאס לאנד צום ראנד פון א קאטאסטראפע. געוויסע צייטונגען האבן אפילו געוואוסט צו דערציילן, אז עס גרייט זיך א „פוטש" פון מיליטער־לייט, וואס ווילן פארכאפן די מאכט.

די לאגע איז געווען א שווערע. אויף דער פערטער וואך פון רעגירונגס־קריזיס (אגב, דער לענגסטער רעגירונגס־קריזיס אין פראנקרייך נאך דער מלחמה) האט דער מלוכה־פרעזידענט צונויפגערופן אויף א דרינגענדיגע באראטונג אלע געוועזענע פרעמיער־מיניסטארן פון זינט דעם יאר 1947, ווי אויך די פירער פון די פאליטישע פראקציעס אין פארלאמענט (אויסער די קאמוניסטן) און צו זיי געמאכט א פייערלעכן רוף וועגן שאפן א רעגירונג פון א ברייטן נאציאנאלן פראנט. „זינט א חודש צייט האט פראנקרייך ניט קיין רעגירונג. — האט דער פרעזידענט געזאגט. — אין צען טעג ארום דארף זיך אין בערמודא עפענען א וויכטיגע קאנפערענץ; צום סוף פון ווייטיגן חודש פאלן אויס ערנסטע מלוכה־באשלוסן; מען דארף אויסטיילן פארגעלייכטונגען פון דער רעפובליק סיי אין לאנד און סיי פאר דער אויסלענדישער וועלט; די נאציאנאלע ווירטשאפט ווערט פארנאכלעסיקט און אונזער האנדעלס־באלאנס פארשלעכטערט זיך, שטעלנדיג אין געפאר דעם פראנק; די באלייבנע ברירה, וואס איך באקום, באשטעטיגן, אז דאס לאנד איז באדראעט דורך א שווערן פינאנציעלן און סאציאלן קריזיס. איך מאך דעריבער ניט דערלאזן, אז די איצטיגע לאגע זאל ווייטער אנהאלטן."

דער פרעזידענט האט איינגעלאדן די פירער פון אלע פאליטישע גרופן, כדי אויסצוארבעטן אן איינהייטלעכע שטעלונג, כדי עס זאל געשאפן ווערן א פעסטע רעגירונג. אבער אויך די דאזיגע דרינגענדיגע „רעטונגס־באראטונג" האט זיך פארענדיגט אן רעזולטאטן. די סאציאליסטישע דעלעגאציע האט אויף דער באראטונג פארגעשלאגן איר פראגראם, וואס דורך איר רעאליזירונג וואלט מעגלעך געווען צו לייזן דעם פארשלעפטן ערנסטן רעגירונגס־קריזיס. היות ווי די קאנפערענץ האט ניט אנגענומען דעם שטאנדפונקט פון די סאציאליסטן, האט די סאציאליסטישע דעלעגאציע פארלאזט די קאנפערענץ.

זיך צוריקציענדיג פון דער קאנפערענץ, האבן די פארשטייער פון די סאציאליסטן, גי מאלע, זשיל מאק און שארל לוסי, דערקלערט, אז א רעגירונג פון „נאציאנאלער איינהייט", וועגן וועלכער עס ווערט גערעדט, קאן זיין נאר א רעגירונג וואס טראגט פאר סאציאלער גערעכטיגקייט, און ניט קיין רעגירונג פון סאציאלן קאנסערוואטיזם מיט וואס עס האבן זיך אויסגעצייכנט די ביז־איצטיגע רעגירונגען. אויב די גרופן פון די אנדערע פאליטישע פארטייען האבן נאך אלץ ניט פארשטאנען די נויטיגקייט צו ענדערן זייער ביז־איצטיגע פאליטיק — האבן די סאציאליסטישע פארשטייער אנגעוויזן — דארפן זיי האבן מוט אפען צו טראגן די אחריות פאר דעם אלעם, און ניט זוכן זיך צו באהאלטן אונטער נייע, פאלשע פארמולעס פון א „סאציאלער איינהייט". די סאציאליסטן האבן אלזא ניט געוואלט מיטהעלפן אין די מאנעוורעס פון די רעכטע פאליטישע גרופירונגען, וואס האבן אן אויפהער געווארפן די לאזונג וועגן א פראנט פון „נאציאנאלער אחדות" אבער דערביי אין זינען געהאט זייערע פארשידענע צילן.

דער מלוכה־פרעזידענט האט ווידער גענומען זוכן א קאנדידאט וועמען אנצופארטרויען צו שאפן א רעגירונג און צו לייזן דעם שווערן קריזיס. אלס פינפטער קאנדידאט ביים איצטיגן רעגירונגס־קריזיס, צו שאפן א רעגירונג, איז ארויסגעשוואומען דער „אומאפהענגיגער" אנדרעי פינעי, וואס איז געווען דער לעצטער פרעמיער־מיניסטער פאר דער רענע מאיער־רעגירונג. אנדרעי

(שלוס אויף זייט 26)

„ווי נעכטן געשען", פֿון יאָסל קאָהן

אַרויסגעגעבן פֿון אַ גרופּע פֿרײַנד. ניו יאָרק, 1953. שער־בלאַט און צייכענונגען פֿון נטע קאָזלאָווסקי.

פֿון ש. ד. זינגער

פֿון יאָר צו יאָר מערן זיך בײַ אונדז די צאָל ביכער וואָס טראָגן אַן אויטאָביאָגראַפֿישן כאַראַקטער. דער הײַנטיקער דור אידישע שרײַבער איז דאָס רוב, לויט זײַן עלטער און גײַסטיק, גרייט אונטערצוזינגען קד־הכלים. אידער עס וועט צו שפּעט, האָט ער דעם פֿאַרלאַנג צו דערציילן וואָס ער האָט געזען, כּדי עס זאָל בלײַבן לדורות. דער גרויסער אידישער חורבן איז דאָ דער שטאַרקסטער גורם פֿאַר דעם דאָזיקן פֿאַר־וועגן זיך פֿון דער גנבֿ־וואָרגס און כּמורי־דיגן קוקן אויף צוריק. נאָכן קריש־זאָגן, נאָכן וויינען, קומט אַ צײַט פֿון שטעלן מצבֿות. דאָס שעפֿערישסטע אין אונדזער ליטעראַטור הײַנט צו טאָג, אין ליד און אין פּראָזע, איז איצט פֿול מיט זכרונות. וואָס באַגײַסטערטער, קינסטלערישער עס איז דער שרײַבער, אַלץ מער חובֿ טראָגט ער אויף זיך צוריק איבערצושטעלן און שרײַבן דאָס לעבן פֿון אַמאָל. די שטעט און שטעטלעך, די ריזיקע בית עלמינס און קבֿרים — מאַנען דאָס בײַם אידישן שרײַבער.

ניט בלויז בענקשאַפֿט נאָכן אַמאָל איז דער ווײַטער־מאָטיוו. עפּעס טיפֿערס פֿון דעם. די גאַנצע חורבן־ליטעראַטור איז פֿול מיט דערוואַרעגונגען. דער גײַסט פֿון דערמאַנען זיך, פֿון פֿאַרצײַכענען דאָס איבערגעלעבטע באַהערשט אויך די, וואָס האָבן אַפֿילו אַליין ניט פֿאַרזוכט דעם ביטערן טעם פֿון נאַציִשן גיהנום. פֿון ווײַטן האָבן די אידישע דיכטער דערשפּירט ווי די וועלט אונטערגייט וועגן וועגן. איצט האָט ווידער דאָס פֿאַרגעסענע אידישע שטעטל אויפֿגעשײַנט אין לעבעדיקן, טראַגישן קדושה־פּלאַץ.

• • •

יאָסל קאָהן איז אַ דיכטער און וועמעס לידער מען פֿילט אַן אַ שיינער ראַנגלעניש מיט זיך און מיט דער סביבֿה. די גלגולים פֿון אַ בעטלער אין אַ גלויביקן צוגלייך — שײַנען אַרויס פֿון זײַנע לידער. מיהערט מיט דאָס קלאַפּן זיך על־חטא אויף אייגענע און פֿרעמדע זינד. אויך אין זײַן פּראָזע און דעם איבערדערציילטן בוך „ווי נעכטן געשען", איז צו דערקענען דעם דיכטער פֿון „די קרומע וועגן" און אַנדערע לידער־ביכער זײַנע.

דאָס בוך „ווי נעכטן געשען" איז דער ערשטער טייל פֿון דעם דיכטערס אויטאָביאָגראַפֿיע. אין די לידער האָט יאָסל קאָהן זיך נעבעטן. דער איבעריקער שורש פֿון זײַן וואָרט איז פֿאַרלאָרן געגאַנגען, איז בכלל געוואָרן אין דער עבֿקוס פֿון זײַנע צערפֿולע אויסגעשרייען. וואָס, וואָס — קאָהנ'ס לידער זײַנען נישט קיין שפּילערײַען און ווערטער. מען פֿילט די איבערלעבונג, דעם צער און וויי. און דאָס איז דאָך דער עיקר, וואָס מיר זוכן בײַ יעדן דיכטער. בשעתן לייענען די געשיכטע פֿון קאָהנ'ס לעבן, פֿון זײַנע קינדער־יאָרן, קומען צוריק אויפֿן זכּרון די בריוועדיקע אָנגעלעקטע און גלייביק־לעבעדיקע רייד פֿון זײַנע לידער.

פּראָזע פֿאָדערט אָבער מער ישובֿ־הדעת. און ניט אַלץ דאַרף מען דערציילן אַפֿילו אין אַן אויטאָביאָגראַפֿיע. דערצו פֿאָדערט פּראָזע מער סדר. מען פֿילט טאַקע ווי דאָס אינגעלע יאָסל וואַקסט אויף, עלטערט זיך אַ פּאַרשוין, שלאָגט צוריק ווען עמיצער פֿאַרשטעלט זיך מיט אים; און אַזוי וואַקסן אויך מיט די אַרומיקע פּערזענען, וואָס ווערן לעבעדיקער מיט יעדן בלעטל פֿון בוך. דאָ און דאָרט אָבער פֿעלט די גאַנצקייט, דער אָנהייב, דער אינטערמעצאָ און דער סוף. דאָס וואָס מ'קען טאָן אין לידער, טוט זיך נישט אין פּראָזע. דער זיגזאַג פֿון בילדער, פֿון פֿריער און שפּעטער און ווידער צוריק צום אָנהייב, גיט זיך קאָהנ'ען מער אין זײַנע לידער. דאָס לעבן פֿון דער משפּחה איז דאָ אין בוך, פֿול מיט זין און טעכטער, פֿעטערס און מומעס, זיידעס און באָבעס. נאָר זיי פּלאָנטערן זיך אָפֿט איינער דעם אַנדערן אין וועג. קאָהן האָט באַציאונג צו יעדן פֿון זײַנע פּאַרשוינען, צו אַ טייל פֿון זיי טראָגט ער אַ באַהאַלטענע ליבשאַפֿט. — באַוווּנדערט צו די העלדישע יונגע רעוואָלוציאָנערן אין זײַן שטעטל קרינקי; און צו אַנדערע, ווידער, פֿאַרמאָגט ער אַ שנאה, אַ קנאה. און די דאָזיקע שנאה קומט בײַ אים שאַרפֿער און לעבעדיקער צום אויסדרוק, מיט ביטול שרײַבט ער וועגן די גבֿירים אין שטעטל, און זייערע אונטערהעלפֿערס, וואָס באַלעבאַטעווען איבער די פֿאַרהאָרעוועטע אָרעמע בעל־מלאָכות, די גאַרבערס און וועבערס.

דער פֿלינקער צײַטונגס־שרײַבער, וואָס דאַרף צושטעלן אויף שנעל באַריכטן פֿון טאָג, איז אויך קאָהנ'ען שולדיק אין די מערסטע קאַפּיטלען פֿון בוך. און דאָס איז אַ שאָד. ווײַל לשון איז ווײַטער אַ וויכטיגער ענין, ווען מען נעמט שילדערן אַ לעבן פֿון פֿריער, וואָס איז שוין נישטאָ. אַפֿילו ווען דער מחבר גיט נישט קיין דיאַלאָגן, נאָר רעדט אַליין וואָס דער זכּרון רופֿט אין אים אַרויס, דאַרף ער אויך האָבן דעם כּוח זיך צו דערמאָנען דאָס לשון פֿון די מענטשן וואָס ער שילדערט, כּדי צו פֿאַרהיימישן און דעם לייענער צו דערנעענטערן צו דעם וואָס ער דערציילט. דאָ און דאָרט גיט זיך קאָהנ'ען דאָס אײַן. מען באַגעגנט אַמאָל אין בוך אָפּהעלבע לאָקאַליזמען וואָס גיבן די אויטאָביאָגראַפֿיע מער טעם און אמתדיי־קייט. עס ווײַזט זיך דורך שטיקער היימיש־אידיש לעבן, דורכן בעריכטן וואַלד פֿון היגע און פֿרעמדע ווערטער. קאָהנ'ען איז דאָך געלונגען איבערצוגעבן די היימישע סבֿיבֿה. דאָס שטעטל קרינקי מיט דער לופֿט וואָס רינגלט עס אַרום פֿון וועלכער ער איז אַרויסגעוואַקסן. און וואָס האָט אים, אַ אינגעל נאָך, פֿאַרטראָגן צו די ברעגן פֿון דער שטאָט ניו־יאָרק.

קאָהן משפּט די פּאַרשוינען זײַנע. ער שאַנעוועט קיינעם נישט. זיך אַליין אויך ניט. ער איז זיך ממש מתוודה, ווי אין זײַנע לידער. פֿאַר די אינגלשע ווילדע שטיק וואָס ער האָט געטראָפֿן צו אייגענע, צו מאַמע־טאַטע, און צו דער באָבע ריווע, וואָס איז, אגבֿ, איינע פֿון די לעבעדיגסטע געשטאַלטן אין בוך. עס קומט צום אויסדרוק אין קאָהנ'ס באַוווּנדערונג פֿאַר דער תּמימות פֿון אַ דור וואָס האָט געגלויבט און איז גרייט געווען זיך מקריבֿ צו זײַן, דאָס לעבן אָוועקצוגעבן כּדי צו בויען אַ נײַע וועלט פֿון יושר און גערעכטיקייט. קאָהן מאַכט ניט קיין פּירושים. אָבער די בילדער גופֿא פֿון די רעוואָלוציע־יאָרן, 1904־1905, ריידן פֿאַר זיך. אידישע אַרבעטער, אַכצן און צוואַנציק יאָריקע יונגעלײַט פֿלעגן שווערן אין וואַלד בײַ אַ ספֿר־תּורה צו זײַן אין אחדות. און צו קעמפֿן געגן דער צאַרישער מאַכט און זײַנע משרתים. און די רײַכע באַלעבאַטים פֿון שטעטל האָבן די גאַרבער און וועבער ממש געהאַט ווי דינער, אַרויסהעלפֿערס פֿון דער צאַרישער מלוכה. איז בײַ די יונגע צעהיצטע רעוואָלוציאָנערן דאָס אָנפֿאַלן אויף די אידישע פֿאַבריקאַנטן, געווען דער געבאָט פֿון דער שעה. דאָס בילד פֿון דער נויט בײַ די אָרעמע באַלמעלאָכעס איז לעבעדיק געמאָלן. און מיר זעען דאָס אינגעל יאָסל ווי ער פֿאַרגייט זיך אין התפּעלות פֿאַר דער העלדישקייט פֿון די יונגע רעוואָלוציאָנערן וואָס ווילן ברעכן די דאָזיקע נויט.

אַ סימפּאַטישע געשטאַלט איז דער זיידע יאַנקל בונים, צו וועלכן קאָהן קערט זיך אום אײַניקע מאָל אין בוך. דורך אײן געשעעניש און אַ צווייטער שווימט אַרויס די געשטאַלט פֿון דאָזיקן אידעלן איד און למדן. ער איז פֿון די געגלייטסטע פּאַרשוינען אין בוך. — וואָס בלײַבט אין זכּרון פֿון דעם לייענער. דער זיידע יאַנקל בונים לעבט אין זײַן אייגענעם זכות. און ניט בלויז אין דעם קוש־צעטל וואָס זײַן אייניקל, דער דיכטער, האָט אים געגעבן. די ליבשאַפֿט צום זיידן גיט זיך איבער בשעתן לייענען, און מען וויל אַלץ מער הערן פֿון אָט דעם טשיקאַווען אידן וואָס איז געווען אי אַ משׂכּיל, אי אַ פֿרומער איד. דער זיידע יאַנקל בונים האָט פֿאַרשטאַנען זײַנע קינדער, די יונגע רעוואָלוציאָנערן. ער האָט זיך נאָר געבעטן בײַ זיי נישט צו פֿאַרגעסן אַז זיי זײַנען אידן. און אַז מיטן רבונו של עולם טאָר מען זיך ניט פֿאַרשעמען.

דאָס בוך „ווי נעכטן געשען" פֿאַרמאָגט אַ שלל בילדער וואָס האָבן געקענט אויך אַ קולטור־היסטאָרישן ווערט. דאָס בוך דאַרף באַזונדערס פֿאַראינטערעסירן דעם היימישן אידישן אַרבעטער. יאָסל קאָהן וועט אים דערמאָנען, האָבן וואָס ער, דער אַרבעטער, האָט דאָ, אין דעם האַסטן און רײַכן אַמעריקע, שוין באַלד פֿאַרגעסן.

פֿון ד"ר. יוסף קיסמאַן

אַן אמתע ערד־ציטערניש איז פֿאָרגעקומען אין מאָסקווע. דער רעזשים פֿון שקלאַפֿערײַ, פֿון מאָרד און טעראָר, האָט זיך אַ טרייסל געטאָן. ס'איז געפֿאַלן נישט קיין אַנדערער ווי דער שטעל־פֿאַרטרעטער פֿון דעם הויפּט־דיקטאַטאָר מאַלענקאָוו, דער שני למלך, לאַווערענטי בעריאַ, דער אַלמעכטיגער הויפּט אָנפֿירער פֿון די פּאָליציי־אישע קרעפֿטן אין סאָוועט־רוסלאַנד.

די קאָמענטאַרן אין דער פּרעסע זײַנען זייער פֿאַרשיידנאַרטיגע און ווידערשפּרוכפֿולע. פֿאַר אַן אַנדער חודש באַריכט וועגן געשעענישן אין דער אַרבעטער־וועלט איז אַ העכסט אומדאַנקבאַרע אויפֿגאַבע צו דערציילן וועגן סענסאַציעס פֿון אָט דעם מין, וואָס יעדן מאָמענט קומען צו אַלץ נײַע געשעענישן און ביז דאָס געשריבענע וועט דערגיין צו די לייענער, קען גאָר זײַן אַ נײַע סיטואַציע. אָבער רעגיסטרירן דאַרף מען אויף געשעענישן, וואָס זײַנען באַקאַנט פֿון דער טעגלעכער פּרעסע.

מאָ, ווילן מיר קודם כּל פֿאַרצייכענען די מיינונגען אין דער פּרעסע: אַ וואָגיגע מיינונג ווערט אַרויסגעזאָגט, אַז בעריאַ'ס מפּלה מיינט אַ סוף צו דער סאָוועטישער שלום־אָפֿענסיווע, אַ סוף צו דער פּאָליטיק פֿון „אָפּטימיזם" (אַז אַך און וויי!) לגבי די מערבֿ מלוכות און די סאַטעליטן־לענדער. עס מיינט, אַז עס האָט זיך פֿאַרקירעוועט די „ליניע" אויף אַ נײַעם קורס פֿון סאָוועטישער אַגרעסיע און מען קען זיך דערוואַרטן אין קורצן צו הערן די אַלטע טענער פֿון מאָסקווע אַזוי ווי בימי סטאַלין.

פֿאַראַן ווידער אַנדערע, וואָס זאָגן אַרויס נישט ווייניקער וואָגיקע מיינונגען, אַז — פּונקט פֿאַרקערט! און ביי סוף!

אָבער אַזוי צי אַנדערש, מוז מען זיך פֿרעגן: צי וועט די גרויסע איבערקערעניש אַריבערגיין בשלום, גלאַט ווי מאַלענקאָוו'ס אַ דיגרייכע „פּאַלאַץ רעוואָלוציע" אין קרעמל? וועלן נישט אַרויס די אַרבעטער און פּויערים אין קאַמף צו צערײַסן זייערע קייטן, נאָך דרײַ צענדליג יאָר פֿון באָלשעוויסטישער פֿאַרשקלאַפֿונג? איז בעריאַ'ס מפּלה נישט אַן אָנהייב פֿון בירגער־קריג אין דער ריזיגער מלוכה? און — וואָס וועט זײַן מיט די סאַטעליטן־לענדער?

אַלע פֿראַגעס קענען געשטעלט ווערן און אַ סוף און קיין ענטפֿער איז נישט מעגלעך אין אַצינדיקן מאָמענט. אָבער עס גלייבט זיך, „אַז אײַן זאַך קען מען יאָ פֿעסטשטעלן מיט אַ געוויסער זיכערהייט: בשעת דער סאָוועטישער קלאָץ ווערט דערשיטערט פֿון אינערלעכע רײַסענישן, איז פֿאַראַליזירט זײַן אַגרעסיווער כּוח. מעג זײַן, אַז איינצעלנע אַוואַנטוריסטן וואָס ווערן אַרויסגעטראָגן פֿון די כוואַליעס פֿון דער צעבושעוועטער דיקטאַטור, טראָגן זיך נאָך אַרום מיט פּלענער אַרײַנצוּוואַרפֿן די וועלט אין אַ מלחמה־שׂריפֿה. אָבער ס'איז גאָר קיין צווייפֿל נישט, אַז אין דעם צעפֿוילטן קערפּער פֿון דער באָלשעוויסטישער טיראַניי איז שוין קיין כּוח נישט פֿאַראַן אויף אַ נײַער וועלט־מלחמה. מען קען שלאָפֿן מיט אַ געוויסער זיכערהייט פֿאָראויסזען אַן אָנטשפּאַנונג אין דער וועלט־פּאָליטיק.

לאָמיר צולעצט נאָך פֿאַרצייכענען די דאַטע: געשען איז עס דאָנערשטאָג, דעם 9טן יולי.

עס וועט בלײַבן אַ וויכטיגע דאַטע אין דער געשיכטע פֿון אונדזער איצטיגן פּעריאָד.

צוויי וועלט־קאָנגרעסן פֿון דער פֿרײַער אַרבעטערשאַפֿט

אין אַ צעררודערטער וועלט־סיטואַציע, אין אַן אַטמאָספֿערע פֿון גרויס דערוואַרטונג זײַנען אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין שטאָקהאָלם די קאָנגרעסן פֿון בײדע אַרבעטער־אינטערנאַציאָנאַלס: פֿון פֿרײַען טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל און פֿון סאָציאַליסטישן אינטערנאַציאָנאַל.

דעם 4טן יולי, ווען ס'איז געעפֿנט געוואָרן דער קאָנגרעס פֿון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפֿעדעראַציע פֿון די פֿרײַע טרייד יוניאָנס, איז די וועלט שוין געשטאַנען אונטער דעם אײַנדרוק פֿון די רעוואָלוציאָנערע בונטן אין מזרח דײַטשלאַנד, אין טשעכאָסלאָוואַקיע און מסתּמא אויך אין פּוילן. און בשעת דער קאָנגרעס האָט נאָך אָפּגעהאַלטן זײַנע סעסיעס, איז פֿאָרגעקומען די סענסאַציאָנעלע ענדערונג פֿון דעם רעזשים אין אונגאַרן.

דעם 15טן יולי, ווען ס'וועט געעפֿנט ווערן דער קאָנגרעס פֿון סאָציאַליסטישן אינטערנאַציאָנאַל, וועט שוין זײַן נאָך דער גרויסער איבערקערעניש אין מאָסקווע.

עס איז צוליב דעם זייער פֿאַרשטענדלעך, אַז די באַראַטונגען אויף בײדע קאָנגרעסן וועלן געפֿירט ווערן מיט די פּערספּעקטיוון פֿון גרויסע אומבייטונגען, וואָס האָבן זיך אָנגעהויבן אויף יענער זײַט פֿון אײַזערנעם פֿאָרהאַנג.

ס'איז נישט קיין צופֿאַל, וואָס בײדע קאָנגרעסן וועלן אָפּגעהאַלטן ווערן אין שטאָקהאָלם, איינער נאָכן צווייטן. די טרייד יוניאָן אָרגאַניזאַציע און די סאָציאַליסטישע אָרגאַניזאַציע פֿירן אויס זייערע פֿונקציעס אין דער פֿולסטער האַרמאָניע צווישן זיך. ספּעציעל אין די אייראָפּעאישע לענדער שטייען אָפֿטמאָל די זעלבע מענטשן אויף די אָנפֿירענדיגע פּאָזיציעס, סײַ אין דער טרייד יוניאָן באַוועגונג, סײַ אין דער סאָציאַליסטישער באַוועגונג. ס'איז בכלל הײַנט נאָך שווערער ווי ווען ס'איז פֿריער צו ציִען אַ שאַרפֿע ליניע צווישן דעם עקאָנאָמישן קאַמף און דעם פּאָליטישן קאַמף פֿון אָרגאַניזירטן אַרבעטער־קלאַס. און דעריבער איז דער בונד צווישן די בײדע צווייגן פֿון דער אַרבעטער אָרגאַניזאַציע אַפֿשר נאָך קיינמאָל נישט געווען אַזאַ ענגער און האַרמאָנישער ווי אין דער הײַנטיגער צײַט.

אויפֿן קאָנגרעס פֿון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפֿעדעראַציע

דער באַריכט, וועלכן עס האָט פֿאָרגעלייגט דעם קאָנגרעס י. ה. אָלדענברוק, גענעראַל־סעקרעטאַר פֿון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפֿעדעראַציע פֿון פֿרײַע טרייד יוניאָנס, שילדערט די סיטואַציע אין די דעמאָקראַטישע לענדער נישט אין קיין פֿריילעכע פֿאַרבן.

אין באַריכט ווערט אָנגעוויזן אין דער ערשטער ריי אויף די געפֿאַרן פֿון עקאָנאָמישן קריזיס, וואָס האָבן זיך אָנגעטום פֿאַרשאַרפֿט. דער קאַפּיטאַליסטן־קלאַס גרייט זיך צו באַגעגענען די געפֿאַר, אָבער — נישט מיט מאָס־מיטלען וואָס זאָלן אויסמײַדן דעם קריזיס, נאָר מיט פּאָליטישע מאַכינאַציעס אָפּצושוואַכן דעם כּוח פֿון דער אַרבעטערשאַפֿט.

דער באַריכט ווײַזט אָן אויף פֿאַרשיידענע אָנגריפֿן, וואָס ווערן געמאַכט אויף די סאָציאַלע דערגרייכונגען פֿון די אַרבעטער, און ער וואָרנט, אַז סאָציאַלע פֿאַרזיכערונג איז אין געפֿאַר. אַ כוואַליע פֿון רעאַקציע האָט זיך אויפֿגעהויבן אין אַ טייל דעמאָקראַטישע לענדער, זאָגט דער באַריכט. עס ווערט דערבײַ נישט אָנגעוויזן ספּעציעל, וועלכע לענדער עס זײַנען געמיינט. אָבער מען קען זיך גרינג משער זײַן, אַז ווען מען רעדט וועגן רעאַקציאָנערע ווינטן, וואָס האָבן זיך אָנגעהויבן טראָגן איבער דער וועלט, האָט מען אין זינען אונדזער אַמעריקע אויך...

אַ שאַרפֿע וואָרענונג האָט געגעבן דער גענעראַל־סעקרעטאַר אָלדענברוק אויך וועגן דער לאַגע אין לאַטײַן אַמעריקע. די נײַע אָרגאַניזאַציע וועלכע עס האָט זיך געשאַפֿן כוואַן פּעראָן, דער דיקטאַטאָר פֿון אַרגענטינע, ברענגט מיט זיך די געפֿאַר פֿון פֿאַשיזם אין לאַטײַן אַמעריקע. די אָרגאַניזאַציע האָט זיך געגעבן דעם קלינגענדיגן נאָמען „אַטלאַס" (דאָס זײַנען די אָנהייב־אותיות פֿון די שפּאַנישע ווערטער פֿאַר: אַסאָציאַציע פֿון לאַטײַן אַמעריקאַנער אַרבעטער).

די באַראַטונגען פֿון קאָנגרעס זײַנען באַהערשט געוואָרן פֿון די באַריכטן פֿון מזרח דײַטשלאַנד. דזש. מיני און וו. רויטער, פּרעזידענטן פֿון דער אַמעריקאַן פֿעדערײשאָן אָוו לייבאָר און סי. איי. אָ., האָבן אין שטאַרקע רעדעס געפֿאָדערט אַן אינטערנאַציאָנאַלע אויספֿאָרשונג וועגן דער לאַגע אין מזרח דײַטשלאַנד.

א גרויסע דיסקוסיע איז געפירט געווארן וועגן די יוניאנס פון יוגאסלאוויע, וועלכע ווילן זיך אנשליסן אן דער אינטערנאציאנאלער קאנפעדעראציע פון די פרייע טרייד יוניאנס. אין דער לעצטער צייט זיינען דורכגעפירט געווארן גרויסע רעפארמען אין יוגאסלאוויע און די יוניאנס האבן באקומען פיל באוועגונגס־פרייהייט. די מיינונגען וועגן ארייננעמען די יוגאסלאווישע יוניאנס אין אינטערנאציאנאל זיינען אבער געווען שטארק געטיילט. דער גענעראל־סעקרעטאר אלדענברוק האלט, אז די יוגאסלאווישע יוניאנס זיינען נאך ווייט נישט קיין פרייע טרייד יוניאנס.

זייער שארפע ארויסטרעטונגען זיינען געמאכט געווארן קעגן דער ארבעטער־פיינדלעכער פאליטיק פון דער פראנקאישער רעגירונג אין שפאניע, וועלכע אונטערדריקט די יוניאנס און פארפאלגט אירע טוערס מיט פאליציישע רדיפות.

אויך די שטים פון דער אידישער ארבעטערשאפט איז געהערט געווארן אויפן קאנגרעס. ס'איז ארגאניזירט געווארן א צוזאמענטרעף פון דעלעגאטן, פאר וועלכע דער פארזיצער פון אידישן ארבעטער קאמיטעט, א. העלד, האט פארגעשטעלט די טעטיגקייט פון אידישן ארבעטער קאמיטעט.

מיר האבן ארויסגענומען נאר איינצלנע פונקטן פון די קאנגרעס־פארהאנדלונגען אויפן סמך פון קורצע טעלעגראפישע באריכטן אין דער היגער פרעסע, ווייל ווען עס ווערן געשריבן אט די שורות האבן מיר נאך נישט פאר זיך די ארבעטער־פרעסע פון אייראפע. אין קומענדיגן נומער וועלן מיר ברענגען אן אויספירלעכן איבערבליק איבער דעם קאנגרעס.

קאנגרעס פון סאציאליסטישן אינטערנאציאנאל

דער קאנגרעס פון סאציאליסטישן אינטערנאציאנאל האט זיך נאך נישט אנגעהויבן, ווען עס ווערן געשריבן אט די שורות. ער דארף געעפנט ווערן דעם 15טן יולי.

דער קאנגרעס וועט אפגעהאלטן ווערן אין בנין פון שוועדישן פארלאמענט. איינער פון די פארזיצערס פון קאנגרעס וועט זיין דער סאציאל־דעמאקראטישער פרעמיער מיניסטער פון שוועדן, ערלאנדער.

איינער פון די וויכטיגסטע פונקטן אויפן קאנגרעס וועט זיין די פראגע פון קאלאניאל־פאליטיק. אן אנדערער וויכטיגער פונקט איז די פראגע וועגן די באציאונגען פון סאציאליסטישן אינטערנאציאנאל צו דער ניי־פארמירטער סאציאליסטישער באוועגונג אין די אזיאטישע לענדער. די ביידע פונקטן זיינען באזונדערס וויכטיג אין דער איצטיגער סיטואציע.

וועגן דער שטעלונג פון אינטערנאציאנאלן קאנגרעס צו אט די אלע פראגן, וועלן מיר באריכטן אין קומענדיגן נומער.

סאציאל־דעמאקראטן גרייטן־צו נאציאנאליזאציע פון שווער־אינדוסטריע אין דייטשלאנד

א פראיעקט צו נאציאנאליזירן די פראדוקציע פון אייזן, שטאל און קוילן איז צוגעגרייט געווארן פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי אין דייטשלאנד. דער פראיעקט ווערט ברייט באהאנדלט אין דער וואל־באוועגונג צום פארלאמענט, וואס גייט איצט אן אין דייטשלאנד.

אין אלגעמיין, זאגט נאך דער פראיעקט, האט מוסטער פון די נאציאנאליזאציע־געזעצן פון דער לייבאר־פארטיי אין ענגלאנד. עס זיינען אבער נאך ארייננענומען געווארן א ריי באשטימונגען, וואס פארזיכערן א גרעסערע דעה פאר די ארבעטער אין די נאציאנאליזירטע אונטערנעמונגען ווי אין ענגלאנד. פון די דערפארונגען אין ענגלאנד האט מען זיך עפעס וואס אפגעלערנט אין דייטשלאנד.

אין ענגלאנד האט מען באלד נאכן דורכפירן די נאציאנאליזאציע, ספעציעל אין דער קוילן־פראדוקציע, פעסטגעשטעלט, אז א באוואוסטזיניגע פארבעסערונג פון דער ארבעט איז דערגרייכט געווארן נאר אין יענע אונטערנעמונגען, אין וועלכע עס האט פונקציאנירט א גוט־אויסגעשטעלטער „דזשאינט קאמיטעט" פון לייבאר און מענעדזשמענט. דארט וואו אזא קאמיטעט האט נישט אויסגעפירט זיין ארבעט ווי געהעריג, האט זיך געפילט אומצופרידנקייט אין די רייען פון דער ארבעטערשאפט און דערפון האט געליטן די ארבעט.

פאר די ארבעטער האט זיך געשאפן א סיטואציע, אז נאך דעם ווי ס'איז אוועק דער קאפיטאליסטישער בעל הבית און די אונטערנעמונג איז איבערגענומען געווארן אין אייגנטום פון דער מלוכה, האט פארנומען דעם ארט פון בעל הבית א מלוכה'שער מענעדזשער, וועלכער האט בעצם געפירט די אייגענע ממשלה. ס'איז קיין צווייפל נישט, אז א ביוראקראט פון דער רעגירונג איז נישט בעסער פון א פריוואטן בעל הבית. די פראגע פון דעמאקראטיזירן דעם מענעדזשמענט האט זיך דעריבער געשטעלט אין ענגלאנד מיט דער גרעסטער שארפקייט פון סאמע אנהויב אן און ביסלעכווייז איז אויסגעבויט געווארן דאס סיסטעם פון דזשאינט קאמיטעס פון לייבאר און מענעדזשמענט.

אין דייטשלאנד האט די פראגע פון „מיט־באשטימונגס־רעכט" פון דער ארבעטערשאפט שוין א צייט פון יארן פארנומען א וויכטיגן ארט אין פראגראם פון די פרייע יוניאנס. באלד נאך דער ערשטער וועלט־מלחמה זיינען אין דייטשלאנד געשאפן געווארן „באטריבס־ראטן", געוויילטע פון דער ארבעטערשאפט, וואס באהאנדלען צוזאמען מיטן מענעדזשער אלע וויכטיגע פראגן פון ארבעט. אין איצטיגן פראיעקט וועגן נאציאנאליזאציע פון דער שווער־אינדוסטריע ווערט פארזיכערט דאס מיט־באשטימונגס־רעכט פון דער ארבעטערשאפט.

ביז איצט האט דער גרויס־קאפיטאל פון דייטשלאנד זיך אויסגעדרייט פון נאציאנאליזאציע. אויך דאס רעכט פון מיט־באשטימונג פון דער ארבעטערשאפט איז שטארק פארשמעלערט געווארן אין דער מערב־דייטשער רעפובליק. די דייטשע קאפיטאליסטן וואס האבן געבראכט היטלערן צו דער מאכט און זיינען די הויפט־שולדיגע אין די פארברעכנס פון נאציזם, האבן געפונען פיל פארשטענדעניש און די ווארעמסטע שטיצע פון זייער ברודער־קאפיטאל אין אמעריקע. מיט א צייט צוריק, ווען ס'איז אויפס־ניי אויפגעשטעלט געווארן די פראגע פון „מיט־באשטימונגס־רעכט" פון די ארבעטער אין די פאבריקן, האט אפילו די „נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו מאנופעקטשורערס" („נאם") געשיקט א ספעציעלן מעסעדזש קיין באנן, אז די רעגירונג זאל נישט נאכגעבן אט די פארערונג, ווייל דאס מיינט — קאמוניזם ר״ל.

פארשטייט זיך, אז בירגערלעכע פארטייען אין דייטשלאנד האבן אליין געטאן צו פאלגן די גוטע „עצות" פון די אמעריקאנער קאפיטאליסטן, אבער באלד וועט זיך שאפן א גאנץ נייע סיטואציע אין דייטשלאנד.

עס שטייען פאר אלגעמיינע וואלן צום פארלאמענט. דער וואל־קאמף גייט אן מיט דער גרעסטער שארפקייט.

מען קען אין איצטיגן מאמענט, פארשטייט זיך, נישט פאראויסזאגן וואס עס וועלן ברענגען די וואלן. אבער אויסלענדישע צייטונגס־קארעספאנדענטן שטימען איין אין דעם פראגנאז, אז עס ווערט דערווארטן א גרויסער זיג פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי. הגם עס גלויבט זיך נישט, אז די סאציאל־דעמאקראטן זאלן טאקע געווינען די מערהייט, איז אבער כמעט קיין צווייפל נישט, אז זיי וועלן ארויס ווי די שטארקסטע פארטיי און וועלן ווערן די אנפירער פון דער קומענדיגער רעגירונג.

צוליב דעם קען מען מיט א געוויסער זיכערהייט פאראויסזאגן, אז עס וועט באלד קומען אין דייטשלאנד צו דער נאציאנאליזאציע פון דער שווער־אינדוסטריע און עס וועט פארזיכערט און אויסגעברייטערט ווערן דאס מיט־באשטימונגס־רעכט פון די ארבעטער אין דער פראדוקציע.

אין פינלאנד גרייטן זיך אלגעמיינע פארלאמענט־וואלן

אין פינלאנד איז נאר וואס צוזאמענגעשטעלט געווארן א נייער רעגירונגס־קאבינעט. נאך דעם ווי די פריערדיגע רעגירונג האט רעזיגנירט, אבער עס זעט אויס, אז אויך דער נייער קאבינעט וועט זיך נישט לאנג קענען האלטן ביים רודער.

די געזעצגעבערישע פונקציע פון איצטיגן פארלאמענט דארף נאך אנהאלטן א יאר צייט, ביז יולי, 1954. אבער מען זעט פאראויס, אז דער פארלאמענט וועט אין גיכן פאנאנדערגעלאזט ווערן און נייע וואלן וועלן דורכגעפירט ווערן אין הארבסט פון איצטיגן יאר.

אין איצטיגן פארלאמענט פון פינלאנד זיינען די סאציאל־דעמאקראטן די שטארקסטע פארטיי. זיי האבן 53 דעפוטאטן. זיי האבן געשאפן א קאאליציע־רעגירונג צוזאמען מיט די אגראריער (פויערים־פארטיי) וואס האבן אין פארלאמענט 51 דעפוטאטן. צו דער דאזיגער קאאליציע איז צוגעצויגן געווארן אויך די פארטיי פון דער שוועדישער מינאריטעט, מיט א קליינער צאל דעפוטאטן. די קאאליציע האט זיך געהאלטן ביי דער מאכט, מיט געצוווּנגענע פשרות, ביז ס'איז געקומען אן ערנסטער עקאנאמישער קריזיס.

דער קריזיס נעמט זיך פון דעם, וואס פרייזן פון די הויפט־פראדוקטן פון פינלענדישן עקספארט — געהילץ, פאפיר, און רוי־מאטעריאלן פאר פאפיר־פאבריקאציע — זיינען געפאלן אויפן וועלט־מארק. פאדערט די בירגערלעכע פארטיי, אז מען זאל מאכן דעם פינלענדישן עקספארט „קאנקורענץ־פעאיג" אויפן אויסלענדישן מארק, דורך רעדוקציעס פון ארבעטער־שכירות און איינשפארונגען אויפן געביט פון סאציאלער פארזארגונג.

מיט אנדערע ווערטער מיינט עס, אז די פינלענדישע עקאנאמיע זאל ארויסגעשלעפט ווערן פון אלע צרות אויפן חשבון פון די ארבעטער; די פראפיטן פון די קאפיטאליסטן טאר מען נישט אנרירן. די סאציאל־דעמאקראטן האבן פארגעשלאגן א רייע אנדערע מיטלען, ווי אזוי צו העלפן דעם עקספארט. דאס האבן אבער די שותפים אין דער רעגירונגס־קאאליציע נישט געוואלט אננעמען. די אגראריער האבן מיט דער הילף פון אנדערע פארטיי־גרופן געבילדעט א נייע, זייער א וואקלדיגע רעגירונג.

פינלאנד איז דער נאענטסטער שכן פון סאוועט־רוסלאנד. וואלן צום פארלאמענט ווערן דארט שטענדיג דורכגעפירט אין שאטן פון סאוועטישע קאנאנען. די קאמוניסטישע פארטיי האט ביי די לעצטע וואלן געוואונען 43 מאנדאטן, הויפטזעכלעך צוליב דעם, ווייל זי האט אנגעווארפן א שרעק אויף די וויילער, אז אויב מען וועט נישט וויילן א גרויסע צאל קאמוניסטן וועט דער רוסישער בער פון יענער זייט גרעניץ דאס באטראכטן ווי א שווערע באליידיגונג.

די סאציאל־דעמאקראטן שרעקן זיך נישט פאר אט די דראאונגען. זיי פאדערן נייע וואלן און — אויב עס וועט אין דער נאענטער צייט קומען צו וואלן אין פינלאנד וועט, דאכט זיך, די געפאר פון סאוועט־רוסלאנד נישט מער אנשרעקן דעם עולם...

אין דער אמעריקאנער ארבעטער־באוועגונג

איבערזיכט פון ש. ווייס

בנוגע דעם צושטאנד אויפן וואסער־פראנט אין ניו־יארק און ניו־דזשוירזי, שאפט זיך ביסלעכווייז א לאגע, אז די ארייננמישונג פון די סטייט־רעגירונגען וועט שטערן אנשטאט העלפן אפשאפן די איבלען, וואס די אויספארשונגען פון דער „סטייט אנטי־קריים קאמישאן" האבן ארויסגעבראכט. עס זעט אויס, אז די רעפובליקאנער אדמיניסטראציעס אין ביידע סטייטס, אין ניו־יארק און ניו־דזשוירזי, זיינען מער פאראינטערעסירט אויסצונוצן די לאגע אויפן וואסער־פראנט כדי צו דיסקרעדיטירן די יוניאן ווי אויף באמת אפצושאפן די עקזיסטירנדע איבלען.

דאס לאזט זיך פעסטשטעלן פון צוויי אומשטענדן: 1) די איילעניש מיט וועלכער די לעגיסלאטורן אין ביידע סטייטס האבן דורכגעפירט די געזעצן, וואס וועט געבן די סטייט־רעגירונגען די מאכט צו קאנטראלירן אינעווייניגסטע יוניאן־ענינים פון די דאק־ארבעטער, באמיענדיג זיך צו פארלויפן דעם וועג פון דעם א. פ. און ל. עקזעקוטיוו־קאונסיל, וואס האט די סיטואציע גאנץ גוט אונטער זיין קאנטראל. 2) דורך פארמולירן די פארשריפטן פון געזעץ אזוי, אז אנשטאט אויסצוראטן רעקעטירינג און פארברעכער־עלעמענטן אויפן וואסער־פראנט, וועלן גראד די אומזיבערע נפשות זיך קענען פראקלאמירן ווי די פארטיידיגער פון דעם דאק־ארבעטער'ס עקאנאמישע אינטערעסן.

א קורצער אנאליז וועגן עטלעכע פונקטן אין דעם געזעץ קען עס זייער לייכט אילוסטרירן. אבער איידער מיר דיסקוטירן אט די פונקטן איז כדאי פריער צו באהאנדלען די פלענער פון דער דאק־ארבעטער יוניאן גופא און די שטעלונג פון א. פ. און ל. עקזעקוטיוו־קאונסיל צו דער לאגע אין דער לאנגשארמען יוניאן אין ניו־יארק.

די צוויי הויפט־איבלען אויפן וואסער־פראנט — די „שעיפ־אפ" סיסטעם און גענגסטער־קאנטראל אין דער יוניאן

די צוויי הויפט־איבלען אויפן ניו־יארקער און ניו־דזשוירזער וואסער־פראנט, זיינען דער „שעיפ־אפ" סיסטעם, לויט וועלכן די ארבעטער דארפן זיך יעדן פרימארגן אויסשטעלן אין א האלב־קרייז כדי, באשטימט צו ווערן פון דעם „הייערינג־באס", וואס איז אין איינציגע פאלן אויך דער בעאמטער אין דער יוניאן, צו א טאג ארבעט ביים אויסלאדן אדער אנלאדן שיפן אין פארט. די צווייטע הויפט־צרה איז גענגסטער־קאנטראל אין מאנכע לאקאלן פון דער לאנגשארמען יוניאן אין ניו־יארק און ניו־דזשוירזי.

אויף אפצושאפן דעם „שעיפ־אפ" סיסטעם האט די לאנגשארמען יוניאן פארגעשלאגן א פלאן צו שאפן 12 „עמפלאימענט סענטערס", פון וועלכע פיר זאלן זיין אין ניו־יארק, פיר אין ברוקלין, דריי אין ניו־דזשוירזי און איינער אין סטאטן איילענד. די דאזיגע „הייערינג האלס" זאלן זיין אונטער דער בשותפות'דיגער פארוואלטונג פון דער יוניאן און דער אסאסיאיישאן פון שיף־קאמפאניעס און אויסגעהאלטן דורך צאלונגען פון די שיף־געזעלשאפטן.

די אזוי גערופענע „גענגס", ארבעטער־גרופעס פון 12 ביז 20, וואס ווערן באטראכט ווי די שטענדיגע דאק־ארבעטער, וועלן, לויט דעם פלאן, ווידער באשטימט ווערן צו זייערע אלטע פאזיציעס. אינדיווידועלע ארבעטער, צווישן וועלכע עס זיינען פאראן א גרויסע צאל בלויז געלעגנטלעכע דאק־הארעשאניקעס, וועלן זיך דארפן רעגיסטרירן אין אט די „סענטערס" און וועלן באשטימט ווערן צו דער ארבעט, לויט דער ריי פון דער רעגיסטראציע.

וואס די יוניאן באמיט זיך דורכצופירן, לויט אט דעם פלאן, איז אויפצוהאלטן איר קאנטראל איבער דעם אנשטעלן פון ארבעטער — א לעגיטימע רעכט, וואס איז עטאבלירט אין מייסטע ארגאניזירטע אינדוסטריעס — און איינהאלטן דעם סיסטעם פון די ארבעטער־גרופעס, וואס זיינען די פערמאנענטע ארבעטער אין האפן און אגב אויך די בעסטער־באצאלטע דאק־הענט. די שיף בעלי בתים זיינען געגען אט דעם פלאן, ערשטענס, צוליב די צאלונגען וואס זיי וואלטן געדארפט מאכן אויף אויפצוהאלטן די „עמפלאימענט סענטערס". און צווייטנס, וואלטן זיי וועלן האבן די אויסשליסלעכע השגחה איבער די „סענטערס".

אבער די יוניאן און די שיף־קאמפאניעס וואלטן זיך שוין אפשר געקאנט איינינגען איבער אט דעם פלאן, דורך וועלכן עס וואלט אפגעשאפט געווארן דער העסלעכער פארם פון אנשטעלן דאק־ארבעטער, ווי אויפן אמאליגן „חזיר מארק" — דער „שעיפ־אפ" סיסטעם — אבער דער דאזיגער פלאן ווערט בטל דורך דעם געזעץ, וואס ביידע סטייט לעגיסלאטורן האבן אנגענומען.

דער א. פ. און ל. עקזעקוטיוו־קאונסיל האט שוין געגעבן דער דאק־ארבעטער יוניאן אן אולטימאטום פטור צו ווערן פון „שעיפ־אפ" סיסטעם ביז דעם 10טן אויגוסט און זיך אפטרייסלען פון די פארברעכער־עלעמענטן, וועלכע קאנטראלירן מאנכע לאקאלן. דער קאונסיל פלאנט אוועקצונעמען דעם טשארטער פון דער יוניאן און עס איבערגעבן צו אן אנדערע ארגאניזאציע, וואס זאל באשיצן די רעכט פון די פשוט'ע מיטגלידער. אדער באשטימען א דירעקטאר־פארוואלטער איבער דער דאק־ארבעטער יוניאן, וואס זאל דורכפירן א גרינטלעכע רייניגונג.

דער עקזעקוטיוו־קאונסיל דארף דעם ענין פון דער דאק־ארבעטער יוניאן אויפנעמען ביי זיינע זיצונגען דעם 10טן אויגוסט און אננעמען די געהעריגע פלענער. אבער די אנגענומענע געזעצן שטערן דער יוניאן אנצונעמען קאנקרעטע מיטלען אויף דורכצופירן וועלכע עס איז רעפארמען אויף א פרייוויליגן אופן. מאנכע פאליטישענס, מיט דעם גאווערנאר טאם דיואי בראש, ווילן זיך דא משמעות פארדינען דעם נאמען פון יוניאן־רעפארמאטארן, וואס איז היינטיגע צייטן זייער פאפולער אין רעפובליקאנישע פארטיי־קרייזן. טאם דיואי פון ניו יארק זוכט אויסצוקאנקורירן ראבערט טעפט פון אהייא.

וואס וויל דער ניו־יארקער סטייט געזעץ דורכפירן?

לויט דעם געזעץ, וואס די ניו־יארקער סטייט לעגיסלאטור האט אנגענומען ביי איר ספעציעלער סעסיע סוף יוני (און אידענטישער געזעץ איז גלייכצייטיג אויך אנגענומען געווארן אין ניו־דזשוירזי סטייט), וועט באשטימט ווערן א סטייט־קאמיסיע פון צוויי פארשטייער, איינער פון ניו־יארק

און איינער פון ניו־דזשוירזי. וואָס וועט רעפּרעזענטירן אַלע דרעס־אַרבעטער און [illegible] (לייטאָן) צו [illegible] וואָס [illegible] אַרבעטער און [illegible].

דער פּלאַן וואָס באַזייטיקט דאָס „סעקשאַן" סיסטעם פון אַנשטעלן אַרבעטער און אין דעם סיסטעם פון [illegible] ספּעציעלע [illegible] אויף די לאָקאַלן — אַז [illegible] וואָס [illegible] אין אַנדערע [illegible] דורך [illegible]. דאָס [illegible] איז בלי ספק אַ וויכטיקער [illegible] און [illegible] רעפאָרם, וואָס די [illegible] האָט שוין געקעמפט לאַנג דורכצופירן.

דער [illegible], ווי מען קען זען, [illegible] ניט בלויז [illegible] „[illegible]" סיסטעם. [illegible] דעם [illegible] קאָנטראָל פון [illegible] אַרבעטער [illegible] פון דער [illegible] — אַ [illegible] איז [illegible] אין [illegible]. [illegible] דער [illegible] לאָקאַל פון דער יוניאָן [illegible] פון [illegible]. אויב דער [illegible] לאָקאַל האָט אַ [illegible] און [illegible] פון דער [illegible].

[illegible] דער [illegible] אַרבעטער, דורך [illegible] די [illegible] אַרבעטער דער [illegible] פון יוניאָן [illegible] — אַ [illegible], וואָס [illegible] צו די [illegible] יוניאָן [illegible] ניט צו די יוניאָנס [illegible]. די [illegible] פון דעם [illegible] ניט עס און לעבן צו [illegible] פאַר [illegible]. אַז די יוניאָנס זיינען [illegible] און [illegible] פון [illegible] אַז מען [illegible] דעם [illegible] די אַרבעט.

דער [illegible] האָט [illegible] שוין [illegible]. אַז די [illegible] יוניאָן [illegible] אַ [illegible] פון [illegible] אויף [illegible] פון די 30 [illegible] מיטגלידער וואָס [illegible] אין דעם ניו־יאָרקער און ניו־[illegible]. כדי צו [illegible] די [illegible] צו אַ [illegible]. די [illegible] וואָס [illegible] די [illegible] פון א. פ. אָף ל. [illegible] פון די יוניאָן־[illegible]. וועלכע זיך [illegible] די [illegible] פון יוניאָן־[illegible] פאַר אַלע [illegible].

[illegible] איבער דער [illegible] פון [illegible]

עס וואָלט [illegible] ניט [illegible] צו [illegible]. אַז די [illegible] פון [illegible] צו [illegible] דעם [illegible] איבער דער [illegible] און [illegible] פון [illegible]. ווי עס איז [illegible] און ניו־יאָרקער [illegible] און וואָס איז [illegible] דורך דעם [illegible]. האָבן אויך [illegible] אַ [illegible]

[illegible] וואַכזאַמקייט אין יוניאָן־רייען צו האַלטן „די אייגענע הויז" אין אָרדענונג.

ווען די אינטערנעשאַנאַל פון פרויען־קליידער אַרבעטער האָט פאַרגעשלאָגן ביי אַ קאָנווענשאַן פון דער א. פ. אָף ל. אויסצושליסן [illegible] פון אירע יוניאָנס, [illegible] בלויז דרייסיג יאָר. אָבער וואָס פאַר אַ [illegible] מהלך די פּראָ־יוניאָן באַוועגונג איז שוין אַוועקגעגאַנגען אין אָט דער קורצער צייט אויסער [illegible], פון קאַמף פאַר עלעמענטאַרע ריינקייט און ערלעכקייט אין יוניאָן־רייען.

לאָמיר בלויז דאָ דערמאָנען אַ כאַראַקטעריסטישע דערשיינונג פון לעצטן חודש:

לאָקאַל 222 פון דער דזשולערי אַרבעטער אינטערנעשאַנאַל איז מיט אַ צייט צוריק סוספּענדירט געוואָרן פון דער אינטערנעשאַנאַל, ווען איינער פון זיינע בעאַמטע, דזשאָרדזש [illegible], איז אָנגעקלאָגט געוואָרן פון געריכט פאַר איבערקויפן אַן עדות אין דעם פּראָצעס געגן בענעדיקט מאַקסי בעת ער איז געזעסן אין בראָנקס שולד־טורמע אין פאַרבינדונג מיט דעם מאָרד פון וויליאַם לוריע, אַן אָרגאַניזאַטאָר פון דער דרעסמאַכער יוניאָן.

דער לאָקאַל האָט געפירט אַ קאַמף אין געריכט געגן דער סוספּענדירונג און ווען ער האָט דעם קאַמף פאַרלוירן האָט ער געוואָלט זיך פאַרבינדן אין יוניאָן־רייען. דעם 30סטן יוני האָבן די פירער פון לאָקאַל באַקאַנט געמאַכט, אַז זיי האָבן געקראָגן אַ טשאַרטער פון דער טעקסטיל־אַרבעטער יוניאָן (א. פ. אָף ל.). אָבער בלויז צוויי טעג שפּעטער האָט די טעקסטיל־יוניאָן באַוויליקט צוריקצוציען דעם טשאַרטער, דערקלערנדיג אַז זי האָט געמאַכט אַ טעות.

ווייסן מיר ניט, צי דאָ איז טאַקע פאָרגעקומען אַ טעות אין די פּראָגרעסן [illegible] פון לאָקאַל 222. אָדער דער טעות וואָס די טעקסטיל־אַרבעטער יוניאָן האָט געמאַכט איז געווען בלויז אין דער צייט. ווייל היינט אין יאָר 1953 און אַזעלכע זאַכן ווערן ניט מער טאָלערירט.

ווען קאָמוניסטישער אַנטיסעמיטיזם [illegible] זיך מיט אַנטי־יוניאָניזם

אַ גאַנץ באַזונדערער טייל פון דעם קראָניק, וואָס אַלעקס קענדריק און דזשעראָם [illegible] שרייבן אין דעם לעצטן נומער „פּאָליטיקאַל אַפעירס" אונטער דעם נאָמען „לעקציעס אין דעם קאַמף געגן אַנטיסעמיטיזם אין דיסטריקט 65", געהערט צו דער קאָמוניסטישער סיטרי תורה, וואָס נאָר די קענער פון דער סטאַליניסטישער דיאַלעקטיק קענען פאַרשטיין. עס זיינען אָבער פאַראַן עטלעכע אַנטיסעמיטישע שטעך־ווערטלעך און באַמערקונגען, וואָס זיינען ניט נאָר מיאוס מחמת דעם העברעישן, מען געפינען די אידישע „ניט־פּראָדוצירנדע קליינבירגער" און דער דזשאָבינג אינדוסטריע", נאָר אויך מחמת דער אַנטי־יוניאָן ווירקונג וואָס זיי קענען האָבן.

דער אַרטיקל איז געשריבן מיט דער כוונה צו [illegible] די אידישע פירערשאַפט אין דיסטריקט 65 פון דער „פּראָצעסינג און דיסטריביושאַן וואָרקערס יוניאָן", אַלס אַ טייל פון דעם סי. איי. אָ. וועלכע [illegible] האָבן געמאַכט יד אחת מיט די אידישע בעלי־בתים געגן ניט־אידישע אַרבעטער. אָבער ווי וואָלט זיין ווען דער דאָזיקער סטאַליניסטישער „אמת" וואָלט איבערגעחזרט געוואָרן פון ניט־אידישע אַרבעטער אין דער פּוטער־בראַנזשע, למשל, געגן דער אידישער פירערשאַפט אין דער פּאַריערס יוניאָן, וואָלט עס ניט געווירקט אונטערצוגראָבן דעם פונדאַמענט פון דער יוניאָן?

הגם עס איז פאַרשטענדלעך פאַרוואָס די מחברים פון דעם העברעישן אַרטיקל זיינען אין כעס אויף אַרטור אָסמאַן, דזשוליוס ליווינגסטאָן און פּאַלי, און ווילן אונטערגראָבן זייער פּאָפּולאַריטעט אין דער יוניאָן צוזאַמען מיט דער יוניאָן גופא, איז אָבער שווער צו פאַרשטיין, וואָס זיי קענען האָבן געגן דעם פּרעזידענט פון דער פּאַריערס יוניאָן און די אַנדערע אידישע יוניאָן־פירער, ווען מען קען דאָך באַשולדיגן געגני אין די זעלביגע „פאַרברעכנס".

בנוגע איז דער דאָזיקער „באַלערנדיגער" אַרטיקל אין דעם קאָמוניסטישן זשורנאַל דערשינען אין אַ צייט ווען די פירערשאַפט פון דיסטריקט 65 פירט אַ פאַרביטערטן קאַמף געגן די בעלי־בתים פון „היירנס" דעפּאַרטמענט־סטאָרס אין ניו־יאָרק — אַ סטרייק, וואָס ווערט שוין געפירט זייט דעם 14טן מאַי און אין וועלכן עס זיינען פאַרוויקלט די דזשאָבס און חיונה פון עטלעכע טויזנט האַנדעלס־אָנגעשטעלטע, אידישע און ניט־אידישע.

דער וויכטיגסטער עלעמענט אין אָט דעם סטרייק, פּונקט ווי אין יעדן סטרייק, איז דער צוזאַמענהאַלט פון די פּשוטע מיטגלידער מיט זייערע פירער. אָבער ווען מען זאָגט צו די ניט־אידישע סטרייקערס, אַז זייערע פירער זיינען קליינבירגערלעכע אידישע נאַציאָנאַליסטן, גרייט צו פאַרקויפן זיך צו אידישע בעלי־בתים, איז דאָס ניט דאָס זעלבע ווי העלפן אונטערגראָבן דעם סטרייק? וואָס פאַר אַ זין האָט עס פאַר דער „מאָרגן פרייהייט" צו רופן צו שטיצן דעם סטרייק געגן „היירנס", ווען פון דער אַנדערער זייט האַנדלען די אייגענע פּאָליטישע חברים ווי סקעבס אין דעם זעלביגן סטרייק?

וועגן דעם אַנטיסעמיטישן כאַראַקטער פון דעם איבערדערמאָנטן אַרטיקל, וועגן וועלכן היים־פּרעזידענט [illegible] האָט אויף אַ פּרעסע־קאָנפערענץ [illegible] די הויכע [illegible] מיינונג, איז כדאי דאָ איבערצוגעבן בלויז עטלעכע אויסצוגן פון [illegible] דערקלערונג:

„דער אַרטיקל אין דעם קאָמוניסטישן זשורנאַל האָט אין זיך אַלע עלעמענטן פון דער געבעלס פּראָפּאַגאַנדע וועגן דער „אידישער קאָנספּיראַציע". דאָ איז בלויז פאַראַן איין צוגאָב, וואָס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר די קאָמוניסטן: דער נעגער ווערט דאָ באַצייכנט ווי אַ באַזונדערער קרבן פון דעם „פאַרברעכערישן אידישן ווייסן שאָוויניזם".

„די זעלביגע אַנטיסעמיטישע מעטאָדן, וואָס האָבן אויסגערופן די פאַראַכטונג פון דער גאַנצער ציוויליזירטער וועלט, ווען זיי זיינען פּראַקטיצירט געוואָרן אין סאָוועטן־רוסלאַנד, ווערן איצט פּראַקטיצירט פון די אַמעריקאַנער קאָמוניסטן און פאַר די זעלביגע צוועקן..."

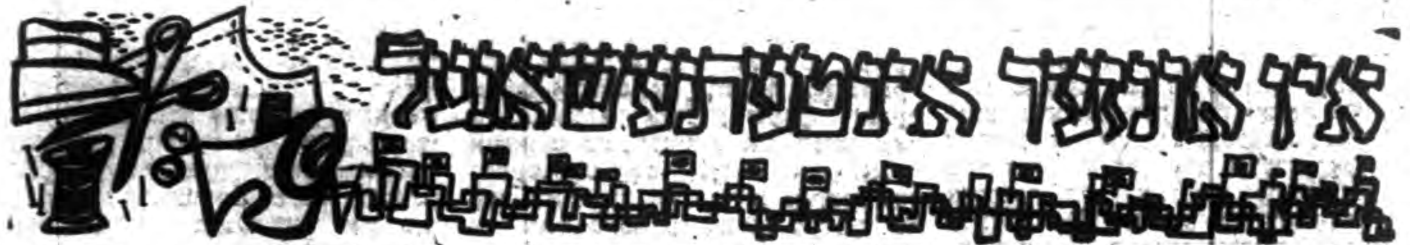

אין אונזער אינטערנעשאַנאַל

דער מאַנדאַט פון אונזער קאָנווענשאַן צו קריגן לוין העכערונגען פאַר אונזערע מיטגלידער איבעראַל כדי צו פאַרגיטיגן זיי פאַר די געהעכערטע פּרייזן אויף לעבנס מיטלען און פאַרקירצן די אַרבעטס צייט צו פינף און דרייסיג שעה אַ וואָך אין די טריידס און געגנטן וואו די אַרבעטן נאָך לענגערע שטונדן, ווערט ענערגיש דורכגעפירט. מער ווי אַ דריטל פון אונזערע מיטגלידער האָבן אין משך פון לעצטן מאָנאַט געוואונען לוין־העכערונגען אונטער דעם עסקאַלייטאָר פּונקט פון זייערע אַגרימענטס, וואָס דערלויבט דער יוניאָן צו פאָדערן אַזאַ העכערונג אין מיטן טערמין. אויך איבעראַל וואו אַגרימענטס זיינען באַנייט געוואָרן האָבן די יוניאָנס געפאָדערט און געקראָגן הוספות. די איינשטעלונג פון דער פינף און דרייסיג שעהיגער אַרבעטס־וואָך האָט אויך פאַרצייכנט איר ערשטן ערפאָלג און אַ רייע אַנדערע לאָקאַלס פירן פאַרהאַנדלונגען מיט די בעלי־בתים וועגן דעם אין דערוואַרטונג צו קריגן עס אין גיכן.

ווי אַלע מאָל איז ניו יאָרק געווען די ערשטע דורכצופירן אָט די אויפגאַבע. די ניו־יאָרקער קלאָוקמאַכער האָבן אונטער דער אָנפירונג פון [illegible] טשערמאַן געקראָגן אַ העכערונג פון אַרום פינף דאָלאַר אַ וואָך אָנהייבנדיג פון ערשטן יולי; די צוויי און אַכציג טויזנט דרעסמאַכער אין די שטעט אונטער קאָנטראָל פון דעם דרעס דזשאָינט באָאַרד האָבן געקראָגן אַ העכערונג פון זעקס פּראָצענט און געוואונען אויך אַ האַלבן פּראָצענט מער פאַר רעטייערמענט־פאָנד. לאָקאַל 23 האָט ביים באַנייען דעם אַגרימענט מיט די בעלי בתים געוואונען פאַר די סקירט און ספּאָרטסוועיר אַרבעטער פון דריי ביז פינף דאָלאַר אַ וואָך. דעם אָנהייב צו פאַרקירצן די אַרבעטס־צייט פאַר איר אַכצן טויזנט מיטגלידער פון 37 און אַ האַלב צו 35 שעה אַ וואָך, האָט געמאַכט די אונטערוועש און נעגלידזשי אַרבעטער יוניאָן לאָקאַל 62. אַ צאָל אַנדערע לאָקאַלס פון די מיסעלייניאַס טריידס אין ניו יאָרק און אין אַנדערע מאַרקעטס פירן פאַרהאַנדלונגען וועגן דעם. דער איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט געוואונען די 35 שטונדן וואָך פאַר עטלעכע וויכטיגע שעפּער אין קאָרסעט און בראַזיר טרייד, האַוז דרעסעס און ניט־גודס אין זיין טעריטאָריע. אויך פון דער סאַוטה־וועסט און פון דער מיטעל־וועסט קומען אָן באַריכטן וועגן פאַרהאַנדלונגען מיט מאַנופאַקטשורערס פאַר דער 35 שעהיגער אַרבעטס וואָך.

די שנעלע און ענערגישע האַנדלונג פון אונזערע לאָקאַלס באַווייזן דעם כח פון דער אינטערנעשאַנאַל און די האַרמאָנישע צוזאַמענאַרבעט פון אַלע אירע צווייגן פאַר די אינטערעסן פון די אַרבעטער אין דער אינדוסטריע.

גענעראַל באָאַרד טאַדעלט פילאַ. ביזנעס אַגענט; אָרדנונג איינגעשטעלט

דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פון דער אינטערנעשאַנאַל האָט שאַרף געטאַדעלט דזשאָזעפין ספּיקאַ, ביזנעס אַגענט פון לאָקאַל 15 אין פילאַדעלפיע, פאַר איר אומפאַראַנטוואָרטלעכע האַנדלונג וואָס האָט געפירט צו אַ סטאָפּעדזש פון אַ צאָל אַרבעטער פון איר דיסטריקט כדי ניט צו דערלאָזן דורכפירן די פאָראָרדענונג פון דזשאָינט באָאַרד מענעדזשער וויליאַם ראָס וועגן דער פאַרטיילונג פון שעפּער צו ביזנעס אַגענטן צו קאָנטראָלירן.

וויליאַם ראָס האָט איבערגענומען די פאַרוואַלטונג פון דעם פילאַדעלפיער דרעס דזשאָינט באָאַרד מיט פופצן מאָנאַטן צוריק. נאָכקוקנדיג דעם רעקאָרד פון די באַזוכן פון די ביזנעס אַגענטן אין די שעפּער אונטער זייער קאָנטראָל און די שאַפּ־מיטינגען וואָס זיינען געהאַלטן, האָט ער איינגעזען אַז עס איז נייטיג נאָך אַ ביזנעס־אַגענט כדי די שעפּער זאָלן ווי געהעריג אויפגעפּאַסט ווערן. דער דזשאָינט באָאַרד האָט אָנגענומען זיין רעקאָמענדאַציע און עס איז באַשטימט געוואָרן נאָך אַ ביזנעס־אַגענט. אַזוי ווי דער לאָקאַל קאָנטראָלירט שעפּער פון דריי טריידס — קאַטאָן דרעסעס, טשילדרען דרעסעס און בלאַוזעס — האָט דער מענעדזשער באַשלאָסן ביים באַשטימען די שעפּער פאַר יעדן ביזנעס־אַגענט צו געבן יעדן פון די שעפּער פון איינעם פון די דריי פאַכן. און ער האָט פאַר דזשאָזעפין ספּיקאַ באַשטימט די טשילדרען דרעס שעפּער.

ספּיקאַ האָט עס באַטראַכט ווי אַן עוולה וואָס מען האָט פון איר אַוועקגענומען די דרעס און בלאַוז שעפּער. און זי האָט אויפגעהעצט די אַרבעטער אין איר דיסטריקט געגן דער דזשאָינט באָאַרד און דעם גענעראַל־מענעדזשער. אַנשטאָט אָבער צו קומען זיך באַקלאָגן אין דזשאָינט באָאַרד אָדער צו דער אינטערנעשאַנאַל, האָט זי פאַראורזאַכט אַ סטאָפּעדזש אין די שעפּער, און געקומען פּיקעטן דעם יוניאָן אָפיס.

דער פאַרהער וועגן דער האַנדלונג פון דזשאָזעפין ספּיקאַ איז פאָרגעקומען ביי אַ ספּעציעלן מיטינג פון דעם גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד דעם 9טן יולי. דער גענעראַל־באָאַרד האָט אויסגעהערט מענעדזשער ראָס און אַ קאָמיטע פון דזשאָינט באָאַרד און ביזנעס אַגענט ספּיקאַ מיט אַ קאָמיטע פון איר לאָקאַל. ברודער ראָס האָט אָנגעוויזן, אַז אין אַ משך פון זיבן מאָנאַטן וואָס ער האָט נאָכגעפאָלגט דעם קאָנטראָל איבער די שעפּער, האָבן אין ספּיקאַ'ס דיסטריקט אַ העלפט פון אירע שעפּער געהאַט בלויז צו איין באַזוך יעדער און צוועלף שעפּער האָבן אפילו קיין איין באַזוך פון ביזנעס־אַגענט אויך ניט געהאַט. צוויי־דריטעל פון אירע שעפּער האָבן דורך דער צייט ניט געהאַט קיין איין שאַפּ־מיטינג. דאָס — האָט ער אָנגעוויזן — איז געווען די אורזאַך פאַרוואָס ער האָט איבערגעביטן די דיסטריקטן און פאַרקלענערט די צאָל שעפּער וואָס זי קאָנטראָלירט.

די אָנגעקלאָגטע און איר קאָמיטע האָבן אַ שטונדע צייט גערעדט ביי דער זיצונג. זיי האָבן דערציילט ווי זיי האָבן פּראָטעסטירט פאַר וואָס מען האָט אַוועקגענומען שעפּער פון ספּיקאַ'ס דיסטריקט, ווי אַזוי זיי האָבן געגעבן דעם דזשאָינט באָאַרד אַן אולטימאַטום צוריקשטעלן איר דיסטריקט אין דריי טעג און ווי זיי האָבן נאָכדעם גערופן דעם סטאָפּעדזש.

דזשאָזעפין ספּיקאַ האָט ניט געלייקנט, אַז זי האָט ניט פּראָבירט צו באַקלאָגן זיך פאַר די יוניאָן אינסטיטוציעס אָדער זיך ווענדן צום פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנאַל, וואָס זי האָט געוואוסט אַז זי קען עס טאָן. זי האָט אויך צוגעגעבן, אַז דער סטאָפּעדזש איז געמאַכט געוואָרן שוין נאָכדעם ווי פּרעזידענט דובינסקי האָט איר געשיקט אַ טעלעגראַמע, וואָרנענדיג אַז אויב זי וועט ניט גלייך דורכפירן די פאָראָרדנונגען פון דער יוניאָן וועט ער זיין געצוואונגען אָנצונעמען איר רעזיגנאַציע פון אַמט.

דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד האָט דאַן אַרויסגעגעבן פאָלגנדן באַשלוס:

„נאָכדעם ווי די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד האָט אויסגעהערט און באַטראַכט די באַווייזן פון ביידע צדדים — די פאָרשטייער פון פילאַדעלפיער דרעס דזשאָינט באָאַרד און ביזנעס אַגענט ספּיקאַ פון לאָקאַל 15 און אַ קאָמיטע וואָס זי האָט אויסגעקליבן צו פאַרטרעטן דעם לאָקאַל ביים פאַרהער, געפינט דער ג. ע. ב. אַז שוועסטער ספּיקאַ האָט זיך אַנטקעגנגעשטעלט דעם מענעדזשער פון דזשאָינט באָאַרד, דעם דזשאָינט באָאַרד גופא און האָט ניט אויסגעפאָלגט די אינסטרוקציעס פון פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנאַל.

„די קאָנסטיטוציע גיט דעם גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד די פולע מאַכט אָנצונעמען די רעזיגנאַציע פון בעאַמטע פון דער יוניאָן, וואָס געפינען זיך ביים באָאַרד. אין דעם איצטיגן פאַל אָבער איז די עקזעקוטיווע מיט דער מיינונג, אַז ווי וויכטיג עס איז אָנצוהאַלטן דיסציפּלין, איז עס פּונקט אַזוי וויכטיג צוריקצושטעלן אָרדנונג אין דער פילאַ־

[illegible]

שטעט האבן זיך אנגעהויבן צו אנשטעלן [illegible] ארבעטער וואס זיינען ארגאניזירט און [illegible]

[illegible]

און זיין [illegible] די יוניאן און נעמען די וואכן אין ווייטער [illegible]

„איר האט באשלאסן [illegible] רעט, צו פארשן דאס וואס די ארבעטער [illegible] האבן געהאט דאס רעכט צו [illegible]

[illegible] אויף דעם וואס די יוניאן האט נים [illegible] צוריקצוגעבן זיי [illegible] ווער האט [illegible] צוריק אויף די [illegible] פירמעס פון [illegible] ארבעט [illegible] און צוריקבאקומען ארבעט, וואס איז שוין [illegible] געווארן, ווען [illegible]."

דרעסמאכער געווינען לוין-העכערונגען; אגרימענט פארלענגערט

ארום 82 טויזנט דרעסמאכער אין ניו-יארק, ניו-דזשוירזי, פענסילווייניע און קאנעטיקוט, וואס ארבעטן אין שעפער אונטער דער יורידיקציע פון דער ניו-יארקער דזשאינט באארד פון דער אינטערנעשאנאל, האבן געוואונען לוין-העכערונגען פון צוויי ביז פינף דאלאר א וואך פאר די וואכן-ארבעטער און זעקס פראצענט אויף די פארדינסטן פון די שטיק-ארבעטער. דער קאלעקטיווער אגרימענט צווישן דער יוניאן און פינף באלעבאטים-אסאסיאיישאנס, וואס האט זיך געענדיקט דעם 31טן יאנואר, 1954, איז פארלענגערט געווארן אויף נאך 3 יאר.

לויט דעם באריכט פון וויס-פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, גענעראל-מענעדזשער פון דזשאינט באארד, זיינען די לוין-העכערונגען ווי פאלגט: אפערייטארס, פרעסערס און פינישערס, וועלכע ארבעטן פון שטיק, וועלן קריגן א הוספה פון זעקס פראצענט, צוגערעכנט צו זייערע וועכנטלעכע פארדינסטן. דאס הייסט, אז אנשטאט די 30 פראצענט וואס זיי פלעגן קריגן ביז איצט צוגעלייגט צו זייערע וועכנטלעכע פארדינסטן, וועלן איצט צוגערעכנט ווערן 36 פראצענט. ביי די דרעסמאכער ווערן די פראצענט-העכערונגען צו-

גערעכנט צו די וועכנטלעכע פארדינסטן פון יעדן ארבעטער.

די קאטערס וועלן קריגן א הוספה פון זעקס פראצענט פון די שכירות וואס די האבן געקראגן דעם 1טן יאנואר, 1951. די העכערונג דארף נים איבערשטייגן מער ווי פינף דאלאר א וואך. אלע אנדערע וואכן-ארבעטער, ווי עקזאמינערס, פינישערס און קלינערס וועלן קריגן א העכערונג פון דריי דאלאר א וואך. די מינימום-סקיילס פאר לערנערס, דריי מאן-קאמבינאציעס וועלן אויך געהעכערט ווערן אויף דריי דאלאר. די געהעכערטע מינימומס זיינען באזונדערס וויכטיג פאר די נידעריג-באצאלטע קראפטס, ווי פינקערס און קלינערס.

די באלעבאטים וועלן אויך באצאלן א צושלאג פון א האלבן פראצענט צום רע-טייערמענט-פאנד. דאס הייסט, אז אנשטאט די איצטיגע צוויי און א האלבן פראצענט וועלן די באלעבאטים, אנהויבנדיג פון דעם 1טן יולי, באצאלן דריי פראצענט צום רעטייערמענט-פאנד.

די פארהאנדלונגען פאר א לוין-העכערונג האבן זיך אנגעהויבן נאך אין אפריל. מחמת דעם וואס דער איצטיגער אגרימענט ענדיגט זיך אנהייב קומענדן יאר, זיינען די פאדערונגען פון דער יוניאן פאר א לוין-העכערונג געווארן פארבונדן מיט דער פראגע וועגן באנייען דעם אגרימענט. ביי די פארהאנדלונגען, וואס זיינען געפירט גע-ווארן אונטער פארזיץ פון אימפארטיאלן טשערמאן אין דער דרעס-אינדוסטריע, מר. הערי יואוויליער, האט מען זיך געאייניגט אז דער קאלעקטיווער אגרימענט זאל פארלענ-גערט ווערן ביז דעם 31טן יאנואר, 1955.

דער אפמאך מיט די באלעבאטים איז איינשטימיג גוטגעהייסן געווארן פון אן אויסערגעוויינלעך גוט באזוכטן שאפ-טשער-מאן מיטינג, וואס איז אפגעהאלטן געווא-רן מיטוואך, דעם 1טן יולי, אין מאנהעטן סענטער. נאכדעם ווי גענעראל-מענעדזשער דזשוליוס האכמאן און די לאקאל מענע-דזשערס טשארלס זימערמאן פון לאקאל 22, און לואידזשי אנטאניני פון לאקאל 89, האבן ארומגעטייטש די פארהאנדלונגען און איבער-געגעבן די איינצלהייטן.

אין דעם ניו יארקער קלאוק דזשאינט באארד

לויט א באריכט פון סעקשאן-סיסטעם דעפארטמענט צום גענעראל-מענעדזשער איזידאר נאגלער, זיינען איצט פאראן 521 קלאוק-שעפער, אונטער דער יורידיקציע פון קלאוק דזשאינט באארד אין ניו-יארק, וואס ארבעטן אויפן סעקשאן-סיסטעם. דאס איז א צואוואוקס פון 4 סעקשאן-שעפער אין פארלויף פון די זעקס חדשים צווישן דע-צעמבער 1952 און אפריל, היי-יאר.

די 521 שעפער זיינען פארטיילט ווי פאלגט: אין ניו-יארק גופא זיינען פאראן 36 שעפער, אין ברוקלין — 206 שעפער און אין דעם אויס-אוו-טאון — 271 שעפער. פון די ארגאניזירטע סעקשאן-שעפער, וואס זיינען אדער קאנטראקטארס אדער געהערן דירעקט צו מאנופעקטשורערס, ארבעטן

271 פון שטיק און 250 פון וואך. דער דע-פארטמענט, וואס ווערט פארוואלטעט פון יאנקעל מילער, באמיט זיך צו בייטן דעם ארבעט-סיסטעם פון וואך אויף שטיק-ארבעט, דער עיקר אין שעפער וואו דורך אזא אומ-בייט וועלן פארבעסערט ווערן די פאר-דינסטן פון די בעל-מלאכות.

דארט וואו עס לאזט זיך נים אומבייטן פון וואך אויף שטיק-סיסטעם באמיט זיך דער דעפארטמענט צו קריגן לוין-העכערונ-גען פאר די באלמלאכעס. אין פארלויף פון דער באריכט-פעריאדע האט דער דע-פארטמענט געקראגן לוין-העכערונגען פאר 229 בעל מלאכות אויף דער סומע פון איבער 854 דאלאר וועכנטלעך.

• • •

לאקאל 64, באטאנהאלמאכער, האט אונ-טערגעשריבן אן אגרימענט מיט דער „פייפר באטאנהאל קארפאריישאן" אויף דריי יאר, באריכטעט איזידאר שיפמאן, מענע-דזשער פון לאקאל. אין די דריי שעפער פון דער פירמע, אין וועלכע עס ווערן גע-מאכט גע[ש]פיצטע באטאנהאלס מיט א נייער דער-פונדענער עלעקטריק-מאשין, איז דער אר-בעטס-סיסטעם געענדערט געווארן פון וואך אויף שטיק-ארבעט. דער אגרימענט איז באשטעטיגט געווארן דורך די ארבעטער אין די דריי שעפער.

• • •

ביי דעם עקזעקוטיוו-באארד מיטינג פון קלאוק-פינישערס לאקאל 9, וואס איז פאר-געקומען דעם צווייטן דזשולי, האבן זיך די מיטגלידער פון דער עקזעקוטיווע מיט דעם מענעדזשער לואיס היימאן בבאש גע-זעגנט מיט העני מענדעלסאן, וועלכער ווערט איצט פארנעמען דעם אמט פון געהילף צום גענעראל-מענעדזשער איזידאר נאגלער. מענדעלסאנ'ס פלאץ אין לאקאל 9 וועט פאר-נעמען מאקס אלעקסאנדער, וועלכער איז גע-ווען באשעפטיגט אלס אינספעקטאר אין דעם רעטייערמענט-פאנד.

לאקאל 23 באנייט אגרימענט מיט סקוירט און ספארטוועער אסאסיאיישאן

לאקאל 23, סקוירט און ספארטוועיר אר-בעטער, האט נאך לאנגע פארהאנדלונגען באַ-נייט דעם קאלעקטיוון אגרימענט מיט דער באלעבאטים-אסאסיאיישאן אויף 5 יאר, בא-ריכטעט לואיס ריעס, מענעדזשער פון לאַ-קאל. אין די פארהאנדלונגען, וואס זיינען אנגעפירט געווארן דורך גענעראל-מענע-דזשער איזידאר נאגלער, האבן די 10 טוי-זענט סקירט און ספארטוועיר ארבעטער געוואונען לוין-העכערונגען ווי פאלגט: אפערייטארס, קאטערס און פרעסערס ביי דער בעסערער ליין סקירטס און ספארטוועיר קריגן א הוספה פון 5 דאלאר א וואך אדער 14 סענט א שעה. פינישערס און ספעשעל-מאשין אפערייטארס קריגן 4 דאלאר א וואך מער און קלינערס — דריי דאלאר א וואך.

ביי דער ביליגער ליין סקירטס און ספארטוועיר קריגן די קאטערס א העכערונג פון 5 דאלאר א וואך; אפערייטארס — דריי און א האלב דאלאר א וואך; פינישערס און ספעשעל-מאשין אפערייטארס קריגן דריי דאלאר א וואך מער און קלינערס צוויי און א האלב דאלאר א וואך. די שטיק-ארבעטער ביי דער ביליגער ליין קריגן א לוין-העכע-רונג פון זיבן פראצענט. די לוין-העכע-רונגען האבן זיך אנגעהויבן פון 15טן דזשולײַ.

איינע פון די נייעסטע איינפירונגען אין דעם באנייטן אגרימענט איז דער פאר-שריפט וועגן הערוויילן א פערמאנענטן אומפארטייאישן טשערמאן און עסטאבלירן אן אפאראט, דורך וועלכן עס זאלן גע-סעטלט ווערן אלע סכסוכים צווישן דער יוניאן און באלעבאטים אזוי לאנג ווי דער אגרימענט איז אין קראפט, ענלעך צו דער פראצעדורע אין דער קלאוק-אינדוסטריע.

די באלעבאטים וועלן, לויט דעם נייעם אגרימענט, צאלן א צוגאב פון א האלבן פראצענט פון דעם „פעי-ראל" צום רע-טייערמענט-פאנד, אנהויבנדיג דעם ערש-טן יאנואר, 1954. צוזאמען וועלן דאן די באלעבאטים צאלן צוויי פראצענט צום על-טער-פענסיע פאנד אין דער סקירט און ספארטוועיר אינדוסטריע. דאס וועט באַ-דייטענדיג שטארקן דעם פינאנציעלן באַ-זים פון דעם פאנד.

די מינימום-סקיילס זיינען געהעכערט געווארן אויף 10 דאלאר א וואך אדער 28 סענט א שעה, צורעכנענדיג צו דעם גרונט-לוין די לוין-העכערונג וואס די באלמלאכעס האבן געקראגן אין 1950 און די איצטיגע הוספות.

אין די פארהאנדלונגען האבן זיך באַ-טייליגט אחוץ דעם גענעראל-מענעדזשער פון דזשאינט באארד איזידאר נאגלער און דער מענעדזשער פון לאקאל 23, לואיס ריעס, אויך מא פאליקמאן, מענעדזשער פון לאקאל 10 און יוסף ברעסלוי, מענעדזשער פון לאקאל 35.

אין דעם אגרימענט איז פאראן א פונקט, לויט וועלכן די יוניאן האט זיין בארעכ-טיגט צו פאדערן א לוין-העכערונג אויב דער יקרות וועט איבערשטייגן א געוויסע נארמע.

דער אגרימענט איז איינשטימיג גוטגע-הייסן געווארן פון א פארזאמלונג אין גרענד באל-רום פון האטעל דיפלאמאט, 43סטע סטריט און זעקסטע עוועניו, וואו עס זיינען אנוועזנד געווען איבער צוויי טוי-זענט לאקאל 23 מיטגלידער. נאכדעם ווי לואיס ריעס, מענעדזשער פון דער סקירטס און ספארטוועיר ארבעטער יוניאן, האט פארגעלייענט דעם אגרימענט פונקט נאך פונקט, האבן די פארזאמלטע ארבעטער איינשטימיג אנגענומען דעם באנייטן אגרי-מענט.

די העכערונג אין שכירות גייט אריין אין קראפט מאנטאג, דעם 20טן יולי. און שוין פאר דער וואך וואס די ארבעטער קריגן זייער העכערונג אין פעי-ענוועלאפ. די יו-ניאן מאכט דערביי אויפמערקזאם, אז אויב בעלי בתים וועלן מאכן וועלכע עס איז שוועריגקייטן, זאלן די ארבעטער גלייך צו וויסן געבן דער יוניאן.

לאקאל 62, אנדערוועיר און נעגליזשעי ארבעטער געווינען 35-שעה ארב.-וואך

ארום 18 טויזנט אנדערוועיר און נעג-ליזשעי ארבעטער אין ניו-יארק, מיטגלידער פון לאקאל 62, האבן לויט דעם באנייטן קאלעקטיוון אגרימענט אין דער אינדוס-טריע געוואונען די 35-שעה'איגע ארבעטס-וואך. דאס איז דער ערשטער לאקאל, וואס האט געוואונען די קירצערע ארבעטס-וואך זייט דער לעצטער אינטערנעשאנאל קאנ-ווענשאן אין שיקאגא, וואו עס איז באשלא-סן געווארן איינצופירן די 35-שטונדיגע ארבעטס-וואך אין אלע אינדוסטריעס און אין אלע קליידער-מארקעטס וואו אינטערנעשא-נאל מיטגלידער זיינען באשעפטיגט.

דוד דובינסקי, דער פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנאל, האט ביים פארעפנטלעכן די נייעס פון לאקאל 62, געלויבט די דער-גרייכונגען פון דער אנדערוועיר ארבעטער יוניאן און ער האט ארויסגעדריקט די האפע-נונג, אז דאס איז א גוטער אנהויב איינ-צופירן די 35-שטונדיגע ארבעטס-וואך פאר אלע מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל.

ווי עס באריכטעט וויס פרעזידענט לו-איס סטאלבערג, מענעדזשער פון לאקאל 62, שרייבט דער נייער אגרימענט פאר, אז אנ-הויבנדיג פון דעם ערשטן סעפטעמבער, היי-יאר, וועט מען אין אלע אנדערוועיר-שעפער ארבעטן 35 שעה א וואך. די וואכנ-הענט וועלן קריגן די זעלביגע שכירות פאר 35 שעה וואס זיי האבן פריער גע-קראגן פאר 37 און א האלב שעה. די שטיק-ארבעטער וועלן קריגן א לוין-העכ-ערונג פון 6 פראצענט צו פארגיטיגן פאר דער קירצערער ארבעטס-וואך.

לאקאל 62 האט אנגעהויבן פארהאנדלען וועגן באנייען איר קאלעקטיוון אגרימענט מיט די דריי באלעבאטים-אסאסיאיישאנס אין דער אינדוסטריע נאך פאריגן מערץ. אבער מחמת דעם באשלוס פון דער אינטערנעשא-נאל-קאנווענשאן מכוח איינפירן די קורצע ארבעטס-וואך, האבן זיך די פארהאנדלונגען פארצויגן. די באלעבאטים-פארשטייער האָ-בן געשטעלט אן עקשנות'דיגן ווידער-שטאנד און ערשט אין דער עלפטער שטונ-דע, ווען דער אלטער אגרימענט האט שוין געהאלטן ביים אויסגיין, איז דער אגרי-מענט באנייט געווארן.

נאכן אונטערשרייבן דעם אגרימענט האט וויס-פרעזידענט לואיס סטאלבערג דערקלערט: „אין פארלויף פון די לאנגע וואכן, וואס די יוניאן האט געפירט פאר-האנדלונגען מיט די באלעבאטים-אסאסיאַי-שאנס, האבן אונזערע מיטגלידער און שאפ-טשערליידיס געגעבן דער פארהאנד-לונג-קאמיטע די געהעריגע קאאפעראציע און געהאלפן אז די באלעבאטים זאלן נאכגעבן די פאדערונגען פון דער יוניאן."

„מיר זיינען שטאלץ צו זיין דער ערש-טער גרויסער לאקאל פון דער אינטער-נעשאנאל, וואס האט דורכגעפירט דעם באַ-שלוס פון דער 28סטער קאנווענשאן, וועל-כער צילט איינצופירן די 35-שעה'איגע

אַרבעטס־וואָך אין דער פּרײַז־קליידער אינ־ דוסטריע איבערן גאַנצן לאַנד.

ראַבעריזד גאַרמענט פירמע אי־ גנאָרירט נאָך 6 וואָכן סטרייק

דאַניעל ווישנעווסקי, מענעדזשער פון דער ראַבעריזד גאַרמענט און פּלאַסטיק פאַבריק אַרבעטער יוניאָן לאָקאַל 98, באַריכטעט אַז די פירמע „סופּער מאַנופאַקטשורינג קאָמ־ פּאַני" פון 685 בראָדוויי, ניו־יאָרק, האָט פאַר־ לאַנגט איבערצושרײַבן אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן און אײַנגעשטעלט יוניאָן באַ־ דינגונגען אין איר פאַבריק.

ווי ווישנעווסקי גיט איבער, זײַנען די אַר־ בעטס באַדינגונגען אין דעם שאַפּ געווען די שלעכטסטע וואָס מען קען זיך נאָר פאָרשטעלן. די פינף און צוואַנציק אַרבעטער אין שאַפּ, אַלע פון פּוערטאָ ריקאָ, זײַנען געווען [illegible]. די יוניאָן איז געצוווּנגען געווען צו רופן א סטרייק כדי צו באַזײַטיקן די באַלײַדיקנדע פאַרהעלטענישן מיט דער יוניאָן. דער סטרייק האָט געדויערט ביז די פירמע [illegible] יוניאָן באַדינגונגען. [illegible] אַרבעטער פון דער אינדוסטריע.

איסטערן אוט און טאַון דעפּאַרטמענט אָרגאַניזירט צוויי שעפּער

ווייס־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ, גע־ נעראַל־מענעדזשער פון איסטערן אוט־אָף־ טאַון דעפּאַרטמענט, באַריכטעט אַז דער דע־ פּאַרטמענט האָט פאַריגן חודש אָרגאַניזירט צוויי שעפּער, געווינענדיק פאַרבעסערונגען פאַר די באַשעפטיגטע. אין א דריטן שאַפּ גרייט זיך דער דעפּאַרטמענט אַרויסצורופן א סטרייק, כדי צו פאַרשאַפן די פאַרשלעפּטע פאַרהאַנדלונגען צו א דערפאָלגרײַכן אויס־ גאַנג.

די צוויי נײַ־אָרגאַניזירטע שעפּער זײַנען: די „[illegible] קאָמפּאַני" אין ריווערהעד און די „[illegible] קאָמפּאַני" אין איסט נוי־ אַרק, ניו־דזשוירזי. ביידע שעפּער פּראָדוצי־ רן קינדער־קליידער און די בעל מלאכות וועלן געניסן פון די סטאַנדאַרט אַרבעטס־ באַדינגונגען אונטער דעם קאָלעקטיוון אַגרימענט מיט דער „ניו־דזשוירזי וואַשאַבל דרעס אַסאָסיאיישאַן".

דער דריטער שאַפּ, אין וועלכן די בעל־ מלאכות האָבן באַשלאָסן אַרויסצוגיין אין סטרייק אויב די פירמע וועט ווײַטער פאַרשלעפּן די פאַרהאַנדלונגען פאַר אַן אַגרימענט, איז די „סטאַרלײַט אינק." די דאָזיקע אַנדערוועיר־פירמע אין פּאַסײַק, ניו־דזשוירזי, באַשעפטיגט אַרום פיר הונדערט אַרבעטער. די פאַרהאַנדלונגען וועגן אַן אַגרימענט האָבן זיך אָנגעהויבן נאָך אין דעצעמבער פאַריגן יאָר.

די הויפּט־פאָדערונגען פון דער יוניאָן זײַנען: א לוין העכערונג, באַצאָלטע וואַקאַ־ ציעס און א צוגאָב פון באַצאָלטע יום־ טובים; רעדוצירן דעם מינימום־פּראָבע־צײַט און אַז די פירמע זאָל זיך באַטייליקן אין די באַלוינונגען צום רעטייערמענט־פאָנד. נאָך דער אינטערנעשאַנעל־קאָנווענשאַן איז צו די איינצלנע פאָדערונגען צוגעגעבן געוואָרן די פאָדערונג פאַר א רעדוקציע פון די אַרבעטס־שעהן צו 35 שעה א וואָך.

בײַ א מיטינג פון די אַרבעטער איז באַ־ שלאָסן געוואָרן צו לאָזן וויסן דער פירמע, אַז אויב דער אַגרימענט וועט ניט אונטערגעשריבן ווערן וועט די יוניאָן האָבן א רעכט אַרויסצורופן א סטרייק. די יוניאָן האָפט, אַז ביז דער אָנגעקינדיגטער סטרייק־טערמין וועט איבערטראַכטן די פיר־ מע איר אַרײַנגעבן אויף עקסטרעמער אײַנשטעל־ לונג און אונטערשרײַבן דעם אַגרימענט.

• • •

א קאָנפערענץ פון דיסטריקט מענע־ דזשערס, ביזנעס־אַגענטן און אָרגאַניזירערס פון איסטערן אוט־אָף־טאַון דעפּאַרטמענט האָט אײַנשטימיק אַז אויפגענומען דעם באַ־ ריכט פון גענעראַל־מענעדזשער איזראַעל האָראָוויץ וועגן די באַשלוסן בײַ דער לעצ־ טער אינטערנעשאַנעל קאָנווענשאַן אין מי־ אַמי. ער האָט זיך באַזונדערס אָפּגעשטעלט אויף דעם באַשלוס אײַנצופירן אין אַלע קליידער־שעפּער איבערן לאַנד די 35־ שעהיקע אַרבעטס־וואָך.

בײַ דער קאָנפערענץ זײַנען אויך דיסק־ קוסירט געוואָרן די אָרגאַניזיר־פּראָבלעמען פון דעם דעפּאַרטמענט און עס זײַנען אָנגע־ נומען געוואָרן פּלענער אין פאַרבינדונג מיט א נײַעם אינטענסיוון אָרגאַניזיר־דרייוו.

דריי שעפּער געווינען 35 שטונדען וואָך; ניט־גודס שאַפּ אין סטרייק

דער איסטערן אוט אָו טאַון דעפּאַרטמענט האָט דעם מאָנאַט געוואונען די 35 שטונדען וואָך פאַר אַרבעטער פון דריי שעפּער אין די מיטעלייטאַס פּריידס און זיין טערי־ טאָריע און די קורצערע אַרבעטס־וואָך איז אויך די הויפּט פאָדערונג אין א סטרייק, וואָס דער דעפּאַרטמענט פירט אָן אין א וויכטיגן ניט־גודס שאַפּ אין פּערט עמבאָי, ניו דזשוירזי.

ווי ווייס־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ, דירעקטאָר פון דעם איסטערן אוט אָו טאַון דעפּאַרטמענט, גיט איבער, האָט די יוניאָן געוואונען די 35 שטונדען וואָך פאַר די אַר־ בעטער פון „מיגור בילדערס מאַנופאַקטשורינג קאָמפּאַני", לאָנג איילאַנד; פאַר די אַרבע־ טער פון דער האָוז דרעס פאַבריק פון „ראָיס סאַיז דרעס קאָמפּאַני" פון פּערט עמבאָי, ניו דזשוירזי, און פאַר די 400 בעלי מלאכות פון דער אונטערוועש פירמע „סטאַר־דאָסט אינ־ קאָרפּאָרייטעד".

די פאַרהאַנדלונגען מיט דער סטאַר דאָסט האָבן זיך געצויגן זיבן מאָנאַטן און דער אַגרימענט איז ערשט אונטערגעשריבן געוואָרן ווען די אַרבעטער האָבן באַ־ שלאָסן צו געבן דער יוניאָן פולמאַכט צו רופן א סטרייק, אויב די פירמע וועט זיך ווײַטער אָנזאָגן צו סטעלן.

די אַרבעטער האָבן געוואונען פאָלגנדע פאַרבעסערונגען: גלייך פאַרקירצן די אַר־ בעטס־צייט פון 40 צו 37 א האַלב שעה א וואָך מיט א העכערונג פון צען פּראָצענט אויף די שכירות גוט צו מאַכן די צייט־ פאַרלוסט; א ווײַטערע פאַרקירצונג פון דער אַרבעטס צייט צו 35 שעה שפּעטער מיט א ווײַטערע העכערונג פון זיבן פּראָצענט אויף די שכירות; פיר א האַלב באַצאָלטע יום־ טובים א יאָר פאַר וואָך און שטיק אַרבעטער, און אַז מען באַצאָלט צו א רעטייערמענט־פאָנד.

די 46 אַרבעטער פון דער ראָיס סאַיז דרעס האָבן געוואונען א 35 שעה וואָך אַנשטאָט די 40 שעה וואָס זיי האָבן גע־ אַרבעט ביז איצט און א העכערונג פון 20 פּראָצענט אויף די שכירות. וואָס וואָס די גענוגן מיט זעקס פּראָצענט מער שכירות ווי זיי האָבן פריער באַקומען פאַר די לענ־ גערע שטונדען. די פאַרהאַנדלונגען האָט אָנגעפירט סימאָן באָטרינג, מענעדזשער פון די טשאַנה ריווער לאָקאַלס. די מיגור בילדערס מאַנופאַקטשורינג איז א נײַע פירמע, וואָס האָט ביז איצט געאַרבעט פערציג שעה א וואָך. זי האָט איצט אונטערגעשריבן אַן אַגרימענט אײַנצופירן די 35 שטונדען וואָך און אַלע אַנדערע יוניאָן באַדינגונגען.

דער סטרייק אין דעם ניט־גודס שאַפּ איז געגען דער „עמבאָי ניטוועאַר קאָמפּאַני". אַכציג אַרבעטער פון דער פירמע זײַנען אַנ־ געשלאָסן אין דער יוניאָן און באַשלאָסן צו סטרייקן ווען די פירמע האָט זיך אָפּגע־ זאָגט צו פאַרהאַנדלען מיט דער יוניאָן און אונטערשרײַבן אַן אַגרימענט. דער סטרייק ווערט אָנגעפירט פון הערמאַן סיראַטא, מע־ נעדזשער פון לאָקאַל 166 אין פּערט עמבאָי.

נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט געווינט יוניאָן סטאַנדאַרדס בײַ „באַרמאַן בראָדערס"

די פינף הונדערט אַרבעטער פון „באַר־ מאַן בראָדערס" האָבן גענאָסן די באַ־ דינגונגען אין דעם נײַעם אַגרימענט וואָס דער נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט האָט געשלאָ־ סן מיט זייער פירמע. דער אַגרימענט איז פאַר די אַרבעטער פון ביידע דרעס שעפּער וואָס די פירמע האָט אין וועסטפילד און באָסקאַ, ניו־יאָרק. דורך דעם נײַעם אַגרי־ מענט האָבן די אַרבעטער געקראָגן א לוין־העכערונג פון זיבן פּראָצענט צוגאָב צו זייערע פאַרדינסטן וועכנטלעך; אַן אָנצאָל פון צוויי פּראָצענט פון פּעי־ראָל צום העלטה און וועלפער פאָנד; זעקס באַצאָלטע יום־ טובים א יאָר פאַר די וואָכן־הענטס און דריי באַצאָלטע יום־טובים פאַר שטיק־אַרבעטער; באַצאָלטע וואַקאַציע ביז צוויי וואָכן, אָפּ־ הענגיג פון דער צייט וואָס אַן אַרבעטער איז באַשעפטיגט בײַ דער פירמע; און הע־ כערע מינימומס.

ווי עס איז שוין געווען באַריכטעט אין יולי־נומער „גערעכטיגקייט", זײַנען די אַר־ בעטער פון באַרמאַן בראָדערס אַרויס אין סטרייק אָנפאַנג מאַי, ווען די פירמע האָט זיך אָנטזאָגט צושטימען צו פאַרהאַנדלען מיט דער יוניאָן וועגן אַן אַגרימענט. די פירמע האָט צענדליגע יאָרן באַטריבן א ניט־ יוניאָן שאַפּ און אַלע פּרואוון צו אָרגאַני־ זירן די אַרבעטער פון די שעפּער זײַנען ניט געלונגען. צוויי פּרואוון זײַנען גע־ מאַכט געוואָרן אין 1934 און 1935. ווען

אונטער יוניאָן האָט געמעלדט אַז אַלעס איז באַמאָלט צו אָרגאַניזירן די שאַפּ־שאַפּס אין יענעם געגנט, אָבער אָן דערפאָלג. אויך דאָס מאָל האָט די פירמע געמאַכט אַלץ וואָס זי האָט געקענט צו שטערן די אָרגאַניזאַציע פון די אַרבעטער. אָבער דאָס איז איר ניט געלונגען. ווען די אַרבעטער זײַנען אַרויס אין סטרייק און די פירמע האָט אײַנגעזען, אַז זי וועט אָנשלאָגן דאָס מאָל צו געווינען א קאָלעקטיוון אַגרימענט, האָט די יוניאָן געוואונען און דער אַגרימענט איז גע־ שלאָסן געוואָרן.

אין דעם איצטיגן אָרגאַניזאַציע־קאַמ־ פּײַן איז אונטער מיטהילף פון אָרגאַניזירערס אונטער דער לייטונג פון סופּערווייזער פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט פאַר אַפּסטייט ניו־יאָרק און וועסטמאָנט, מאַקס וועקסלער, פיל בעסטיצט געוואָרן פון די אָרגאַניזירערס פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאַן אָף לייבאָר אין יענער טעריטאָריע.

די פאַרהאַנדלונגען מיט דער פירמע פאַרן אַגרימענט זײַנען געפירט געוואָרן פון ווייס־ פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, דירעקטאָר פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט; מאַקס וועקסלער, סופּערווייזער פון יענעם דיסטריקט און דע־ לעגאַטן און קאָמיטעט פון די אַרבעטער פון ביידע שעפּער.

יוניאָן זוכט באַוואָרענונג געגען אַרויספירן שעפּער

אין די פאַרהאַנדלונגען, וואָס אונטער יו־ ניאָן פירט איצט אָן מיט דער „ווילי־ אַם קאַרטער קאָמפּאַני", וואָס באַטרײַבט צוויי פאַבריקן פאַר געשטריקטע אונטערוועש און ספּאָרטסוועאַר אין גילבערטסוויל, מאַסאַטשו־ זעטס, פאַר א נײַעם אַגרימענט, איז איינע פון די פאָדערונגען אַז די פירמע זאָל זיך פאַרפליכטן צו געבן די בעל־מלאכות אַר־ בעט פאַר פינף יאָר. ווי סאָל סי. טשייקין, דער דיסטריקט מענעדזשער, דערקלערט, איז אַזאַ פאַרשריפט נייטיק צו פאַרזיכערן אַז די פירמע וועט ניט אַרויספירן די שעפּער אין דער משך פון דער צייט און לאָזן זייערע בעל־ מלאכות אין די פאַבריקן אָן באַשעפטיגונג. דער איצטיגער אַגרימענט מיט דער פירמע גייט אויס דעם 21טן אויגוסט.

ווייס־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד האָט רעדענדיג וועגן אַט דער פאָדערונג פון דער יוניאָן דערקלערט, אַז מיר זוכן ניט צו שטערן אָדער צוריקהאַלטן א פירמע פון פאַרגרעסערן זיך אָדער אויסברייטערן איר פּראָדוקציע. די יוניאָן איז אָבער אַנט־ שיידן געגן אַרויספירן די שעפּער וואָס אַרבעטן אונטער יוניאָן סטאַנדאַרדס אין ניט־אָרגאַניזירטע געגנטן צוליב דעם וואָס שכירות זײַנען דאָרטן נידעריגער אָדער די שטעט געבן די מאַנופאַקטשורערס ספּע־ ציעלע קאָנצעסיעס. אַזאַ אַריבערפירן די שעפּער באַרויבט די אַרבעטער פון די אײַנ־ געשטעלטע מאַרקעטס פון דער מעגלעכקייט צו קריגן באַשעפטיגונג און מאַכן א לע־ בן און גראָבט אונטער די לעבנס באַ־ דינגונגען פון די אַרבעטער אין דער אינ־ דוסטריע.

פיר נײַע בלאַוז שעפּער אין פּענסילווייניע אָרגאַניזירט

גרייס סאַרדעניאַ בירקעל, מענעדזשער פון דעם איסטערן פּענסילווייניע דיסטריקט פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט, באַריכטעט, אַז די יוניאָן האָט אין איר דיסטריקט אָר־ גאַניזירט פיר ניט־יוניאָן בלאַוז שעפּער און דאָרט אײַנגעשטעלט די רעגולערע יוניאָן שכירות, שטונדען און באַדינגונגען. די פיר שעפּער זײַנען: „פּי עגד רוסו גאַרמענט קאָמפּאַני" פון ווינדגאַפּ; „פּען אַרגיל ספּאָרטסוועאַר קאָמפּאַני" און „רושאָ ען בלאַוז קאָמפּאַני" פון פּען אַרגיל, און די „קאַרלאַנד גאַרמענט קאָמפּאַני" פון סטראָודסבורג.

בלאַוז קאָנטראַקטאָרס אין פּענ־ סילווייניע מאַכן לאָק־אַוט

אַרום פינף טויזנט בלאַוז אַרבעטער פון עטלעכע שטעט אין פּענסילווייניע זײַנען גע־ צוואונגען געוואָרן צו וואַרפן די אַרבעט ווען די קאָנטראַקטאָרס פאַר וועלכע זיי אַר־ בעטן האָבן אָנגעשטעלט די שעפּער צו־ ליב א סכסוך וואָס זיי האָבן מיט די ניו־ יאָרקער מאַנופאַקטשורערס וועמענס אַרבעט זיי מאַכן.

ווי ווייס־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, די־ רעקטאָר פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשאַנעל דערקלערט, זײַנען אין דעם לאָק־אַוט סטרייק פאַרוויקלט אַרום ניינציג שעפּער אין דעם איסטאָן, אַלענטאַון און הייזעלטאָן געגנט פון פּענסילווייניע וואָס שטייען אונטער קאָנטראַקט פון דעם דעפּאַרטמענט. אַרום 75 פון די קאָנטראַק־ טאָרס באַלאַנגען צו דער „סלעיט בעלט אַסאָסיאיישאַן" די אַנדערע זײַנען אינדעפּענ־ דענט קאָנטראַקטאָרס פאַר ניו יאָרק בלאַוז מאַנופאַקטשורערס און דזשאָבערס. דער סכסוך מיט די פירמעס פון וועלכע זיי נעמען די אַרבעט איז איבער דער העכערונג וואָס זיי פאָדערן צו פאַרגרעסערן די פּרײַז פאַר דער אַכט פּראָצענט לוין העכערונג וואָס זיי דאַרפן צאָלן די אַרבעטער לויט דעם נײַעם אַגרימענט וואָס די בלאַוז־מאַכער יו־ ניאָן פון ניו יאָרק האָט אונטערגעשריבן מיט די בלאַוז מאַנופאַקטשורערס.

ווי גרעיס סאַרדעניאַ, מענעדזשער פון דער יוניאָן אין דעם איסטאָן דיסטריקט דערקלערט, האָט זיך דער לאָק־אַוט־סטרייק אָנגעהויבן פרײַטאָג, דעם 17טן יולי, אין די שעפּער פון די קאָנטראַקטאָרס אין איס־ טאָן, וואו דרײַ טויזנט אַרבעטער אין איין און זיבעציג שעפּער האָבן געוואָרפן די אַרבעט ווען זיי האָבן אין פּעי ענוועלאָפּס ניט געפונען די אַכט פּראָצענט לוין העכע־ רונג. מאָנטאָג זײַנען אַרויסגעגאַנגען אין סטרייק אַרום א טויזנט בעל מלאכות אין די קאָנ־ טראַקטינג שעפּער אין אַלענטאַון און דינ־ סטאָג זײַנען אַרויס די אַרבעטער פון הײַ־ זעלטאָן.

בײַ א קאָנפערענץ וואָס די יוניאָן אין ניו יאָרק האָט געהאַט מיט די מאַנופאַקטשורערס, וועמענס אַרבעט עס ווערט געמאַכט אין יענע שעפּער, האָבן אַרום צען פון זיי זיך דער־ קלערט גרייט צו העכערן דעם פּרײַז וואָס זיי צאָלן די קאָנטראַקטאָרס מיט די אַכט פּראָצענט וואָס זיי דאַרפן איצט צאָלן מער די אַרבעטער. די פירער פון דער אַסאָסיאַ־ שאַן באַשטייען אָבער צו פעסטלען דירעקט און פאַר אַלע מיטגלידער פון זייער אַסאָסי־ איישאַן אייִדער זיי וועלן דערלויבן צו אַרבעטן פאַר וועלכן עס איז פון די מאַ־ נופאַקטשורערס. די יוניאָן האָט דערווײַל דערקלערט אַז די האַנדלונג איז א לאָק־אַוט פון די בעל מלאכות און דערקלערט א סטרייק.

אין שיקאַגאָ און אין דער מיטעל וועסט

נאָך לאַנגע פאַרהאַנדלונגען, וואָס האָבן זיך געצויגן עטלעכע חדשים, איז ענדלעך באַנײַט געוואָרן דער אַגרימענט מיט „סטאַ־ לער בראָדערס", דרעס־פירמע אין האַרין, אילינוי.

די יוניאָן האָט געוואונען לוין־העכערונ־ גען פאַר די וואָכן־אַרבעטער: די אײַנ־ פירונג פון א נאָרמאַלן סיסטעם פון פּרײַז־ סעטלמענט פאַר שטיק־אַרבעטער, אַנשטאָט דעם אַלטן „טאַגג" און עקסטרע באָנוס סיסטעם, מיט א גאַראַנטיע אויף א מינימום פאַרדינסט פון א דאָלאַר א שעה; א קלאָרע פאָרמולירונג וועגן עקסטרע באַצאָלט פאַר אָווערטיים און א צוגאָב פון דריי באַצאָלטע יום־טובים.

אין דעם באַנײַטן אַגרימענט איז אַרײַנ־ געשריבן א סעקס, לויט וועלכן די יוניאָן וועט האָבן א רעכט צו פאָדערן לוין־ העכערונגען בײַם סוף פון איין יאָר. דער אַגרימענט בלײַבט אין קראַפט צוויי יאָר צייט.

• • •

די יוניאָן האָט אָרגאַניזירט די „באַרלין גאַרמענט קאָמפּ.", א בלאַוז־שאַפּ אין דע־ טרויט, מישיגען. די דאָזיגע פירמע, וואָס באַשעפטיגט 60 בעל־מלאכות האָט אין פאַרלויף פון די לעצטע אַכט יאָר אָנגעפירט א ניט־יוניאָן־שאַפּ. לויט דעם אַגרימענט, וואָס די פירמע האָט איצט אונטערגעשריבן מיט דער יוניאָן אויף א יאָר, האָט די יוניאָן געקראָגן לוין־העכערונגען פאַר די וואָכן־ אַרבעטער און א גאַראַנטירטן מינימום פון $1.25 פאַר די שטיק־אַרבעטער און באַ־ צאָלטע וואַקאַציעס און יום־טובים.

• • •

די וואַקאַציעס פאַר די אַרבעטער אין דער קלאָוק און דרעס אינדוסטריע, ווי אויך פאַר א העלפט פון די באַלמעלאַכעס אין דער קאָטאָן גאַרמענט אינדוסטריע, האָבן זיך געענדיגט נאָכן פערטן דזשולײַ. איצט דרייען זיך ווידער די ניי־מאַשינען אין די שעפּער און די אינדוסטריע האָט אָנגעהויבן נאָרמאַל אַרבעטן.

די יוניאָן הייבט איצט אָן זיך גרייטן צו פאַרהאַנדלונגען צו באַנײַען די אַגרי־ מענטס. די ערשטע פאַרהאַנדלונגען וועלן געפירט ווערן מיט דער „גאַרמענט מאַנו־ פעקטשורערס אַסאָסיאיישאַן אָו אילינוי". די פאָדערונגען פון דער יוניאָן זײַנען: די אײַנפירונג פון דער 35־שעהאיגער אַרבעטס־ וואָך, לוין־העכערונגען און עסטאַבלירן א רעטייערמענט־פאָנד. פאַרהאַנדלונגען וועלן זיך אויך אין גיכן אָנהייבן אין די שיקאַגער קלאָוק און דרעס־אינדוסטריע.

גענגסטערס אטאקירן וויים־פרעז. אסא; צעשלאגן זיין שוואגער

אין א פרווו צו אטאקירן וויים־פרעזידענט סענטרעל אסא, אינטערנעשאנאל פארטרעטער פון פאסיפיק קאוסט, אבגעזעהן וועגמענט אריפגעכט עס ווערט איצט אנגעפירט א פיכסיבער ארגאניזאציע־קאמפיין צו ירגיאנוזירן א בעל גיס־יוניאן שעפער, האבן גענגסטערס געשלאגן און פארוואונדעט זיין שוואגער סעמיועל בעיקער, דענקענדיג אז דאס איז דער וויים־פרעזידענט.

דער אנפאל אויף בעיקער איז געמאכט געווארן ביים ווינטערישען אריינגאנג צו וויים־פרעזידענט אסא'ס היים אין בעווערלי הילס. וויים־פרעזידענט אסא'ס שוועסטער און איר מאן פון פילאדעלפיע זיינען געקומען צו אים צו גאסט און האבן דארט פארבראכט א פאר וואכן. דעם 8טען יולי, ווען מר. בעיקער האט געוואלט אריינגיין אין הויז, האבן צוויי שלעגער אים אטאקירט פון הינטן און אים שווער געשלאגן מיט אייזערנע מעטאלס. אויף זיינע געשרייען זיינען ארויסגעלאפן פון הויז אסא'ס פרוי און זיין שוועסטער און שכנים און זיי האבן געזען די שלעגער אנטלויפן.

עס איז נישט קיין ספק, אז דער איבערפאל איז געצילט געווארן אויף וויים־פרעזידענט אסא. ווי מר. בעיקער האט איבערגעגעבן דעם דיסטריקט אטוירני, האט דער שלעגער אויסגערופן „קומען" איידער ער האט אים אטאקירט, און מיינען זיינע געשרייען אז ער איז ניט אסא, האט ער אים ווייטער געשלאגן. עס איז אויך אזוי גוט ווי זיכער, אז דער איבערפאל איז געמאכט געווארן פון אנגעשטעלטע פון סקעב באסעס, וועלכע פילן זיך געטראפן פון דעם ארגאניזאציע־קאמפיין.

אין זיין געשפרעך מיטן דיסטריקט אטוירני נאך דעם איבערפאל האט וויים־פרעזידענט סענטרעל אסא פארזיכערט, אז ער האט ניט ברענגען צו לאזן זיך אפשרעקן פון געוואלד־טאקטיק אדער פון סטראשונקעס צו באקעמפן זיך מיט געוואלד־טאקטיק. „מיר זיינען פטור געווארן פון טרעט־שעפער פראן זייער גרעסטען ווידערשטאנד און פילע אונזערע מיטגלידער האבן מקריב געווען זייער בלוט צו דערגרייכן די שוטפות, אויף וועלכער מיר געפינען זיך היינט. אונזער פירערשאפט האט זיך קיינמאל ניט אפגעשטעלט פון כמה איר ארבעט אויס מורא פאר פארזעלכע געפאר און מיר האבן ניט ברעות עס איצטער צו טאן... וועלכער עס איז ארבעטסגעבער, וואס האפט צו קענען זיך באפרייען ווינטער פארברעכערישע אנפאלן און אזוי ארום ניט דערלאזן זיינע בעל־מלאכות בענעפיטן פון די בענעפיטן פון יוניאן ארגאניזאציע, וועט אויסגעפינען, אז ער האט בלויז פארשווענדט זיין געלט. ער וועט ניט פראפיטירן פון די פארברעכענס וואס ער באגייט... אונזער ציל איז צו ארגאניזירן די פרויען־קליידער אינדוסטריע אין לאס אנדזשעלעס און גענגסטעריזם וועט אונז דא ניט צוריקהאלטן ווי עס האט אונז ניט צוריקגעהאלטן אין אנדערע געגענטן."

די פאליציי און דער דיסטריקט אטוירני האבן פארזיכערט, אז זיי וועלן ניט דערלאזן קיין קרימינעלע טעטיגקייטן אין דער קליידער אינדוסטריע און זיי וועלן אויסזוכן און פארשלאגן די אנפאלער.

אינטערנעשאנאל העלפט שליכטען סכסוך פון דער פייערמענס יוניאן מיט האנטמאכער פירמע

פרעזידענט דובינסקי האט געהאלפען צו שליכטען א סכסוך צווישען דער „האנד־מאכער־מאַלגעל" פירמע אין קענאשקי מיט דער פייערמענס און אוילערס יוניאן, וואס האט געפירט צו א סטרייק פון עטלעכע פייערליים און פארלוסט פון צוויי וואכן שכירות פאר ארום צוויי טויזנט ארבעטער אין די פינף פאבריקען פון דער פירמע איבער דעם, וואס זיי האבן זיך אנטזאגט דורכצוגיין א פיקעט־ליין.

דער סטרייק פון די פייערמען און אוילערס איז ערקלערט געווארן פון די לאקאל בעאמטע פון דער יוניאן איבער א פראגע פון שכירות, וואס זיי האבן זיך ניט געקענט איינינען מיט די בעלי בתים. די צוויי טויזענט ארבעטער אין די פינף פאבריקן פון דער פירמע אין לעבאנאן, גלאזגאו און האַריסבורג, קענטאקי, וועלכע ארבעטן אונטער אן אגרימענט מיט אונזער אינטערנעשאנאל, האבן זיך אנטזאגט באטיילן דורכצוגיין די פיקעט לאינס און זיינען געבליבן אויסער ארבעט.

דער סטרייק האט אנגעהאלטן איבער א וואך. אונזער יוניאן האט צוזאמענגעבראכט ביידע צדדים און נאך א צוזאמענקום אין אפיס פון פרעזידענט דובינסקי אין ניו־יארק איז מיט זיין הילף געקומען צו א פארשטענדיגונג פון ביידע צדדים און דער סטרייק איז געסעטלט געווארן.

סאוט וועסט דעפארטמענט געווינט לוין־העכערונג אין קענזעס

דער סאוט וועסט דעפארטמענט האט אין זיין דרייוו פאר לוין־העכערונגען ביים באַנייען אגרימענטס און אונטער די „עסקעלייטאר"־פונקטן אין אלטע אגרימענטס, געוואונען לוין העכערונגען פאר די ארבעטער אין דער „ברעימאר מאנופעקטשורינג קאמפ." אין קענזעס. לויט דעם באריכט פון וויים־פרעזידענט מייער פערלשטיין, דירעקטאר פון דעם דעפארטמענט זיינען די העכערונגען ווי פאלגט:

אנהייבענדיג די ערשטע וואך אין דזשולי קריגען די ארבעטער, וואס זיינען באשעפטיקט ביי דער פירמע מער ווי זעקס חדשים, א העכערונג פון צען סענט א שעה. די באַלמלאכות וואס זיינען באשעפטיגט איבער א יאר, קריגן אן הוספה פון 15 סענט א שעה און די ארבעטער וועלכע זיינען מיט דער פירמע איבער צוויי יאר קריגען 20 סענט א שעה מער.

די פירמע האט אויך מסכים געווען צוריקצוצאלן צו די ארבעטער די צוויי סענט א שעה, וואס זי האט אין 1950 ארונטערגענומען פון די פינף סענט א שעה לוין־העכערונג. די סומע באטרעפט זיבעצן הונדערט דאלער. די קאמפאניע וועט אויך, לויט דער פארשטענדיגונג מיט דער יוניאן, עטאבלירן אין דעם שאפ די זעלביגע מעטאדע פון פרייז־סעטלמענט פאר שטיק־ארבעט, ווי עס איז איינגעפירט אין דעם קלאוק טרייד אין קענזעס סיטי. און וועט בכלל געבן אירע ארבעטער די זעלביגע מינימום־סקיילס און וועלפעיר־בענעפיטן, וואס עס קריגען די באלמלאכעס אין קענזעס סיטי קלאוק־טרייד.

• • •

דער סטרייק געגען דער „ענשייר גארמענט קאמפאני" אין פיטסבורג, קענזעס, איז דעם 7טען יולי געסעטלט געווארן אויף פאלגענדע באדינגונגען: די וואס ארבעטן פאר דער פירמע פון 6 מאנאטן ביז איין יאר קריגען א העכערונג פון צען סענט א שטונדע; די וואס ארבעטן דארט פון איינס ביז צוויי יאר קריגען 13 סענט א שעה מער; אלע וואס ארבעטן פאר דער פירמע צוויי אדער מער קריגען א העכערונג פון 18 סענט א שטונדע. די פירמע האט אויך איינגעשטימט איינצושטעלן די שטיק־ארבעט סיסטעם צום קומענדיגען ספרינג סעזאן. אויף די זעלביגע באדינגונגען ווי אין אלע אנדערע שעפער אין קלאוק טרייד אין קענזעס.

אין קענזעס סיטי איז, אגב, פאריגען חודש אפגעהאלטן געווארן א פארהער ביי דעם באארד אוו ארביטרעישאן וועגן דער יוניאנס פאדערונג צו קריגען א לוין־העכערונג פאר די באלמלאכעס אין דער קענזעס סיטי קלאוק אינדוסטריע, אונטער דעם „עסקעלייטאר" פונקט פון דעם פינף־יאריגען קאלעקטיוון אגרימענט. ביי דעם פארהער אין וועלכען עס האט זיך אויך באטייליגט אחוץ די יוניאן־פארשטייער, אויך דר. לאזאר טעפער, דירעקטאר פון רעסוירטש־דעפארטמענט אין דער אינטערנעשאנאל, איז ארויסגעבראכט געווארן דער פאקט אז בעת אין 1937 איז אין קענזעס־סיטי געווען ארום 600 קלאוקמאכער, זיינען היינט פאראן זעכצן הונדערט באלמלאכעס אין קלאוק טרעיד.

• • •

דער דעפארטמענט האט ביי א קאנפערענץ מיט יוניאן־טוער, פאריגען חודש, אויסגעארבעט פלענער צו באנייען דעם ארגאניזיר־דרייוו אין אקלאהאמא סטייט ארום די צוויי שעפער פון דער „סימפּרוף־קאמפאני" אין מעקאליסטער און האלדענוויל. א דרייוו וועט אויך אנגעפירט ווערן צו ארגאניזירן די 500 ארבעטער אין דער גרויסער פעדזשאמע־פאבריק אין מעקענזי, טענעסי.

בנוגע דער „סימפּרוף קאמפאני", וואו די יוניאן האט פארלוירן א נ.ל.ר.ב. אפשטימונג אין אפריל בלויז מיט 4 שטימען, וועט דער דעפארטמענט צוגרייטן אן אפליקאציע צו דער רעגירונג־אגענטור פאר א נייער אפשטימונג. אין דער פריערדיגער אפשטימונג האבן 296 ארבעטער געשטימט אז די יוניאן זאל זיי פארטרעטן אין פארהאנדלונגען מיט דער פירמע און 300 האבן געשטימט געגען. די יוניאן האפט אז ווען די ארבעטער וועלן קריגען נאך א געלעגנהייט צו שטימען אין דער פראגע פון יוניאן־פארטרעטונג וועט די אינטערנעשאנאל געווינען.

אויפן העטמאַכער פראָנט

פון נ. מ. מינקאָף

סעטלמענט מיט די באלעבאטים איינשטימיג גוטגעהייסען

מיטוואך אוונט, דעם ערשטען דזשולי, האבן די טשערליימע פון דער דרעס אינדוסטריע, ביי א גוט באזוכטען מיטינג, אפגעהאלטען אין מאנהעטען סענטער, איינשטימיג גוטגעהייסען דעם סעטלמענט מיט אונזערע בעלי בתים, לויט וועלכען אונזערע מיטגלידער באקומען א העכערונג אין לוין און עס ווערט אויך פארלענגערט, מיט געוויסע אויסבעסערונגען, אונזערע קאלעקטיווע אפמאכען ביז סוף יאנואר, 1955. אויף אזא אופן זיינען דערפאלגרייך פארענדיגט געווארען אונזערע אונטערהאנדלונגען, וועלכע האבען זיך אנגעפאנגען סוף מאנאט אפריל.

ווי באוואוסט, האבען מיר, אין איינקלאנג מיט דער אנגענומענער פאליסי פון דער אינטערנעשאנאל, געפאדערט פון די דרעס בעלי בתים א 10־פראצענטיגע העכערונג אין אונזערע פארדינסטען, אונטער דעם אזוי־גערופענעם „עסקאלייטאר קלאוז" פון אונזערע קאלעקטיווע אפמאכען. דורך דער פארמיטלונג פון אונזער אומפארטייאישען טשערמאן, מר. הערי יאוועליר, איז אויך גלייכצייטיג אויפגעהויבען געווארען די פראגע וועגען באנייען דעם איצטיגען אגרימענט, וועלכער גייט אויס קומענדען יאנואר.

אין פארבינדונג מיטן באנייען די קאלעקטיווע אפמאכען זיינען נאטירלעך ארויפגעשוואומען א ריי אנדערע וויכטיגע פראגען. עס זיינען דא געוויסע אינדוסטריעלע איבלען, וועלכע דריקען שווער דעם ארבעטער און פאדערן אן ענטפער. און אין משך פון די 3 אדער 4 יאר זייט אונזערע אגרימענטס זיינען געשלאסן געווארען, האבען זיך אנגעזאמעלט א סך אזעלכע פראבלעמען, וועלכע דארפען אויסגעבעסערט ווערען. דא האבען מיר זיך אנגעשטויסען אן געוויסע שוועריגקייטען. די בעלי בתים האבען גע'טענה'ט, אז איצט איז ניט די צייט פון הוספה'ס און אין אלגעמיין פון אונטערנעמען אויסבעסערונגען אין אגרימענטס. ארגומענטען האבען זיי געהאט בשפע. די צייט איז ניט גינסטיג; די עקאנאמישע לאגע פון לאנד איז א צערודערטע, און נאך אזעלכע תירוצים. טראץ דעם אלעמען האט מען זיך דאך געאייניגט אויף די פאלגענדע פונקטען:

1. דרעסמאכער באקומען א העכערונג פון נאך זעקס פראצענט אויף זייערע וועכענטלעכע פארדינסטען (פון 30 פראצענט אויף 36 פראצענט).
2. קאטערס באקומען 6 פראצענט אויף זייער „בעיסיק פעי" פון יאנואר 1951, אבער ניט מער ווי $5 א וואך.
3. אלע וואכען־ארבעטער קריגען א הוספה פון דריי דאלאר א וואך.
4. דער אגרימענט איז פארלענגערט ביז דעם 31טען יאנואר, 1955.
5. די מינימומס פון עקזאמינערס, פינקערס און קלינערס ווערט געהעכערט אויף 3 דאלאר וועכענטלעך.
6. אנפאנגענדיג דעם ערשטען דזשולי, 1954, וועלען די בעלי בתים צאלען צום רעטייערמענט פאנד 3 פראצענט פון די וועכענטלעכע פארדינסטען פון די ארבעטער אנשטאט 2½ פראצענט. אויפן סמך פון די פארדינסטען פון 1952 רעכענט מען אז דאס זאל אריינברענגען איבער א מיליאן דאלאר א יאר.

אלע העכערונגען גייען אריין אין קראפט דעם 27טען יוני, 1953.

דער אוונט אין וועלכען עס איז אפגעהאלטען געווארן דער שאפ־טשערמאן מיטינג, איז געווען אויסערגעוויינלעך הייס. דאך איז דער זאל געווען אנגעפילט מיט טשערליימע וועלכע האבען געהערט און מיט באגייסטערונג אויסגעהערט דעם באריכט־אפגעבער און דעם הויפט פארוואלטער פון דער יוניאן, ברודער דזשוליוס האכמאן. קורצע רעדעס זיינען געהאלטען געווארן פון די ברידער סאשא זימערמאן, מענעדזשער פון לאקאל 22 און לואידזשי אנטאניני, מענעדזשער פון לאקאל 89. ברודער זימערמאן האט ארויסגעבראכט דעם געדאנק, אז דורך דער אקטיווער מיטווירקונג פון אונזערע מיטגלידער, ספעציעל דורך דער וואכזאמקייט פון די פרייז קאמיטעס און טשערליימע וועלכע מוזען זיין פארזיכטיג ביים סעטלען פרייזען און אפהיטען אלע אנדערע כללים פון אונזערע קאלעקטיווע אפמאכען, קענען מיר רעאליזירען דעם פולען בענעפיט פון אונזערע לעצטע דערגרייכונגען.

צו דער געלעגענהייט שיק איך א הארצלעכע באגריסונג צו דער גרויסער ארמיי ארגאניזירטע דרעסמאכער. דורך אייער ארגאניזירטען כח, דורך אייער אייניגקייט און אנטשלאסענהייט, האבען אייערע פירער באַוויזען ווידער צו פארצייכענען א באדייטענדען מארש פאראויס.

מיר געזעגענען זיך מיט נאך קרוב 800 מיטגלידער!

779 פון הייאריגע אפליקאנטען פאר רעטייערמענט האבען זיך שוין צוריקגעצויגען פון דער דרעס־אינדוסטריע און וועלען די טעג באקומען זייערע ערשטע טשעקס. 57 אפליקאציעס ווערן נאך אונטערזוכט פון דער פענסיע קאמיטע. 270 אנדערע אפליקאנטען האבען אפגעלייגט זייער רעטייערמענט אויפן קומענדען יאר. 227 זיינען צוריקגעוויזען געווארן פון אונזער פענסיע קאמיטע מחמת זיי האבען ניט נאכגעקומען די פארשיידענע פונקטען פון די רולס און רעגולאציעס פון פאנד. אייניגע פון זיי ערשיינען פאר אונזער אפיל קאמיטע.

5 מיטגלידער זיינען דורך דער צייט געשטארבען. צוזאמען מיט די הייאריגע פענסיאנערן וועלען זיך שוין האבען צוריקגעצויגען פון דער ארבעט א סך הכל פון 4 טויזנט מיטגלידער. דאס מאכט אויס אין דורכשנים 8 הונדערט מיטגלידער א יאר, פאר די 5 יאר זייט דער פענסיע פאנד עקזיסטירט.

פון די 227 צוריקגעוויזענע אפליקאנטען זיינען די מערסטע צוריקגעוויזען איבער דעם וואס זיי האבען ניט נאכגעקומען די הויפט פונקטען פון די געזעצען פון פאנד. די קארדינאלע פונקטען, וועלכע יעדער אפליקאנט פאר רעטייערמענט מוז נאכקומען, זיינען: (1) ער מוז זיין אמווייניגסטען 65 יאר אלט פריער פון דעם 15טען אפריל פון דעם יאר אין וועלכען זיין אפליקאציע ווערט געמאכט; (2) מוז זיין א גוטשטייענדער מיטגליד פון דער יוניאן 11 יאר אויב ער איז געווארן א מיטגליד פאר דעם ערשטען יאנואר, 1942; (3) אויב ער איז געווארן א מיטגליד אין דער יוניאן נאך דעם ערשטען יאנואר, 1942, מוז ער זיין א גוטשטייענדער מיטגליד 15 יאר. און די לעצטע 5 יאר אן אונטערברעכונג (אזעלכע מיטגלידער קריגען קרעדיט 1 יאר פאר יעדע 5 יאר מיטגלידערשאפט ביז דעם יאר 1933, און פולען קרעדיט — א יאר פאר א יאר — נאך 1933); (4) ער מוז האבען געארבעט אין א יוניאן דרעס פאבריק פאר די לעצטע 5 יאר.

צווישען די 227 מיטגלידער זיינען אויך דא אזעלכע, וועלכע האבען איינציגע יאר באַלאנגט צו לאקאלען מיט וועלכע מיר האבען נאך ניט קיין פארשטענדעניש איבער דער פראגע פון „רעסיפראסיטי", ווי לאקאל 38, 25, 62, 105 און 155. דאס, לויט דעם באַשלוס פון דער לעצטער קאנווענשאן פון אונזער אינטערנעשאנאל, מוז באטראכט ווערען אין גיכען, אום צו פארמיידען א סך אומזיסטע זארג און ליידען פאר מיטגלידער וועלכע האבען געזוכט צו מאכען א לעבען און זיינען געצוואונגען געווען צו מאכען דזשאבס אין טריידס קאנטראלירט פון אנדערע לאקאלען. גאנץ אפט איז דאס שווער פאר דעם געוויינלעכען מיטגליד צו פארשטיין. ער ווייסט, אז אלע זיינע באוואוסטזיניגע יארען איז ער געווען א מיטגליד אין דער אינטערנעשאנאל, אי וואס פאר עטלעכע יאר איז ער געווען אין אן אנדער לאקאל אדער אין אן אנדער פאך, וועלכע האט אדער האט נאך פארלויפיג ניט עטאבלירט א רעטייערמענט פאנד, דאס וויל ער נישט אדער ער קען נישט פארשטיין. מיט דעם צייט האפען מיר אז דאס וועט אויך געבראכט ווערן אין ארדענונג.

אלס טשערמאן פון דער פענסיע קאמיטע, קומט מיר אויס אויסהערן א היבשע צאל פון אונזערע אפליקאנטען, אויסצופרעגן זיי און בכלל באקענען זיך מיט זייער לאגע. און

[illegible] איך אויסגעבן 8 [illegible]. אַז איך באַ־ [illegible] ... דאָס איז אויך די מינונג [illegible] פון די [illegible] פון די בעלי בתים [illegible] דער גרעסטער טייל פון די [illegible] מיט [illegible] [illegible] ... די [illegible] ...

[illegible] ווילן מיר נאָך [illegible] פון 900 [illegible] פון דעם יאָר 8 סך [illegible]

„[illegible]"

[illegible] איבער 1 ביליאָן דאָלאַר [illegible] פון די לעצטע יאָרן.

דעם אָנהויב האָט די אַדמיניסטראַציע געמאַכט מיט די אַזוי גערופענע איל־קוואַליען בײַ די ברעגן פון ים, וועלכע די [illegible] האָט [illegible] צו די [illegible] פאַר באַזונדערע [illegible]. אַז יעדע זאָלן זיי קענען פאַרדינען אויף ליסעס אָרט און נעמען פאַרקויפן צו פּריוואַטע אינדוסטריאַליסטן. אַבי [illegible] איז דער [illegible] געמאַכט געוואָרן, גיט דאָס [illegible] ביז [illegible]. פרייטאָג, דעם פּעטן יולי, האָט דער קאָנגרעס מיט אַ מערהייט פון 262 קעגן 120 שטימען אָנגענומען אַ ביל, לויט וועלכן 5 פּריוואַטע עלעקטריק קאָרפּאָריישאַנס פון ניו־יאָרק סטייט וועלן אויטאָריזירט צו „בויען און אָפּערירן" אַ 400 מיליאָן דאָלאַרדיגן הידראָ־עלעקטרישן פּלענט לעבן די „ניאַגאַראַ פאָלס". די 5 פּריוואַטע קאָמפּאַניס שטעלן צו אַרום 90 פּראָצענט פון גאַנצן עלעקטרישן קראַפט פאַר ניו־יאָרק סטייט. די יוטיליטיס, ווי די עלעקטריק קאָמפּאַניס ווערן אָנגערופן, פאַרמירן דעם גרעסטן טראַסט וואָס געפינט זיך אין אַמעריקע. די גרעסטע לאָביס אין וואַשינגטאָן ווערן אויסגעהאַלטן פון זיי.

וועגן דעם ניאַגאַראַ פּראָיעקט גייט שוין אָן אַ היציגע דעבאַטע זייט פילע יאָרן. ניאַגאַראַ פאָלס איז אַ טייל פון גרויסן סיינט־לאָרענס ריווער, וועלכער דינט אַלס גרענעץ־ליניע צווישן די פאַראייניגטע שטאַטן און קאַנאַדע און אַלס אַזעלכן האָט די פעדעראַלע רעגירונג אַ גרויסן אינטערעס אין איר. די פּראָגרעסיווע ליבעראַלע בירגער פון סטייט האָבן זיך אָנגעשטרענגט, אַז די רעגירונג זאָל בויען די דאַמבעס אויף דעם ריזיגן טייך און אָפּערירן די קראַפט סטאַנציעס פאַר דעם בענעפיט און וווילזיין פון די בירגער, ענלעך צו „טי־ווי־איי", וועלכע האָט זיך אַרויסגעוויזן פאַר אַזאַ גרויסן דערפאָלג.

וואָס איז אַזוינס די „טי־ווי־איי" פון וועלכער פּראָגרעסיווע בירגער רעדן מיט אַזוי פיל באַגייסטערונג? „טי־ווי־איי" זיינען די ראשי־תיבות פון טענעסי וואַלי אַטאָריטי, וועלכע איז געגרינדעט געוואָרן דורך קאָנגרעס אין 1933 מיט דעם צוועק צו שאַפן עלעקטרישע קראַפט פאַר דעם גאַנצן פאַרוואָרלאָזטן געגנט, וועלכער שליסט אין זיך טענעסי און נאָך 6 אַרומיגע שטאַטן. אַחוץ ביליגע עלעקטרישע קראַפט, פאַרהיט עס דעם געגנט פון פאַרפלייצונגען, וועלכע פלעגן מאַכן אַ חורבן פון אַלעס און אַלעמען, און קאָנסערווירט די ערד און וואַלד־הירשאַפט פון לאַנד.

אין דעם טענעסי־וואַלי געגנט וואוינען 5 מיליאָן מיט 8 הונדערט טויזנט איינוואוינער, פון וועלכע 3 מיליאָן 6 הונדערט טויזנט ווערן באַדינט דורך דער אַטאָריטי. אויף די דורכשניטלעכע קאָסטן פון אַ קאַרגן 1½ סענט פאַר אַן עלעקטריק קילאָוואַט שטונדע, ווערענד די פּריוואַטע קאָמפּאַניס רעכענען 2¾ סענט אַ שטונדע. דער דורכשניטלעכער איינוואוינער פון יענעם געגנט פאַרברויכט, דורכן יאָר, 4106 קילאָוואַט שטונדן, פאַר וועלכע ער צאָלט $54.61, ווערנד דער בירגער אין די זעלבע געגנטן וועלכער ווערט סערווירט פון פּריוואַטע קאָמפּאַניס פאַרברויכט 2100 קילאָוואַט שטונדן אַ יאָר, פאַר וועלכע ער מוז באַצאָלן אין דורכשניט די סומע פון $59.89. די אַטאָריטי סערווירט אַלזאָ 2 מאָל אַזוי פיל עלעקטרישע קראַפט און רעכנט פאַר דעם 5 דאָלאַר ווייניקער ווי די פּריוואַטע קאָמפּאַניס.

ווי באַוואוסט, איז עלעקטרישע קראַפט ניט דער איינציקער אויפטו פון דער אַטאָריטי. זי בויט באַוואַסערונגס־קאַנאַלן; באַוואַלדערט און באַוואַסערט דאָס לאַנד; אַ דאַנק איר באַ[illegible] איז דער [illegible] געגנט [illegible] געוואָרן. און דאָך, האָבנדיק באַצאָלט אַלע רעגירונגס שטייערן, [illegible] עקספּענס און [illegible] אַ גרויסן פּראָצענט פון איר הכנסה פאַר [illegible], האָט די אַטאָריטי [illegible] אַ גאַנץ [illegible] פון 4.3 פּראָצענט [illegible] אויף איר אינוועסטמענטס.

דאָך אײַלט זיך די רעפּובליקאַנער אַדמיניסטראַציע צו באַפרייען זיך וואָס גיכער פון דעם וואָס זי רופט „קריפּינג סאָציאַליזם". און האָט [illegible] באַשטימט דעם [illegible] — ניט שפּעטער פון יוני 1954 — ווען אַלעס מוז ליקווידירט ווערן און אויף אָרט זאָל די וואַשינגטאָנער רעגירונג ווי [illegible] אויפגעבן איר קאָנקורענץ מיט פּריוואַטע קאַפּיטאַל.

ווי עס ווייזט זיך אַרויס, האָבן אָבער די רעפּובליקאַנער פּאָליטישאַנס געמאַכט דעם רעכענונג אָן די בעלי בתים. עס האָבן זיך [illegible] גרויסע פּראָטעסטן מצד די מיליאָנען איינוואוינער אין דעם טענעסי־וואַלי געגנט. די פּראָטעסטאַנטן פאַרלאָזן זיך אויף די אויפטוען פון דער אַטאָריטי און אויך אויף די רעדעס וועלכע פּרעזידענט אייזנהאָוער האָט געהאַלטן מאַכנדיק דאָרט אין צייט פון די וואַלן, אין וועלכע ער איז אַרויסגעטראָטן מיט אַ סך לויב־געזאַנג צום גאַנצן די אַטאָריטי. עס וועט זיין אינטערעסאַנט צו זען וואָס וועט פון דעם אַרויסקומען.

די אָפטע רעגירונגס־קריזיסן אין פראַנקרייך

(שלוס פון זייט 13)

פינעי איז אייגנטליך געווען דער, וואָס האָט דערפירט מיט זיין רעגירן דאָס לאַנד צום ערב־קריזיס. ווען אַנדערע פינעי האָט זיך געדאַרפט שטעלן פאַרן פאַרלאַמענט, האָט ער אָבער דערפילט אַ שטאַרקע געגנערשאַפט פון פאַרשידענע גרופּירונגען און ער האָט געזען, אַז ער וועט דורכפאַלן. ער האָט רעזיגנירט אין דער לעצטער מינוט זיך אָנגעזאָגט צו שאַפן אַ רעגירונג.

איצט, ווען די דאָזיגע שורות ווערן געשריבן, איז שוין פינף וואָכן ווי פראַנקרייך איז אָן אַ רעגירונג. וואָס קאָן פאַר קיין פאַל ניט געשאַפן ווערן. ווען איר וועט לייענען די דאָזיגע שורות וועט אין פראַנקרייך שוין מסתמא זיין אַ רעגירונג. ווי עס זאָל אָבער ניט זיין, איז קלאָר איינס: אויב די נייע רעגירונג וועט זיך ניט רעכענען מיט דער לאַגע פון די ברייטע מאַסן; אויב זי וועט ניט זוכן צו פאַרבעסערן די לאַגע פון די אַרבעטענדיגע און ממילא אויך הייבן דעם לעבנס־ניוואָ פון לאַנד; אויב די נייע רעגירונג וועט נאָר זאָרגן פאַר די באַזיצענדיגע קלאַסן — וועלן די סאָציאַלע קאָנפליקטן אין פראַנקרייך זיך מערן און פאַרשטאַרקן. די לאַגע וועט נאָך מער פאַרערגערט ווערן. עס וועט ניט זיין קיין דויערנדיגע רעגירונג און מיר וועלן ווידער האָבן . . . רעגירונגס־קריזיסן.

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

פון איזידאָר נאַגלער,
גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָאַרד

אחוץ די לוין־העכערונגען פאַר קלאָוקמאַכער, וואָס איז אַריין אין קראַפט דעם 6טן דזשולײַ, איז אויך פאַריגן חודש אַריין אין קראַפט דער נייער אַגרימענט פאַר די סקירט און ספּאָרטסוועיר אַרבעטער. די לוין־העכערונגען פאַר די סקירט און ספּאָרטסוועיר אַרבעטער, מיטגלידער פון לאָקאַל 23, 35 און 10, האָבן זיך אָנגעהויבן דעם 20סטן דזשולײַ.

די פאַרהאַנדלונגען וועגן באַנייען דעם אַגרימענט אין דער סקירט און ספּאָרטסוועיר־אינדוסטריע האָבן זיך געצויגן אַ לענגערע צייט. דער אַלטער אַגרימענט איז אויסגעגאַנגען דעם 31סטן מײַ און עס איז געווען נייטיק אים צו פאַרלענגערן אויף אַ חודש, כדי צו האָבן מער צייט צו פאַרהאַנדלען. אחוץ דעם זיינען די פאַרהאַנדלונגען איבערגעריסן געוואָרן צוליב דער אינטערנעשאַנעל קאָנווענשאַן. די יוניאָן האָט אַרויסגעשטעלט פיר פאָדערונגען: 1) אַ לוין־העכערונג; 2) רעוויזירן די מינימום־סקיילס; 3) אַ צוגאָב־העכערונג אין די באַלוינונגען צום רעטייערמענט־פאָנד, און 4) עטאַבלירן אַ שטענדיקן אומפּאַרטייאישן טשערמאַן אַמפּאַיער, וואָס זאָל, פּונקט ווי אין דער קלאָוק־אינדוסטריע, קענען שליכטן סכסוכים אין דער פאַבריק ווען דער קאָלעקטיווער אַגרימענט איז אין קראַפט.

עס איז איבעריג דאָ צו דערציילן, אַז די פאַרהאַנדלונגען מיט דער „נעשאַנעל סקירט ענד ספּאָרטסוועיר אַסאָסיאיישאַן" זיינען געפירט געוואָרן גראָד אין דער צייט, ווען עס איז געווען סלעק אין טרייד, ווען די מאַשינען אין די שעפער האָבן זיך ניט געדרייט מיט געהעריגן אימפּעט און די שאָטענס פון די ליידיגע מאַשינען האָבן שווער געדריקט אויפן געמיט ביים פאַרהאַנדלונג־טיש. דערצו נאָך ליידט די אינדוסטריע פון אַ באַדייטענדע קאָנקורענץ אין דער פּראָדוקציע פון די ביליגע לייך סקירטס, וועלכע ווערן, ווי באַקאַנט, פאַרקויפט אויפן טוצן צו ריטעילערס.

אונטער די באַדינגונגען באַטראַכט איך דעם נייעם אַגרימענט פאַר אַ גאַנץ גוטע דערגרייכונג. די יוניאָן האָט געוואונען אירע עיקר־פאָדערונגען וואָס זי האָט אַרויסגעשטעלט און גאַנץ ממשותדיגע פאַרבעסערונגען פאַר די מיטגלידער. אחוץ די לוין־העכערונגען, וואָס זיינען פאַר די אַרבעטער אין דער בעסערער לייך פון דער אינדוסטריע כמעט די זעלביגע ווי ביי קלאָוקס, באַטראַכט איך פאַר אַ באַזונדערע דערגרייכונג די געהעכערטע מינימומס, וואָס זיינען באַזונדערס וויכטיג אויף צו באַשיצן די באַלמעלאָכעס אין דער ביליגער לייך און די צוגאָב־העכערונג צום רעטייערמענט פאָנד, וואָס וועט פינאַנציעל שטאַרקן די באַזיס פון דעם עלטער־פענסיע פאָנד. נעמענדיג אין אַכט דעם נידעריגן דורכשניט־עלטער פון די מיטגלידער, איז דער פאָנד איצט דער געזיכערטסטער פון אַנדערע פאָנדען. אַ וויכטיגע דערגרייכונג איז אויך דאָס, וואָס עס וועט צום ערשטן מאָל באַשטימט ווערן אַן אומפּאַרטייאישער טשערמאַן אין דער סקירט און ספּאָרטסוועיר־אינדוסטריע און עס וועט עטאַבלירט ווערן דער אַפּאַראַט אויסצוגלייכן סכסוכים צווישן דער יוניאָן און באַלעבאַטים — אַ סיסטעם, וואָס ווערט מיט רעכט באַטראַכט פאַר אַן אייגנאַרטיגן פּיאָנערן־אויפטו פון אונזער אינטערנעשאַנעל און אַ דאַנק וועלכן עס ווערן איינגעשטעלט סטאַבילע פרידלעכע באַציאונגען צווישן אַלע פאַקטאָרן אין דער אינדוסטריע.

וויכטיגער אַפּעל וועגן דער „שאַפּירא ענד מאַנס" קעיס

אין דעם יוני־נומער „גערעכטיגקייט" האָב איך אויף אָט דעם פּלאַץ שוין איבערגעגעבן די איינצלהייטן פון דעם געריכטס־פּראָצעס וואָס די פירמע „שאַפּירא ענד מאַנס" האָט פאַרפירט קעגן דער יוניאָן און דעם פּסק־דין וואָס דער סופרים קאָורט ריכטער בענעדיקט דינין האָט אַרויסגעגעבן קעגן דער פירמע. דער ריכטער האָט נעמלעך מבטל געמאַכט די טענות פון דער פירמע און גע'פּסק'ענט, אַז דער קאָלעקטיווער אַגרימענט איז אַ געזעצלעכער דאָקומענט און אַז דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן האָט אַ געזעצלעכע רעכט צו אונטערזוכן די געשעפטס־ביכער פון דער פירמע און אַרויסגעבן זיין אַנטשיידונג אין דעם סכסוך צווישן דער פירמע און דער יוניאָן.

די פירמע האָט אַפּעלירט געגען אָט דער געריכטס־אַנטשיידונג און דעם 30סטן יוני האָט דער אַפּיל־געריכט (אַפּעלעים דיוויזשאַן), וואָס באַשטייט פון 5 ריכטער, איינשטימיג באַשטעטיגט דעם אורטייל פון דעם נידעריגערן געריכט, נעמלעך, אַז די פירמע איז געזעצלעך פאַראַנטוואָרטלעך אונטער דעם קאָלעקטיווען אַגרימענט און אַז דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן האָט אַ געזעצלעך רעכט צו אַנטשיידן אין דעם סכסוך צווישן דער פירמע און דער יוניאָן. דער אַפּיל־געריכט האָט איינשטימיג צוריקגעוויזן דעם פאַרלאַנג פון דער פירמע, אַז איר סכסוך מיט דער יוניאָן וועגן דער לעגאַליטעט פון אַגרימענט און דעם געזעצלעכן רעכט פון אומפּאַרטייאישן טשערמאַן זאָל איבערגעגעבן ווערן צו אַ געריכט פון אַ דזשורי.

בלויז אין איין פּונקט פון דער פירמע'ס אָנקלאַגע האָבן זיך די פינף ריכטער ניט געקענט איינִיגען. אין דעם צוגאָב־אַגרימענט מיט דער פירמע, לויט וועלכן די פירמע האָט גאַראַנטירט צו געבן אירע אַרבעטער אַ באַשטימט צאָל וואָכן פון באַשעפטיגונג אין פאַרלויף פון דעם יאָר, איז נעמלעך פאַראַן אַ פאַרשריפט, וואָס זאָגט: אויב די פאַרטנערשיפ אָדער די פירמע גופא וועט ליקווידירט ווערן, זאָלן די שותפים ניט זיין אינדיווידועל פאַראַנטוואָרטלעך פאַר דער אויספירונג פון אַגרימענט.

אָרום אָט דעם פּונקט האָבן דריי ריכטער, אַ מאַיאָריטעט פון אַפּיל־געריכט, געהאַלטן, אַז אַ ספּעציעלער פּראָצעס אין געריכט וועט דאַרפן אַנטשיידן צי „שאַפּירא ענד מאַנס" האָט זיך באמת ליקווידירט אָדער זי פירט אָן אירע ביזנעס דורך די שעפּער אוט־אָוו־טאַון, וועלכע טראָגן אַנדערע נעמען. צוויי ריכטער, אַ מינאָריטעט פון אַפּיל־געריכט, האָבן געהאַלטן אַז דער דאָזיגער ענין דאַרף ניט אויפגענומען ווערן דורך אַ ספּעציעלן געריכטס־פּראָצעס, נאָר אַז דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן האָט אַ געזעצלעך רעכט צו אונטערזוכן דעם ענין און אַרויסגעבן זיין אַנטשיידונג.

די יוניאָן איז איצט אימשטאַנד געזעצלעך אויפצונעמען אַלע קלאַגעס געגען „שאַפּירא ענד מאַנס" ביים אומפּאַרטייאישן טשערמאַן, און מאַכן די פירמע פאַראַנטוואָרטליך פאַר אירע מעשים ביז דעם 17טן יאַנואַר, 1953, ווען זי האָט אָפיציעל מיטגעטיילט אַז זי ליקווידירט אירע ביזנעס. די קלאַגעס געגען דער פירמע נאָך אָט דעם דאַטום, ספּעציעל אירע פאַרבינדונגען מיט די אוט־אָוו־טאַון שעפּער, וועלן באַהאַנדעלט ווערן ביי אַ ספּעציעלן געריכטס־פּראָצעס אין סעפּטעמבער.

סעקרעטאַר פון לאָקאַל 9 ווערט באַשטימט אַלס געהילף אין דזשאָינט באָאַרד אָפיס

הענעך מענדעלסאָן, וואָס איז די לעצטע פינף יאָר געווען סעקרעטאַר אין קלאָוק־פינישערס לאָקאַל 9, וועט אָנהייבנדיג דעם 20סטן דזשולײַ פאַרנעמען זיין אַמט אַלס געהילף צום גענעראַל־מענעדזשער אין קלאָוק דזשאָינט באָאַרד. ער וועט זיין אין אַ לאַגע מיך צו באַפרייען פון אַ סך רוטינע אַרבעט, וואָס איז געוויינלעך פאַראַן אין דער צענטראַלער קערפּערשאַפט פון אַזאַ גרויסער אָרגאַניזאַציע ווי עס איז די קלאָוקמאַכער יוניאָן.

איך באַטראַכט מענדעלסאָנ'ען פאַר אַ טרייען איבערגעגעבענעם יוניאָן־טוער, וואָס איז באַהערשט פון אַן אויפריכטיגן ווילן צו דינען די מיטגלידער פון אונזער יוניאָן. ער האָט אַלס סעקרעטאַר פון לאָקאַל 9 אַרויסגעוויזן אַ סך פאַרשטענדעניש פאַר די פּראָבלעמען פון אונזער אָרגאַניזאַציע און ער האָט מיט גרויס ענערגיע און טרייהאַפט געטאָן זיין יוניאָן־אַרבעט. אין זיין נייעם אַמט און מיט דער געהעריגער קאָאָפּעראַציע פון די בעאַמטע און דעפּאַרטמענט סטעפּס, וועט ער אויף אַ נאָך גרעסערן פאַרנעם זיין אימשטאַנד צו דינען אונזער יוניאָן און אונזערע מיטגלידער.

דאַנק־רעזאָלוציע

די אַרבעטער פון ברעף און לייטנער קלאָוק־שאַפּ, 247 וועסט 38סטע סטריט, דריקן אויס אַ דאַנק צו זייער ביזנעס אַגענט, וויליאַם פריד, פאַר זיין גוטע אַרבעט. מיר האָבן אויך פּרעזענטירט אונזער שאַפּ־טשערמאַן, ברודער סעם רובין, מיט אַ מתנה פאַר זיין איבערגעגעבענער טעטיגקייט.

שאַפּ־קאָמיטע: העררי קרעפּס און דזשאָן באַטען — לאָקאַל 117.

מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן

פון יוסף ברעסלאו, וויס־פרעזידענט

ווען די שורות ווערן גע־שריבן, ענדיגט מען דזשולאי, הויבט זיך אן איבערשטעלען דער סיזאן אין טרייד און מען פאנגט אן צו ארבעטן. די סעמפל־מייקערס שעפער ארבעטן שוין עטלעכע וואכן גאנץ גע־שמאק. אין די רעגולערע שעפס און פיס שעפער, וואו מען מאכט קאוטס און סוטס, ארבעט מען שוין גאנץ נישקשהדיג — און מיר דער סיזאן לויט וואס מען הערט אויך אנ־געפאנגען ארבעטן און מען האפט אויף א גוטן סיזאן. געווילן, עס ברענגט נישט ווי אין דער צייט פון דער מלחמה און עס איז אויך נישט דער אימפעט ווי אין דער צייט ווען עס איז ארויסגעקומען דער "ניו־לוק" סטייל; אבער אלע נביאים, אלע שטערן־זעערס, אלע עקספערטען אין טרייד האבן פארצייכנט, אז עס וועט זיין ביזי ביי קלאוקס. אלץ וואס מיר ווילן איז, אז זייערע נביאות זאלן מקוים ווערן. ווייל זינט נערוועזן באוויזען, האבן די אונז פיל מאל דיסאפוינטעד. מיר ווילן אבער לעבען מיט דער האפענונג, אז דאס מאל וועט שוין אלץ זיין אזוי ווי מיר ווינשן זיך.

נישט גוט איז נאר די ארבעטער, וועלכע האבן אינגאנצן פארלוירן זייערע שעפער, ווען אייניגע בעלי בתים זיינען ארויס פון ביזנעס.

אונזער לאקאל האט דערווייל רעגיסט־רירט אלע, וועלכע האבן נישט קיין שטענ־דיגע דזשאבס — און מיר מאכען מאקע דא א שפעציעלן מיל צו אלע, וועלכע האבן אנגעהויבן צו ארבעטן. ארויסגענומען האט מען פרעסערס — סיי זיי צו געבן די "מענ" וואס עס קומט די ארבעטסלאזע און סיי די ארויסגענומענע אויף א שטענדיגן דזשאב. ווייל דער באשלוס האט אונזער לאקאל האט געמאכט, אז קיין אוטערסטערס זאל נים ערלויבט ווערן, וואו עס זיינען דא לידיגע מיטגלידער — און וואו מען קען באשעפטיגן נאך פרעסערס — איז נישט קיין שאלה און נישט מאכט קיין פרעסער בע־שלוס. מיר מיינען עס באמת דורכצופירן. מיר ווענדן זיך צו די פרעסערס: זאלן פארמיידן מיסברויך פון די פרעסערס אין די שעפער און אויך פאר אונזער אמט — און דער־מאנען די פרעסערס, אז עס איז א פליכט ארויסצוגעבן א פרעסער אויף א דזשאב. וואו עס איז נאך דא א מעגלעכקייט...

ענדלעך האבן מיר א סקוירט און ספארטסוועיר אגרימענט

לעצטען מאי איז אויסגעגאנגען דער סקוירט און ספארטסוועיר אגרימענט. און באלד מיר זיינען געווארנט, אז אין ספארטסוועיר טרייד פלעגט זיין ליידער צו פיגנען אן אגרימענט ווי ביי קלאוקס. — איז די לאגע האט מאל געווען, פונקט דער היפך. די סקוירט און ספארטסוועיר מאנו־פעקטשורערס האבן דאס מאל געמאכט פארשידענע שוועריגקייטן און ווענג. עס איז צוגעקומען צו א סטרייק. ווען די יוניאן האט די גאנצע דעקלארירט: "אויב עס וועט נים זיין קיין אגרימענט — וועט מען נים אר־בעטן." דערנאך זיינען די געווארען ווייכער און באגריפיגער און דעם 25סטן יוני איז מען געקומען צו א פארשטענדעניש.

אנגעפאנגען האט זיך עס דערמיט, וואס די האבן ביים אנפאנג דעקלארירט, אז זיי ווילן פארשרייבן און ווען דעם רעזולטאט פון דעם פארלאנג פאר א יקרות־"רעיז" פון דער קלאוקמאכער יוניאן. געפירט ווי די קוירנעל מאל א. ראזענבלאט, דער אימ־פארשטעל טשערמאן, האט געגעבן די קלאוקמאכער א 5 דאלאר רעיז, האט זיך אונז ארויסגעדראכט, אז מיר זיינען שוין מיט די געקומען צו אן אויסגלייך, און צום סוף, איז עס גאר געווען א "עבערגער מאנ". דאן האבן די גאר אויפגעהויבן א מאדנע יורידישקייט־פראגע. זיי האבן געוואלט מעלדן, אז "עס זיינען דא אייניגע לאקאלן אין דער אינטערנעשאנאל, וועלכע מאכען סקוירטס און ספארטסוועיר אונטער בילי־גערע און נידעריגערע קאנדישאנס — וואס זיינען א גרויסע קאנקורענץ צו זייערע שע־פער." די דעקלערונג פון דזשאינט באארד און די לאקאלן, אז די פראגע איז אן אינגער־לעכע יוניאן־פראגע און פארזיכערט, אז די יוניאן וועט דאס אליין אויסגלייכן און זען וואס מען קען טאן, האט זיי נים צופרידן געשטעלט. זיי זיינען בעלאקן צו דער אינ־טערנעשאנאל, און ווען דער פרעזידענט האט זיי אויך פארזיכערט, אז ער וועט עס אויפ־נעמען און אונטערזוכן און אז גערעכטיגקייט וועט געטאן ווערן, האבן מיר גע־מיינט, אז מיט דעם איז דער ענין שוין ערלעדיגט. אבער ניין. די אמת'ע קאץ פון זאך האבן די ארויסגעלאזט ווען עס איז אריינגעקומען די פראגע פון א "רעיז". זיי האבן פשוט דעקלערירט, אז זיי ווילן קיין רעיז נישט געבן, נישט קוקנדיג דערויף, וואס אין דער ספארטסוועיר אינדוסטריע איז ביז לעצטן ספרינג סיזאן געווען פראס־פעריטי... ווענן דעם פארלאנג פאר אן אימפארשיעל טשערמאן אין דער אינדוסטריע האבן זיי גאר נישט געוואלט הערן. און ווען עס איז געקומען צו רעדען וועגן דער העכערונג צום רעטייערמענט־פאנד, האבן זיי געמאכט קוויטשען, אז מען האט געקענט הערן ביז "מאטש־מארי".

צוליב דער אינטערנעשאנאל קאנווענשאן אין יענעם מאנאט, האט מען געמוזט דעם אגרימענט פארלענגערן פאר נאך א מאנאט צייט. און ווען די קאנפערענץ־קאמיטע איז צוריקגעקומען פון דער קאנווענשאן און גע־נומען רעדן תכלית, האט עס אויסגעזען צו זיין זייער ערנסט. אין ענדע דזשון, ווען מיר האבן געזען, אז עס וועט קיין ענדע נישט קומען צו די פארהאנדלונגען, האט די קאנ־פערענץ קאמיטע דעקלערירט גאנץ פשוט: "אן אן אגרימענט וועט מען נישט ארבע־טן." די יוניאן האט אויך דערביי פאר־געשלאגן, אז אויב זיי וועלן, גיט מען זיי 24 שטונדן צייט אויסצוקלייבן אן ארבי־טרייטאר — און דעם גאנצן ענין איבער־געבן פאר ארביטרעישאן, און וואס יענער וועט באשליסן זאל זיין ביינדנד פאר ביידע צדדים — האבן זיי דאס אויך נישט גע־וואלט. אבער נאך דער גאנצער מחיה פאר־הערונגען, נאך א סך ערגערנישן און אמת'ע שוועריגקייטן, ווען די בעלי בתים האבן דערזען, אז דער שפיל איז פארן סיריעזל — זיינען זיי געקומען מיט אונז צו א פארשטענדעניש.

די פארשטענדעניש איז באשטאנען אין דעם, אז מיר קריגן 5 דאלאר א רעיז. די האבן צוגעשטימט פאר אן אימפארשיעל טשערמאן מאשינערי. די וועלן צאלן מיט א האלבן פראצענט מערער צום רעטייער־מענט־פאנד, אנפאנגענדיג נעקסטן יאנואר, און צוגעשטימט צו העכערן די מינימומס פון אלע קראפטס אין דער אינדוסטריע. די מינימום סקעיל פאר א פרעסער, איז, אנ־שטאט $1.80 — איצט 2 דאלאר און אכט סענט א שטונדע. דער אגרימענט איז גע־מאכט געווארן אויף 5 יאר, מיט אן עסקא־לייטער־קלאוז און מיט אלע קליפערלעך. נאך אונזער מיינונג נאך, נאך די אלע שוועריג־קייטן, האט די יוניאן געקראגן איינעם פון די בעסטע אגרימענטס.

פארשטייט זיך, אז א דאנק קומט דער קאנפערענץ קאמיטע, וואס האט געטאן אלץ, וואס איז געווען אין איינע כוחות, פאר דעם אגרימענט. איבערהויפט פארדינט א גרוי־סן דאנק אונזער דזשענעראל־מענעדזשער, ברודער איזידאר נאגלער, וועלכער האט ביי די פארהאנדלונגען ארויסגעוויזן אמת'ן טאלאנט. ער האט געארבעט איבער זיינע כוחות. ער האט געטאן אלץ וואס אין מעגלעך צו דערגרייכן דעם אגרימענט פאר די סקוירט און ספארטסוועיר ארבעטער. מיר ווינשן בלויז, אז די ארבעטער אין טרייד זאלן האבן א גוטן סיזאן און אזוי־ארום בענעפיטירן פון דעם אגרימענט. אחוץ דעם דזשענעראל־מענעדזשער איז די קאנפערענץ קאמיטע באשטאנען פון לואיס ריעס, מענע־דזשער פון לאקאל 23; מאו פאליקאף, מע־נעדזשער פון לאקאל 10, און פון איער יוסף ברעסלאו, מענעדזשער פון לאקאל 35, וועלכער שרייבט די שורות.

לאקאל 35 נעקסטער לאקאל־מיטינג

דינסטאג, דעם עלפטן אויגוסט, גלייך נאך דער ארבעט, 5:30 פארנאכט, וועט אין האטעל דיפלאמאט פארקומען אונזער נעקס־טער לאקאל־מיטינג. אייגנטלעך, איז דאך ביי אונז נים קיין נאהינע קיין לאקאלע מי־טינגען. אבער דעם מיטינג באטראכטן מיר פאר א זייער וויכטיגן — און מיר ווילן דעריבער רופן די אויפמערקזאמקייט פון אונזערע לאקאל 35 מעמבערס. אז עס איז דער ווונטש פון דער יוניאן, אז אונזער גאנצע מעמבערשיפ זאל זיך באטייליגן אין דעם מיטינג. ווייל דארט וועט מען, אחוץ אנדערע פראגען, פארהאנד־לען די פראגע פון א רעיז פאר די באאמטע פון דער יוניאן — און אויך וועט מען פאר־האנדלען די פראגע פון העכערן די דיוס פון די מעמבערס. די יוניאן איז זייער פאר־

אינטערעסירט, אז די מעמבערס זאלן וויסן וועגן דעם און קומען צום מיטינג, כדי זיך צו באקענען מיט דער פראגע, פארוואס עס איז נויטיג דאס צו טאן.

אין אזא צייט ווען זיך, נאטירלעך, שפירקעפ, גרינלערס, וועלכע וואס מען רופט אין ענגליש "וואיט־גארס", אז ווען זיי הערן וועגן עפעס, גיבן זיי גלייך א פרעג א קלאץ־קשיא: "וואס איז מיט די 166 מיליאן דאלאר, וואס די אינטערנעשאנאל פארמאגט?" (דער פינאנציעלער באריכט פון דער אינטערנעשאנאל קאנווענשאן). מיט דער אבדיכט אייך צו שטעלן אין א שלעכ־טער לאגע, דייטען זיי גלייך אן: "אז אויב מיר האבן קאנטראל איבער אזויפיל מי־ליאנען — צו וואס דארפן אינגאנצן די דיוס?" זיי ווייסן טאקע, נאר זיי מאכן זיך נישט וויסנדיג, אז איין זאך האט נים צו טאן מיט דער צווייטער. די אלטע יוניאן־לייט פארשטייען דאס זייער גוט און די איינ־גערע וועלן עס אויך באגרייפן, אז ווען די אלגעמיינע יוניאן האט א קאנטראל איבער מיליאנען, האט עס דירעקט מיט דעקן די לאקאלע אויסגאבן גאר נים צו טאן.

אלץ, אין וואס מיר זיינען פאראינטערע־סירט איז, אז די מעמבערס זאלן קומען צו דעם מיטינג — און מיר לאזן עס איבער צו זייער געזונטן פארשטאנד, אז זיי וועלן אנהאלטן זייער יוניאן אין דער זעלבער שטארקייט, אין דער זעלבער הויכקייט און מיט דעם זעלבן פרעסטיזש, ווי זיי האבן עס אנגעהאלטן ביז איצט.

אונזער יערלעכער וויקענד ארויספאר אין די קעטסקילס

עס איז שוין אין לאקאל 35 געווארן א מנהג יעדען זומער דזשון צו האבן א וויק־ענד ארויספאר. היינטיגס יאר האבן מיר פרייטאג, דעם 26סטן דזשון, געהאט אונזער ארויספאר אין "ניו־בראיטען האטעל" אין קעטסקילס. נישט קוקנדיג דערויף, וואס אין דער צייט ווען דער ארויספאר איז צו־געגרייט געווארן איז די שטימונג אין טרייד געווען א געדריקטע, איז דער פארלאנג הייער געווען אזוי גרויס, אז ווען דער האטעל וואלט געהאט פלאץ פאר נאך הונדערטער געסט, וואלטן מיר געהאט אזויפיל קאסטימערס. מען קען זאגן, אז אונזער הייעריגער ארויספאר איז געווען אן ער־פאלג אין יעדן זין. אין אנפאנג דזשון איז געווען קאלט און רעגנדיג — אבער צו אונזער ארויספאר זיינען מיר געווען מזל־דיג. עס איז געווען שיין און ווארעם. די באהאנדלונג אין פלאץ איז געווען גוט און אונזער עולם האט באמת הנאה געהאט פון דעם שיינעם וויקענד. א חוץ דאס עסן און די פרישע לופט און אנדערע אקטיוויטעטן פון שווימען און שפילן באל, האבן מיר צו דעם אלעמען געהאט א זייער גוטן קאנ־צערט, מיט דער באטייליגונג פון דער ישראל זינגערין, שושנה־שושנה, וועלכע האט געזונ־גען אפערא אריעס העברעאיש אויף א זייער נייעם אופן. דער אידישער שוישפילער און זינגער ליאן ליבגאלד און זיין פרוי לילי ליליאנא האבן פארגעשטעלט פארשידענע בילדער און סקיצן און אויך מיט זייער געזאנג ארויסגערופן א סך אפלאדיסמענ־טן פון אונזער עולם.

א חוץ דעם קאנצערט, האבן די פרייען־פיאנערן פון לאקאל 35 דורכגעפירט א פע־

קדוש־פארטי, וואס האט איינגעבראכט נישט ווייניגער ווי איבער 13 הונדערט דא־לאר פאר ישראל. די סומע איז געווען א סך מער ווי לעצטן יאר.

הכלל, עס איז געווען צו גאט און צו לייט. אונזערע מענטשן האבן געהאט אי א "פיזי־שען" און אי א גייסטיגן פארגעניגן — און דערביי נישט פארגעסן די הילף פאר ישראל.

יוניאן אין מאנטרעאל צאלט אויס איבער $400,000 פאר וואקאציעס

פון וויס־פרעזידענט בערנארד שעהן

היינטיגן זומער האבן מיר אויסגעצאלט צו די מאנטרעאלער מיטגלידער איבער $400,000 אין וואקאציע־טשעקס.

די קלאוקמאכער האבן היינטיגן זומער צום ערשטן מאל געקראגן פאר צוויי וואָ־כן וואקאציע און זייערע פנים'ער האבן גע־שיינט פון פרייד ווען זיי האבן די גרע־סערע טשעקס געקראגן. פאר די קלאוק־מאכער איז דער וואקאציע־פעריאד געווען פון דעם 19טן יוני ביז דעם 6טן יולי. אלע קלאוק־שעפער זיינען געווען געשלאָ־סן די צוויי וואכן.

די סומע וואס איז אויסגעטיילט געווא־רן צו די קלאוקמאכער האט באטראפן $170,000. די ביזנעס־אגענטן האבן אי־בערגעגעבן די וואקאציע־טשעקס צו די מיטגלידער ביי ספעציעלע לאקאל־מיטינגען, וואס זיינען פאר דעם צוועק גערופן גע־ווארן. איבעריג צו זאגן, אז אט די מי־טינגען זיינען געווען גוט באזוכט...

אזוי ארום האבן אונזערע מאנטרעאלער קלאוקמאכער געהאט אן אמת'ן יום־טוב, שוין צוליב דעם אליין וואס זיי האבן גע־וואוסט, אז די וואקאציע־טשעקס דעקן אלע אויסגאבן פאר זייער זומער־אפרוה.

די גרעסטע סומע געלט פאר וואקאציע איז אויסגעטיילט געווארן צו די דרעס־מאכער — $220,000.

צו די עמבראידערי־ארבעטער, וועלכע האבן אויך פאריגן זומער געקראגן טשעקס פאר צוויי וואכן וואקאציע — איז אויסגעטיילט געווארן די סומע פון $24,000.

אין דרעס־טרייד האבן מיר נים איינ־געשטעלט קיין איינהייטלעכן וואקאציע־פעריאד אזוי ווי די קלאוק טרייד. דאס איז דערפאר, ווייל עס איז נים געווען באקוועם צו שליסן אלע דרעס־שעפער אין איין צייט. יעדער שאפ האט ארראנזשירט די וואקאציע פאר די ארבעטער לויט ווי די אומשטענדן האבן ערלויבט.

דער קלאוק סעזאן

אזוי שנעל ווי דער וואקאציע־פעריאד האט זיך געענדיגט, איז מען געווארן אק־טיוו אין די שעפער. עס האט זיך אנגע־הויבן דער נייער סעזאן. ווען די דאזיגע שורות ווערן געשריבן האט מען געשטעלט פרייזן אין ארום 90 פראצענט פון די שעפער.

מיר האפן, אז דער סעזאן וועט זיין א גוטער. אלע צייכנס ווייזן, אז קיין ארבעט וועט נים פעלן אין די שעפער.

לויט א באשלוס פון דזשאינט קאונסיל, וואס איז דורכגעגאנגען אין אפריל, איז פון דעם ערשטען יולי אריין אין קראפט די הע־כערונג אין דיוס אויף 50 סענט א חודש. אנשטאט דריי דאלאר, וואס איז געצאלט גע־ווארן ביז איצט, ווערט איצט געצאלט 3 דאלאר מיט 50 סענט.

באווייגונגען אין דרעס־טרייד

דער וואקאציע־סעזאן האט געשאפן א שטיקעל פראבלעם אין דרעס־טרייד. פארן מיטגלידער וועלכע באנוצן זיך נאך מיט צוויי וואכן אפרוה. זיי פארגינען זיך צו נעמען נאך א פאר וואכן אויף זייער איי־גענעם חשבון. אין געוויסע שעפער, וואו מען ארבעט אויף בעסערע ליינס, פעלן צוליב דעם ארבעטס־הענט.

כדי צו שליכטן דעם דאזיגן פראבלעם שיקן מיר צייטווייליגע ארבעטער צו די דאזיגע שעפער. דער סעזאן אין דרעס־טרייד איז נאך סיי־ווי נים אין פולן גאנג. בלויז אין די שעפער וואו מען ארבעט אויף בע־סערע דרעסעס איז מען פארנומען פולע צייט.

לויט דעם סיסטעם וואס איז אנגעגאנגען ביז איצט האט מען געצאלט די באנוסעס אויפן באזיס פון שטונדע. די באנוס־צאלונג האט באטראפן 26 סענט א שטונדע. אט דער סיסטעם, האבן מיר זיך ארומגעזען, איז נים גינסטיג פאר די לאנגזאמע בעל־מלאכות. די אורזאך — גאנץ פשוט. א בעל־הבית האט נים געוואלט אריינעמען א לאנג־זאמען ארבעטער, ווייל עס האט אים נים געלוינט צו צאלן דעם דאזיגן ארבעטער 26 סענט א שטונדע באנוס. האבן מיר דעריבער פארלאנגט, אז די באנוסעס זאלן געצאלט ווערן לויט א געוויסן פראצענט אויף די ווידזשעס.

אין אנפאנג האבן געוויסע מיטגלידער ארויסגעזעצט געגן אזא ענדערונג. דער ענין איז פיל דיסקוטירט געווארן. די מאַיאָרי־טעט האט געשטימט פאר דעם אומבייט. איצט זעהען אלע איין, אז די ענדערונג איז גינסטיג פאר דער גאנצער מיטגלידערשאפט בכלל. דער אומבייט וואס איז דורכגעפירט געווארן מיט דער פארמיטלונג פון אומ־פארטייאישן טשערמאן שטעלט אין פאל־גענדע באנוס־צאלונגען: אפערייטארס 28½ פראצענט פון לוין; פרעסערס 17½ פראָ־צענט; פינישערס און גענעראל־העלפערס 35 פראצענט. דער אומבייט האט זיך אנגע־פאנגען מיט דעם חודש יולי.

אין עמבראידערי־טרייד

דער סעזאן אין עמבראידערי־טרייד האט זיך אנגעהויבן דעם 13טן יולי, ווען די מיטגלידער האבן זיך אומגעקערט פון זייער וואקאציע.

דערווייל איז קיין סך ארבעט ניטא. דער סעזאן אין עמבראידערי גייט אריין אין פולן ברען ווען מען ווערט גוט אקטיוו אין די דרעס־שעפער. דערווייל, ווי געזאגט, איז נאך נים צו "ביזי" אין די דרעס־שעפער.

מיר ערווארטן, אז א ביסל שפעטער וועלן די עמבראידערי ארבעטער אויך זיין גוט פארנומען אין די שעפער.

דער גאָלדענער יובל פון דער סקירטמאַכער יוניאָן לאָקאַל 23 -

פון לואיס ריעס, מענעדזשער

עס 17טען יולי היינטיגס יאָר איז די סקירט־מאַכערס יוניאָן לאָקאַל 23 אַלט געוואָרן פופציג יאָר. דער לאָקאַל האָט דורכגעמאַכט אַ רייכע געשיכטע פון העלדישע קאַמפן און גרויסע דערגרייכונגען פאַר די סקירטמאַכער, פאַר די קלאָוקמאַכער בכלל און פאַר דער גאַנצער אינטערנעשאַנאַל יוניאָן. צו דער געלעגנהייט פון אָט דעם יובל־דאַטום וועלן מיר דאָ באַשרייבן היסטאָריש צו באַקענען די נייע מיטגלידער פון אונזער יוניאָן, די וואָס זיינען צו אונז געקומען אין די לעצטע צוויי צענדליג יאָר, מיט דער רייכער פאַרגאַנגענ־הייט פון אונזער לאָקאַל.

מיט געבורט פון דעם איצטיגן יאָר־הונדערט איז סקירטמאַכן געווען אין דער מאָדע. דאַן האָט אָנגעהויבן די סקירט אינדוסטריע פאַר דעם ערשטן מאָל אין דער וואָמענס־ קלאָוק אינדוסטריע. און צו אָרגאַניזירן די אַרבעטער אין דעם צווייג איז געווען די היסטאָרישע אויפגאַבע פון דער די גע־בורט אינטערנעשאַנאַל לידיס גאַרמענט וואָרקערס יוניאָן.

דער בראשית פון אונזער לאָקאַל: פאַרשפּרייטונג און דורכפאַל

נאָך אַ קורצן אָרגאַניזאַציע־קאַמפּיין איז דער סקירטמאַכער לאָקאַל 23 געטשאַרטערט געוואָרן דעם 17טען יולי, 1903. דער נייער לאָקאַל האָט בשותפות מיט די אַנדערע לאָ־קאַלן פון קלאָוק דזשאָינט באָרד דורכגע־מאַכט די האַרט־ברעכנדע דערפאַרונג פון די ערשטע פאַרזוכן אויפצובויען אַ פעסטן אָרגאַניזאַציע פאַר דער יוניאָן.

די מוטליגע פון אָרגאַניזאַציע פלעגט שטייגן און פאַלן. מען פלעגט זיך נעמען צו אַ שאַפּ. די אַרבעטער פלעגן זיך פאַר־שרייבן אין דער יוניאָן. מען פלעגט דער־קלערן אַ סטרייק און נאָך אַזאַ פלעגן די אַרבעטער דינגען און די באַדינגונגען פלעגן פאַרבעסערט ווערן. די נייע רעקרוטען, פאַרשיכורט פון נצחון, פלעגן באַלד נאָכ־דעם אַרויסגעפאַלן פון לאָקאַל און פלעגן ניכער אויסגעפעלט. אַז דאָס האָט געגעבן דעם באַס אַ געלעגנהייט צוריקצונעמען די פאַרבעסערונגען.

פריער אַז די מאַלות, האָט פלעגן נאָך ערגער ווערן דורך די יוריסדיקציע סכסוכים מיט דער קאָנקורירנדיגער „אינדאַסטריעל וואָרקערס אָוו דזשי וואָרלד יוניאָן", וואָס אונ־דזער לאָקאַל געמוזט פאַרטיידיגן. עס איז גע־ווען אַן אומפאַרגעסלעכער מאָג ווען 700 אַרבעטער פון מאָקס סאָלאָמאָן, „דער קעניג פון די קליידלעך", זיינען אַרגעטער אין סטרייק אויפן רוף פון אונזער יוניאָן. עס איז אָבער באַלד קלאָר געוואָרן, אַז אָט די אַרבעט קען ניט געמאַכט ווערן אויפן באַזיס פון איינצעלנע שעפּער. באַלד דער גאַנצער טרייד מוז אָרגאַניזירט ווערן. מיט אָט דעם אָרטיקל איז באַקאַנט געוואָרן די פאַר־באַנד־מיטגלידער פון לאָקאַל 23 אין 1909.

שפּעט דעם גענעראַל־סטרייק פון די קלאָוקמאַכער אין 1910 האָט די סקירט־מאַכער יוניאָן געהאַט טויזנטער מיטגלידער. ווען דער גענעראַל־סטרייק האָט זיך פאַר־ענדיגט האָט אונזער לאָקאַל שוין געהאַט טויזנטער מיטגלידער און איז געווען דער גרעסטער לאָקאַל אין קלאָוק דזשאָינט באָרד און אין דער אינטערנעשאַנאַל. דער חלום איז פאַרווירקלעכט געוואָרן. די סקירט־אינדוסטריע איז געווען אין גאַנצן יוניאָני־זירט.

אין די שפּעטערדיגע יאָרן זיינען אָנגע־שטאַנען ענדערונגען אין דער אינדוסטריע. וועלכע האָבן שטאַרק אָנגערירט דעם צו־שטאַנד פון לאָקאַל. דרעסעס זיינען אַריין אין דער מאָדע און שפּעטער וואָס מען האָט פריער געמאַכט בלויז סקירטס האָבן אָנגעהויבן פּראָדוצירן קלאָוק־דרעסעס (סוטס און סקירטס פון די זעלביגע וואַרע ווי סוטס). די סקירטמאַכער זיינען געוואָרן דרעסמאַכער און די אינטערנעשאַנאַל האָט צוגעטיילט „דרעסעס" אין אונזער טשאַר־טער.

ווען דרעסעס זיינען שוין געוואָרן אַ שטענדיגער אַרטיקל אין דער פּראָדוק־ציע־בראַנדזשע. און מען האָט די בעגינען מיזהען איך אין ווייסט שפּעטער און אין שפּעטער פון אַנדערע טריידס, האָט די יוניאָן איינגעזען די שוועריגקייט פון האַלטן די ציטאַדעלן אין פאַרשיידענע לאָקאַלס. אונזער אינטערנעשאַנאַל קאָנווענשאַן האָט דעריבער באַשלאָסן צו טראַנספערירן אַלע דרעסמאַכער צו איין לאָקאַל. און אַ באַדייטנדיגער טייל פון לאָקאַל 23 מיטגלידער זיינען טראַנספערירט געוואָרן צו לאָקאַל 22. די סקירטמאַכער יוניאָן איז דערמיט איינגעשרומפּן געוואָר־קען צו אַ קלענערן טייל פון איר פריערדיגע גרויס. אָבער דערפאַר ווידער בלויז פון אַר־בעטער אין איין צווייג פון דער אינדוסטריע.

דער קריזיס פון די דרייסיגער יאָרן און דער „ניו דיל"

באַדינגונגען זיינען געוואָרן אַלץ ערגער אין די נעכסטע אַכציגער יאָר. אין 1932, ווען איך בין געוואָרן מענעדזשער פון לאָ־קאַל, האָבן מיר שוין געהאַט בלויז אַרום 300 מיטגלידער. דער סוועט־שאַפּ איז צו־ריקגעקומען, ספּעציעל אויף דער איסט־סייד. אין קריזיס זיינען די אַרבעטס־שטונדן גע־וואַקסן און די שכירות האָבן איינגעדאַרט. די קאַסע פון לאָקאַל איז געווען טרוקן און די אָרגאַניזאַציע האָט קוים געזשיפּעט. די לאַגע האָט אויסגעזען האָפענונגסלאָז.

די נ.ר.אַ. וואָס האָט אויפגעלעבט די אינטערנעשאַנאַל און די טרייד־יוניאָן באַ־וועגונג אין אַלגעמיין, האָט אויך אונזער לאָ־קאַל צוריקגעשטעלט אויף די פיס. דורך דעם 1935 סטרייק האָבן טויזנטער מיט־גלידער זיך אָנגעשלאָסן אָן אונזער לאָקאַל און מיר זיינען ווידער געוואָרן אַ מיליטאַנטע אָרגאַניזאַציע, וואָס קעמפט דער־פאַלגרייך פאַר די רעכט פון אירע מיט־גלידער.

ווען די יוניאָן איז צו די כוחות געקומען, זיינען די אַרבעטס־באַדינגונגען פון די מיט־גלידער פאַרבעסערט געוואָרן. אין 1942 האָבן מיר געוואונען פאַר די מיטגלידער דעם וואַקאַציע־פּלאַן. אין 1943, בײַם אונ־טערשרייבן מיט די בעלי בתים דעם טריי יאָר אַגרימענט, איז דער וואַקאַציע־פּלאַן אויסגעברייטערט געוואָרן צו אַ געזונט־פאַרזיכערונג און וואַקאַציע פּלאַן. צו וועלכן די בעלי בתים באַצאָלן מיר אַן אַ האַלב פּראָ־צענט פון פּעיראָל. ביים באַנייען דעם אַגרי־מענט אין 1948 האָבן מיר געוואונען אַ רע־טייערמענט פּלאַן פאַר די סקירטמאַכער און אַנשטאָט צו דעם געזונט און וואַקאַציע פּלאַן.

אין יולי 1951 איז איינגעשטעלט געוואָ־רן דער ערשטער פּענסיע טשעק פון 50 דאָלער אַ מאָנאַט פון דעם סקירט און ספּאָרטסוועאַר רעטייערמענט פּלאַן. אין די ערשטע צוועלף־מאָנאַטלעכן יאָר האָט דער פּלאַן פּענסיאָנירט 95 מיטגלידער. אַ הײַנט זײַ־נען 97 סקירטמאַכער פּענסיאָנירט גע־וואָרן אונטער דעם קאָסט פון טו־אינ־דוסטריע פּלאַן. האָט פּענסיאָנירט שוין זינט 1946.

די נייע מיטגלידער: אונזער וואוקס און דערגרייכונגען

די מיטגלידער צאָל פון לאָקאַל איז בעת־דייטענדיג פאַרגרעסערט געוואָרן און ציילט שוין איצט 7,384 מעמבערס. נייע מיט־גלידער ווערן שנעל אַריינגעצויגן אין דעם לעבן פון דער אָרגאַניזאַציע דורך אַ סיכ־סיגען בילדונג פּראָגראַם. וואָס האַלט אָן קלאַסן צו באַקענען זיי מיט. דער געשיכטע און פירונגען פון דער יוניאָן דורך קורסן פאַר ענגליש און שפּאַניש. אַ פּרייע ביבליאָ־טעק און ענלעכע טעטיגקייטן. דאָס העלפט ביינאָנקומען באַניעאַנצלע און שפּאַן שוועריג־קייטן וואָס קענען אויפקומען און שאַפט אויך האַרמאָנישע באַציאונגען צווישן די אַלטע און נייע מיטגלידער. ווי איבער־געגעבן אונזערע מיטגלידער זיינען צו דער יוניאָן. האָט מען געקענט זען ביי דער געשפּאַנל לייבער באָאַרד אַפּשטימונג פאַר יוניאָן־שאַפּ אין 1948. ווען 4,395 סקירט־מאַכער האָבן געשטימט פאַר דער יוניאָן און בלויז 35 דערקעגן.

אונזער יוניאָן האָט דאָ ניט לאַנג צוריק באַנייט דעם אַגרימענט מיט די בעלי בתים פון דער סקירט און ספּאָרטסוועאַר אינדוס־טריע און געוואונען לוין־העכערונגען פאַר די שטיק־ און וואָך־אַרבעטער. העכערע מיני־מומס, געהעכערט די צאָלונג פון די בעלי־בתים צום רעטייערמענט פּאָנד צו צוויי פּראָצענט פון פּעיראָל און איינגעשטעלט אַ פּערמאַנענטן אומפּאַרטייאישן טשערמאַן פאַר דער אינדוסטריע.

לאָקאַל 23 האָט דורכגעמאַכט אַ לאַנגען, שווערן וועג. צוריקבליקנדיג אויף דער פאַרגאַנגענהייט שעפּן מיר באַגייסטערונג פון דער איבערגעגעבנהייט און געטרייהייט פון אונזערע וועטעראַנען. הונדערטע נייע מיטגלידער שטראָמען כסדר אַריין אין אונ־זערע רייען און אונזער אינטערנעשאַנאַל און דער קלאָוק דזשאָינט באָאַרד קענען זיין זיכער, אַז מיר גיבן זיי די דערציונג און אויסבילדונג וואָס פּאַסן זיך אַריין אין אונ־זערע טראַדיציעס. מיר גייען פאָראויס.

אונזערע מיטגלידער שרייבן

ווילן גרעסערע פּענסיעס פאַר רעטייערטע מיטגלידער

ווערטער רעדאַקטאָר:

עס ווערט איצט אַ סך געשריבן וועגן די מיסטיגע גליקן פון רעטייערטע מיט־גלידער. אָבער וואָס איז מכח זייערע עקאָ־נאָמישע מיטלען? עס איז אַוודאי גוט וואָס מען טראַכט וועגן דעם ווי אַזוי צו מאַכן דאָס לעבן פון רעטייערטע אַרבעטער אָנ־גענעמער. ברודער ישראל פיינבערג האָט דיר־ער אַ סך געמאַכט וועגן פּלענער פאַר די „אָלד־טיימערס". איז לײַדער געקומען דער מיט און האָט אים פון אונז אַוועקגעריס־סן. עס איז אויך באַקאַנט אַז ביי יעדער קאָנווענשאַן דערמאָנט מען די אָלד־טיי־מערס, ספּעציעל דערמאָנט עס אונזער פּרע־זידענט דובינסקי. עס איז אויך גוט וואָס די קאָנווענשאַן האָט באַשלאָסן אַז רע־טייערטע מיטגלידער זאָלן האָבן אַ רעכט זיך צו באַנוצן מיט דעם יוניאָן העלט סענטער.

אָבער דאָס איז דאָך ניט אַלץ. אָט לייענען מיר אין די צייטונגען און עס ווערט אויך באַריכטעט ביי די מיטינגען פון דער יוניאָן, וועלכע איך באַווּך גאַנץ אָפט, אַז די אַרבעטער האָבן געקראָגן אַ לוין־העכערונג, צוליב דעם שטייגנדיגן יקרות. וואָס דאָס איז ניט זייער פיל. אָבער מעג איך פרעגן: איז דער לעבנס־מיטל פאַר דעם רעטייערטן אַרבעטער ניט געשטיגן? שטעלט איך פאָר, אַז דער מאַקסימום על־טער־פּענסיע פון דער רעגירונג איז 85 דאָלאַר אַ חודש. מאַ וויפיל האָבן עס די זכיה צו קריגן דעם מאַקסימום. אין די מערסטע פאַלן האָט די פרוי נאָך ניט דער־גרייכט די עלטער פון 65 יאָר און די מייסטע רעטייערטע קריגן זייער ווייניג.

איך גלויב אַז אונזערע יוניאָן־פירער וואָלטן זיך געדאַרפט אַריינטראַכטן און דערלויבן די רעטייערטע מיטגלידער צו פאַרדינען ביז 75 דאָלאַר אַ חודש אין דעם טרעיד, ביי וועלכן ער האָט אַלע זיינע יאָרן געאַרבעט. ווי די לאַגע איז איצט קריגט אַ רעטייערטער מיטגליד צו ווייניג צום לעבן און צו פיל צום שטאַרבן.

ברידערליך אייערע,

סאַל לעווין, רעטייערטער מיטגליד פון לאָקאַל 23.

• • •

ווערטער רעדאַקטאָר:

לעזענדיג אין מאַי־נומער און אין דזשון־נומער „גערעכטיגקייט" וואָס צוויי רעטייער־טע מיטגלידער פון אונזער ליבער יוניאָן האָבן זיך אויסגעשפּראָכן, אַז די יוניאָן זאָל פון דעם טויטן־בענעפיט אויסצאָלן די רעטייערטע מיטגלידער אַ העלפט פאַר זייער לעבן, איז דאָס נאָך מיין מיינונג אַ קלוגע אידעע. פאַר דעם רעטייערטן מעמבער איז דאָס אַ גרויסע הילף און פאַר דער יוניאָן איז דאָס ניט קיין פאַרלוסט, ווייל אויס־צאָלן וועט מען דאָך אַמאָל מוזן. וואָס מען דאַרף אויסצאָלן די אַנדערע העלפט, איך בין מיט דער מיינונג. אַז די יורשים וועלן ניט זיין בעגבען דעם פּלאַן. איך בין מער ווי זיכער, אַז פון אונזערע רעטייערטע מעמ־בערס זיינען דאָ אומלבד, וואָס קענען מאַכע ניט אויסקומען מיט דעם וואָס זיי קריגן, און דאָס וואָלט געווען פאַר זיי אַ גרויסע הילף.

איך האָף, אַז אונזערע ווירדיגע פירערס פון אונזער ליבער יוניאָן וועלן זיך אַריינ־טראַכטן און זען. מיליאָנען איז דאָ אַ וועג וואָס עס קען געמאַכט ווערן פאַר דעם גע־דריקטן מעמבער.

מיט רעספּעקט,

מאַקס גאַרבער, לעדזשער נומער 7797.

• • •

ווערטער רעדאַקטאָר:

איך האָב געלעזען דעם בריוו פון ברודער מאָריס מילגראַם אין „גערעכטיגקייט". אַז מען זאָל פאַרגרעסערן די ריטייערמענט־פּענסיע דורך אַרונטערנעמען פון דער לע־בענס־פאַרזיכערונג פּאָליסי. איך בין ניט איינשטימיג מיט אים.

איך האָב אויך געלעזען דעם רעפּאָרט פון ברודער נאַגלער, וואו ער באַשרייבט דעם רעיז וואָס די קלאָוקמאַכער האָבן געקראָגן. און איך גלויב אַז ווען אַרבעטער אין אַן אינדוסטריע קריגן אַ רעיז, דאַרפן אַלע קריגן. און אַזוי ווי די ריטייערטע קלאָוק־מאַכער זיינען אויך אַ טייל פון דער אינ־דוסטריע, איז ניט מער ווי רעכט, אַז מיר זיינען אויך לעבעדיגע מענטשן און מיר דאַרפן אויך קריגן וויפיל עס איז אַ רעיז. דער יקרות רירט אונז אָן פונקט ווי אַלע מענטשן.

מיט אַכטונג,

אפרים פעלדמאַן, לאָקאַל 35

• • •

ווערטער רעדאַקטאָר:

איך בין איינשטימיג מיט דער מיינונג, וואָס מאָריס מילגראַם, אַ מיטגליד פון אונ־זער יוניאָן, האָט אויסגעדריקט אין דעם דזשולײַ־נומער „גערעכטיגקייט", אַז יעדער ריטייערד מעמבער זאָל קריגן צוגעצאָלט צו זיין רעגעלע פּענסיע די סומע פון 20 דאָלאַר אַ מאָנאַט פון דער לעבענס־פאַר־זיכערונג פּאָליסי אַזוי לאַנג ווי ער לעבט. און וויפיל עס וועט איבערבלייבן זאָל מען אויסצאָלן די יורשים. איך בין אַ ריטייערד מעמבער און ווייס דעריבער ווי שווער עס איז אויסצוקומען מיט דער אויסגערעכנטער פּעני וואָס קומט אַריין פון די פּענסיעס. איך קריג פון דער סאָשעל סעקיוריטי 66 דאָלאַר אַ מאָנאַט און פון דער יוניאָן 50 דאָלאַר אַ מאָנאַט. קען איך האָבן גענוג צו לעבן און צאָלן רענט פאַר מיר מיט מיין פרוי פון הונדערט מיט זעכצן דאָלאַר אַ מאָנאַט? אַרבייטן קען איך ניט מער. מיינע קינדער זאָגן, אַז זיי ווילן ניט קיין ירושה. זאָל די יוניאָן מיר בעסער אויסצאָלן די געלט בײַ מיין לעבן. כדי איך זאָל האָבן פון וואָס צו לעבן.

איך האָף, אַז אונזערע בעאַמטע וועלן שוין טאָן וועגן דעם. און אונזערע רייד וועלן ניט זיין „בקול קורא במדבר" — אַרויסגעוואָרפענע ווערטער. עס וואָלט געווען ווינטשענסווערט, אַז אַלע אונזערע ריטייערטע מעמבערס זאָלן אַרויסזאָגן זייער מיינונג וועגן דעם.

מיט אַכטונג,

סעם הערמאַן, מעמבער לאָקאַל 22.

באַדאַנקען זייערע ביזנעס אַגענטן פאַר געטרייע אַרבעט

ווערטער רעדאַקטאָר:

דערלויבט מיר אַלס טשערמאַן פון רייזערס קלאָוק, 143 וועסט 20סטע סטריט, אויס־צודריקן אַ דאַנק צו אונזער ווירדיגן ביז־נעס אַגענט, ברודער לעווענטאַל, פאַר זיין גוטע און איבערגעגעבענע אַרבעט פאַר די בעל מלאכות פון ביידע שעפּער — „ליטעל קאָנטעסט" פון 520 וועסט 36סטע סטריט, און „רייזערס", 143 וועסט 20סטע סטריט. ביים טעסלען פּרייזן טוט ברודער לע־ווענטאַל, אַז מיר, די אַרבעטער וואָלטן מאָ־כען אַ לעבן און גלויבט מיר, ברודער לע־ווענטאַל איז איינער פון די בעסטע ביזנעס אַגענטן.

אין דעם נאָמען פון מיר אַליין און מיין קאָמיטע עליקס ריטצער און אירע און אין נאָמען פון אַלע אונזערע אַרבעטער ווינטשן מיר אונזער ביזנעס אַגענט, ברודער לעווענ־טאַל, לאַנגע יאָרן צוזאַמען מיט זיין פאַ־מיליע און אַז ער זאָל זיין מיט אונז פאַר אַ סך יאָרן.

דזשאָ לעווין, שאַפּ־טשערמאַן.

• • •

מיר, די אַרבעטער פון האַרווין קלאָוק שאַפּ, 246 וועסט 38סטע סטריט, האָבן ביי אַ מיטינג, אין קלאָוק דזשאָינט באָאַרד, אויסגעדריקט אונזער אָנערקענונג צו אונ־זער ביזנעס אַגענט, פיליפּ הערמאַן; צו אונזער שאַפּ־טשערמאַן, קאַהאַן און צו דער שאַפּ־קאָמיטע טשאַרלי מאַרקוס און איטמאַן, פון די פינישערס און טשאַרלס דינאַוויץ פון די פּרעסערס, פאַר זייער גוטער אַרבעט לטובת די בעל מלאכות פון שאַפּ. מיר האָבן זיי אַלעמען געגעבן מתנות, וואָס מיר ווינ־שען זיי געזונטהייט צו פאַרנוצן.

שאַפּ־קאָמיטע: בען קעניג און סעם מינקין, פון לאָקאַל 117, הערי גאַרדנער און מאָריס וויפיניג, פון לאָקאַל 9, און אייב אַלטמאַן, פון לאָקאַל 35.

ברודער לואיס ליפּסקי באַדאַנקט

לואיס ליפּסקי, רעטייערטער באַמטער פון ריפּער־דעפּאַרטמענט און איינער פון די פּיאָנערן אין דער קלאָוקמאַכער יוניאָן, באַדאַנקט דעם ריפּער־בראַנטש פון דער סאָציאַל דעמאָקראַטישער פעדעראַציע פאַר דער שמחה וואָס ער האָט אַראַנזשירט דעם 14טען יוני, אין ניו־בריטאַן האָטעל לכבוד אים און זיין משפחה צו דער געלעגנהייט פון זיין רעטייערמענט. ליפּסקי באַדאַנקט אויך די פיל־צאָליקע פריינד, וואָס האָבן זיך באַטייליגט אין דער שמחה.